

εργατική αλληλεγγύη

Κάθε Τετάρτη. Εφημερίδα
της Αντικοπιταλιστικής Αριστεράς

No 1576, 14 Ιούνη 2023

www.sekonline.gr

τιμή 2 ευρώ

Γυρίστε στη σελίδα 20

Μια του ψεύτη, μια του κλέφτη... ΟΙ ΑΠΑΤΕΣ ΤΗΣ ΝΔ ΞΕΣΚΕΠΑΖΟΝΤΑΙ

ΝΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟΤΕΛΕΙΩΣΟΥΜΕ

Ψηφίζουμε-στηρίζουμε

ΑΝΤ.ΑΡ.Σ.Α

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή ΣΥνεργασία για την Ανατροπή

Μέχρι που φτάνουν οι διασυνδέσεις της Greek Mafia;

«Επιβεβαιώνουμε ότι το όχημα που φέρεται να εμπλέκεται με τη δολοφονική επίθεση που σημειώθηκε χθες το βράδυ στον Κορυδαλλό ανήκει στην εταιρεία Ειδήσεις Ντοτ Κομ Α.Ε. από το 2010. Το συγκεκριμένο αυτοκίνητο ήταν παροπλισμένο και δεν γνωρίζουμε πώς βρέθηκε στην κατοχή του δολοφονηθέντος. Βρισκόμαστε σε επικοινωνία με της Αρχές για κάθε περαιτέρω πληροφορία και συνδρομή».

Αυτή ήταν η ανακοίνωση του ΣΚΑΪ, ιδιοκτησίας Αλαφούζου, σχετικά με την εκτέλεση με καλάζνικοφ των Βασίλη Ρουμπέτη και Διονύση Μουζακίτη, που επέβαιναν στο συγκεκριμένο θωρακισμένο όχημα, σε μια ακόμη δολοφονία (25 τα τελευταία 4 χρόνια ανάμεσα σε αυτές και εκείνη του δημοσιογράφου Γ. Καραϊβάζ) που αφορά τον πόλεμο στο εσωτερικό της λεγόμενης Greek Mafia.

Το όνομα του Ρουμπέτη, έγινε γνωστό το 2007 όταν είχε δολοφονήσει μαζί με άλλους τον οπαδό του Παναθηναϊκού Μιχάλη Φιλόπουλο, δολοφονία για την οποία είχε καταδικαστεί σε 12ετή φυλάκιση. Στη συνέχεια, ανελίχθηκε σε ένα από τα «γνωστά» ονόματα της Greek Mafia ως δεξί χέρι επιφανών και δολοφονημένων μελών της, εμπλεκόμενος στο λαθρεμπόριο καυσίμων, με μια σειρά από καταδίκες και κατηγορίες να τον βαρύνουν ακόμη και για συμμετοχή σε συμβόλαια θανάτου. Όλα αυτά δεν τον εμπόδισαν, όχι μόνο να κυκλοφορεί με το αυτοκίνητο ιδιοκτησίας του ΣΚΑΙ αλλά και να περπατά περήφανα με μια κάρτα διαπίστευσης στον αγωνιστικό χώρο του γηπέδου ακριβώς πίσω από τον πρόεδρο του Ολυμπιακού Μαρινάκη, όπως φαίνεται σε φωτογραφία που κυκλοφορεί στον Τύπο.

Ο Ρουμπέτης, όπως ανέφεραν μια σειρά από δημοσιεύματα, όχι μόνο ήταν σεσημασμένος αλλά παρακολουθούνταν από την ΕΛ.ΑΣ, στα πλαίσια ενός επιχειρησιακού σχεδίου με το όνομα «Σκιές» που περιλάμβανε τη συστηματική, φανερή παρακολούθηση οκτώ ηγετικών μελών της Greek Mafia, «μια τακτική» που σύμφωνα με τα ΝΕΑ, «φέρεται να απέδωσε καρπούς στην συγκέντρωση στοιχείων ενώ στο ίδιο διάστημα δεν είχε υπάρξει καμία αιματηρή επίθεση» - σχέδιο το οποίο διεκόπη.

Αλλά σε προχθεσινή της ανακοίνωση η ηγεσία της ΕΛ.ΑΣ διέψευσε τα παραπάνω. Υποστήριξε πως οι ειδήσεις ότι «υπηρεσίες και στελέχη της Ελληνικής Αστυνομίας γνώριζαν για επικείμενες εγκληματικές ενέργειες, συνομιλούσαν με μέλη κυκλωμάτων, καθώς και ότι διακόπηκε επιχείρηση παρακολούθησης από ειδική ομάδα της Διεύθυνσης Ασφάλειας Αττικής, δεν ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα».

«Το αρχηγείο της ΕΛΑΣ προχώρησε σε πρωτοφανή, παραπλανητική διάψευση ότι υπήρχε πρόγραμμα επιτήρησης μελών του

οργανωμένου εγκλήματος και «φιλικές συναντήσεις» αστυνομικών με ποινικούς παρότι αυτές είναι γνωστές στην προηγούμενη πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, σε δεκάδες αξιωματικούς που συμμετείχαν αλλά βεβαίως και τους δικηγόρους των ιδιωτών που είχαν κληθεί στην ΓΑΔΑ τον τελευταίο χρόνο» έγραψε ο Β. Λαμπρόπουλος στα ΝΕΑ.

Οι ανακοινώσεις θυμίζουν έντονα το ανέκδοτο με τον λαθροκυνηγό που αναφωνεί έκπληκτος «Α, ένα ελάφι» την ώρα που πιάνεται με το θήραμα φορτωμένο στην πλάτη.

Υψηλόβαθμα αστυνομικά στελέχη είναι μπλεγμένα στο κύκλωμα που υποτίθεται καλούνται να καταπολεμήσουν. Στην πρώτη δίκη της Greek Mafia που αφορούσε το πλημμεληματικό σκέλος, κατηγορούμενοι ήταν άνθρωποι της νύχτας, δικηγόροι, απόστρατοι και εν ενεργεία αστυνομικοί με άμεση εμπλοκή σε όλα τα πλοκάμια του κυκλώματος. Οι κατηγορούμενοι τελικά απαλλάχθηκαν λόγω αμφιβολιών γιατί η ΕΛ.ΑΣ δεν φρόντισε να μετατρέψει τα ενημερωτικά σημειώματα της ΕΥΠ (χιλιάδες τηλεφωνικές συνομιλίες και συνολικά 90 CD) σε ανακριτικό υλικό ενώ εκκρεμεί η δίκη για το κακούργηματικό μέρος της υπόθεσης.

«Στοχευμένες δράσεις»

Στο μεταξύ οι εκτελέσεις με καλάζνικοφ, οι ασταμάτητες εκρήξεις σε βενζινάδικα και μαγαζιά θα συνεχίζονται σε όλη την επικράτεια. Και η ΕΛ.ΑΣ θα συνεχίζει τις «στοχευμένες» δράσεις της. Τη μέρα τη εκτέλεσης των δύο μελών της Greek Mafia στον Κορυδαλλό η ΕΛ.ΑΣ εξέδωσε ανακοίνωση για δύο επιχειρήσεις στην Βόρειο Ελλάδα «στο πλαίσιο του ειδικού επιχειρησιακού σχεδίου για την αντιμετώπιση της παραβατικότητας και της εγκληματικότητας». Στην πρώτη, που αφορούσε καμιά δεκαριά χιλιάδες ανθρώπους και 8.500 οχήματα συνέλαβαν 78 άτομα σε 69 από τα οποία «εφαρμόστηκε το μέτρο της διοικητικής απέλασης». Δηλαδή ο κύριος στόχος ήταν μετανάστες και πρόσφυγες χωρίς χαρτιά – και στο παρεμπιπτόντως η «βεβαίωση 2.447 παραβάσεις Κ.Ο.Κ.

Στην άλλη «στοχευμένη δράση», που πραγματοποιήθηκε «σε οικισμούς περιοχών» σε μια σειρά από νομούς, όλως τυχαίως σχεδόν όλοι ήταν οικισμοί Ρομά. «Ελέγχθηκαν 5.487 άτομα και 4.198 οχήματα... Συνελήφθησαν 11 άτομα, από τα οποία 2 για καταδικαστικές αποφάσεις, 2 για παράνομο υπαίθριο εμπόριο, 1 για κλοπή, 3 για ναρκωτικά, 1 για νομοθεσία περί ζώων, 1 για μη έκδοση δελτίου ταυτότητας...

Οι στοχευμένες αστυνομικές δράσεις, που έχουν ως στόχο την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας και την ενίσχυση του αισθήματος ασφάλειας των πολιτών, θα συνεχιστούν» κατέληγε η ανακοίνωση.

Γ.Π.

18/3, Αντιφασιστικό-αντιρατσιστικό συλλαλητήριο. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

Νέες οχυρώσεις, για την ΕΕ-φρούριο

«Ιστορική» χαρακτήρισε η Επίτροπος Εσωτερικών Υποθέσεων της ΕΕ, Γιόχανσον την συμφωνία που επιτεύχθηκε ανάμεσα στους υπουργούς Μετανάστευσης της ΕΕ στο Λουξεμβούργο την περασμένη εβδομάδα και θα αποτελέσει τη βάση των διαπραγματεύσεων του Συμβουλίου με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. «Όταν δουλεύουμε από κοινού γινόμαστε πιο δυνατοί» πρόσθεσε.

Η συμφωνία της οποίας το κείμενο δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί, οξύνει ακόμη περισσότερο τις ρατσιστικές πολιτικές της Ευρώπης φρούριο σκληραίνοντας κι άλλο τις διαδικασίες ασύλου και την είσοδο στα σύνορα. Αποτελεί ένα ακόμη βήμα στο ρατσιστικό κατήφορο της ΕΕ, με «μπροστάρισες» την ακροδεξιά κυβέρνηση της Μελόνι -και την ελληνική κυβέρνηση, σύμφωνα με το Ρόιτερς- που μέσω του υπηρεσιακού υπουργού Μετανάστευσης, διεκπεραίωσε την ακραία ρατσιστική γραμμή που ακολουθεί όλη την τετραετία η κυβέρνηση Μητσοτάκη.

Η «ιστορικότητα» της Συμφωνίας αφορά στο ότι μετά από οκτώ χρόνια, οι 27 της ΕΕ -και πάλι όχι όλοι- αποδέχτηκαν να επιδείξουν στην ανθρωπότητα την «αλληλεγγύη» τους. Όχι βέβαια προς τους πρόσφυγες αλλά μεταξύ τους, καθώς προβλέπεται ότι κάθε χρόνο τα μέλη της ΕΕ θα υποχρεώνονται να διαμοιράζουν μεταξύ τους τον «τεράστιο αριθμό» των 30.000 προσφύγων που ορίζεται στην ουσία σαν ο συνολικός αριθμός προσφύγων που μπορεί να αποδεχθεί κάθε χρόνο η ΕΕ (αν και οι πιο «ήπιοι» διαπραγματεύονται σαν πλαφόν τις 120.000).

Αλλά και σε αυτό ακόμη κοροϊδεύουν. Όποια χώρα δεν θέλει να πάρει καθόλου πρόσφυγες θα μπορεί να δίνει 20.000 ευρώ σε ένα κοινό ταμείο και να χρηματοδοτεί την παραμονή τους σε άλλη χώρα. Επί ώρες πλακωνόνταν οι υπουργοί αν το ποσό αυτό θα είναι 22.000 ή 20.000! Πρόκειται για απίστευτη ξεφτίλα καθώς το συνολικό κόστος που αφορά τους 30.000 πρόσφυγες για όλη την ΕΕ είναι 600.000.000 ευρώ. Και το πιο φοβερό απ' όλα, αυτή η ευρωπαϊκή «αλληλεγγύη» θα μπορεί να

περιλαμβάνει και χώρες εκτός της ΕΕ, όπως η Τυνησία, την οποία τις επόμενες μέρες ετοιμάζονται να επισκεφθούν από κοινού η επίτροπος Ουρσουλα Φον Ντερ Λάιεν μαζί με την Μελόνι και τον ολλανδό πρωθυπουργό.

Σε στρατόπεδα στα σύνορα

Ταυτόχρονα σκληραίνει η διαδικασία ασύλου. Τα άτομα που υπόκεινται στη διαδικασία ασύλου στα σύνορα δεν θα επιτρέπεται να εισέλθουν στην επικράτεια του κράτους μέλους. Θα κρατούνται σε στρατόπεδα στα σύνορα. Οι χώρες πρώτης υποδοχής θα πρέπει να έχουν αυστηρά ελεγχόμενες εγκαταστάσεις υποδοχής, όπου θα παραμένουν οι πρόσφυγες μέχρι να εξεταστεί το αίτημα ασύλου, ένα πρώτο «ξεκαθάρισμα», στην ουσία με κριτήριο την χώρα καταγωγής, που θα πρέπει να ολοκληρώνεται το αργότερο μέσα σε τρεις μήνες. Οι πρόσφυγες από τις χώρες της Αφρικής θα μπαίνουν πρώτοι στο στόχαστρο. Στο μεταξύ, σύμφωνα με το Ρόιτερς, πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν ότι οι εικόνες από τα πλημμυρισμένα στρατόπεδα στα νησιά της Ελλάδας θα ξαναγυρίσουν. Μόνο που αυτή τη φορά, αυτά θα είναι κλειστά, κανονικές φυλακές.

Ανάμεσα στις αλλαγές που προβλέπονται είναι ότι η συνολική διάρκεια της διαδικασίας ασύλου και επιστροφής δεν θα πρέπει να υπερβαίνει τους 6 μήνες. Ορίζεται η υποχρέωση οι αιτούντες άσυλο να υποβάλλουν αίτηση στα κράτη-μέλη της πρώτης εισόδου που σημαίνει ότι δεν θα έχει νόημα να διασχίσουν την Ελλάδα ή την Ιταλία για να ζητήσουν άσυλο σε κάποια άλλη χώρα της ΕΕ. «Η Ελλάδα αγωνίστηκε για να συμπεριληφθεί στο νέο Κανονισμό ένα νέο κριτήριο, το οποίο προβλέπει ότι η ευθύνη για την εξέταση μιας αίτησης ασύλου θα τερματίζεται σε 18 μήνες, από τα 10 χρόνια που ήταν έως σήμερα, όταν η αίτηση αυτή απορρίπτεται σε συνοριακές διαδικασίες ασύλου» δήλωσε ο υπηρεσιακός υπουργός Μετανάστευσης και Ασύλου, κ. Δανιήλ Εσδράς.

Μια του ψεύτη, μια του κλέφτη ...

8/6, Ο Σύλλογος Εργαζομένων Νοσοκομείου Αγ.Σάββας αποδοκιμάζει τον Μητσotάκη και τους ασφαλίτες του

Καθημερινά ο Μητσotάκης έχει κάνει μοτίβο της δεύτερης προεκλογικής εκστρατείας του την καταπολέμηση του «εφησυχασμού». Τον βολεύει να καλλιεργεί την εικόνα ενός κόσμου που ήδη απολαμβάνει την «ευημερία» που υπόσχεται η Νέα Δημοκρατία και ο μόνος εκλογικός κίνδυνος γι' αυτήν είναι μήπως ξεχαστούν και αμελήσουν να πάνε να ψηφίσουν.

Στην πράξη, όμως, αυτή η πλαστή εικόνα διαψεύδεται συνεχώς. Η διάλυση του ΕΣΥ μέσα από τις περικοπές και τις ιδιωτικοποιήσεις που επέβαλε η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας, ήρθε τραγικά στην επιφάνεια με τους θανάτους ασθε-

νών που αδυνατούσε να βοηθήσει το ΕΚΑΒ. Στον «παράδεισο του τουρισμού» άνθρωποι πεθαίνουν αβοήθητοι στην καρότσα κάποιου αγροτικού.

Βαρβαρότητα

Αυτή δεν είναι η μόνη εικόνα βαρβαρότητας που τρυπάει τη φούσκα της μητσοτακικής προπαγάνδας. Οι μαφιόζικες διασυνδέσεις του «επιτελικού κράτους» και της αστυνομίας του έρχονται να συμπληρώσουν το τοπίο. Το ρατσιστικό κυνηγητό των προσφύγων με τις ευλογίες της ΕΕ έχει σημάνει ότι ρέει άφθονο χρήμα για την ενίσχυση αυτών των μηχανισμών. Και μαζί με τον ρατσισμό λαδώνει και τα γρανάζια των συμμοριών που διαπλέκονται, είτε είναι κυκλώματα συντοροφιάλων που ληστεύουν μετανάστες, είτε είναι μαφίες της νύχτας με συνδέσεις στις κορυφές της αστυνομίας και της «υψηλής κοινωνίας».

Αυτές οι αλήθειες δεν κουκουλώνονται επειδή η Νέα Δημοκρατία έχει τις πλάτες των βαρόνων των ΜΜΕ. Οργάνωση της εργατικής αγανάκτησης είναι αυτό που χρειάζεται για να σπάει το ψεύτικο κέλυφος. Οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο του Άγιου Σάββα έδωσαν ένα παράδειγμα με την αποδοκιμασία του Μητσotάκη όταν πήγε εκεί να πουλήσει ψεύτικες δικαιολογίες για την κατάν-

τια του ΕΣΥ. Η απεργία στα νοσοκομεία αυτήν την Τετάρτη δείχνει το δρόμο για τη γενίκευση αυτής της μαχητικής απάντησης.

Το πραγματικό ζήτημα είναι τι κάνουν οι ηγεσίες της Αριστεράς για να βοηθήσουν μια τέτοια γενίκευση της εργατικής αντίστασης εδώ και τώρα. Η αλήθεια είναι ότι προτιμούν να ρίχνουν τις ευθύνες στον κόσμο με θεωρίες περί «συντηρητικοποίησης» και «αρνητικών συσχετισμών». Δεν υπάρχει ούτε ένα παράδειγμα αγώνα που να μην βρήκε μαζική ανταπόκριση μόλις δόθηκε η ευκαιρία. Αυτό αποδείχθηκε και τον Μάρτη μετά το έγκλημα των Τεμπών, αυτό φάνηκε ξανά πρόσφατα στο Πέραμα. Αλλά οι ηγεσίες της ρεφορμιστικής αριστεράς έχουν άλλες προτεραιότητες.

Γι' αυτό έχει ξεχωριστή σημασία να δυναμώσουμε την αντικαπιταλιστική αριστερά που δίνει προτεραιότητα στο δρόμο του αγώνα. Αυτό είναι το νόημα της στήριξης στην **ΑΝΤΑΡΣΥΑ**.

Η εργατική οργή υπάρχει και οι βαρβαρότητες της Νέας Δημοκρατίας και του συστήματος που υπηρετεί την κάνουν να βράζει. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι το ρεύμα της αριστεράς που μας καλεί να οργανώσουμε την πάλη, χώρο το χώρο, γειτονιά τη γειτονιά, σωματείο το σωματείο, από τα κάτω, ακόμα και αν οι επίσημες ηγεσίες αδρανούν. Είναι επίσης το ρεύμα της αριστεράς που επιμένει ότι η προοπτική των αγώνων μας δεν έχει όριο, δεν υποκύπτει σε ψεύτικους «ρεαλισμούς». Ορίζοντας μας είναι η ανατροπή του συστήματος, όχι κάποια καλύτερη διαχείρισή του.

Πάμε προς τις δεύτερες κάλπες στις 25 Ιούνη οργανώνοντας τις απεργίες μας και δυναμώνοντας την ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Ελάτε να το παλέψουμε μαζί!

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στις 44.200 έφτασε η οικονομική εξόρμηση της Εργατικής Αλληλεγγύης με τις 3.100 αυτής της εβδομάδας.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους από την Γερμανία που έστειλαν 310 ευρώ. Από 100: Μαρίνος Τ., Βασίλης Β., Χρήστος Ψ. Από 50: Θανάσης Λ., Νίκος Τ., Μαρριάννα Θ., Δέσποινα Κ., από 40: Καλλιρόη Δ., Μαρία Α, Κώστας Δ. 30, από 20: Μαρία Α., Χρήστος Ζ., Χόρχι Κ., Μαρία Γ., Βασίλης Κ., Χρήστος Μ., Μαριλένα Κ., Κώστας Α., Χρύσα Κ.

Ευχαριστούμε τους συντρόφους που συγγέντωσαν ενισχύσεις από τους χώρους τους, Γεννηματά 50, Αγιο Σάββα 20, Αγία Ολγα 20.

Τέλος ευχαριστούμε τους αναγνώστες της εφημερίδας και του περιοδικού που γράφτηκαν ή ανανεώσαν την συνδρομή τους. Κώστας Τ., Λεωνίδας Κ., Προκόπης Π., Μαρία Π., Βασίλης Μ., Ευκλείδης Μ., Εφη Γ., Μαριλένα Κ., Αργύρης Μ., Αντιγόνη Μ., Μάνος Γ., Δέσποινα Κ., Λίλιαν Μ., Νίκος Π., Χρήστος Κ., Παντελής Γ., Γρηγόρης Β., Γιάννης Σ., Μπάμπης Σ., Σεραφείμ Ρ., Δώρα Κ., Πάνος Λ., Νεκτάριος Χ., Φίλιππος Κ., Μαρίνος Ψ., Βαγγέλης Μ., Βασίλης Α., Βασίλης Λ.

Ευχαριστούμε επίσης τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που δηλώνουν την συμμετοχή τους στο τριήμερο του Μαξισμού. Προμηθευτείτε το νέο ωρολόγιο πρόγραμμα που θα κυκλοφορήσει άμεσα με όλες τις συζητήσεις και τους/τις ομιλητές/ομιλήτριες και κλείστε την συμμετοχή σας.

Κυκλοφορεί
ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟΣ
από τα κάτω

www.socialismfrombelow.gr

Όλοι στο πλευρό των εργατών της Έρευνας

Σε 24ωρη απεργία την Πέμπτη 15 Ιούνη προχωρούν οι εργαζόμενοι στην Έρευνα. Την απεργία καλεί το σωματείο τους ΣΕΡΕΤΕ και οι απεργιακές συγκεντρώσεις θα γίνουν στις 12 το μεσημέρι στη Γενική Γραμματεία Έρευνας και Καινοτομίας (Μεσογείων 14) στην Αθήνα, στην Πρυτανεία στη Θεσσαλονίκη την ίδια ώρα, ενώ στην Πάτρα στις 10.30πμ στην Πρυτανεία. Διεκδικούν Συλλογική Σύμβαση Εργασίας με αξιοπρεπή μισθό, ωράριο και ασφάλιση και με εργασιακά δικαιώματα στην έρευνα και τη διδασκαλία.

«Η απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία στον κλάδο της έρευνας είναι καθεστώς. Αυτός ήταν και ο κύριος λόγος που οδήγησε πριν δύο χρόνια στη δημιουργία του Πανελλαδικού Σωματείου Εργαζομένων στην Έρευνα και στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση. Οι μεταδιδάκτορες και υποψήφιοι διδάκτορες που βρίσκονται σε αυτή τη συνθήκη, αποτελούν τον κορμό του κλάδου της έρευνας στην χώρα μας. Τα υπουργεία και οι διοικήσεις των πανεπιστημίων μιλούν περήφανα για τη δουλειά τους, όταν βγαίνουν οι λίστες κατάταξης ή όταν κερδίζουμε κάποιο βραβείο. Όμως, δεν είναι ποτέ εκεί να στηρίζουν στην καθημερινότητα, παρά το γεγονός ότι είναι αυτοί που φέρνουν εκατομμύρια κάθε χρόνο από διεθνή προγράμματα και την έρευνά τους. Αν σταματήσουν να δουλεύουν, τα πανεπιστήμια θα καταρρεύσουν», τονίζει το ΣΕΡΕΤΕ.

«Η απεργιακή επιτροπή του σωματείου μας που συνεδρίασε την Τετάρτη 7/6 έβαλε το ζήτημα του συντονισμού με σωματεία των Πανεπιστημίων -ΕΤΕΠ, ΕΔΙΠ, διοικητικούς- και φοιτητικούς συλλόγους, όπως και σε άλλα εργατικά σωματεία, το ΕΚΑ και την ΑΔΕΔΥ, ζητώντας τη στήριξή τους στην απεργία μας», μας είπε η **Μυρτώ Μαργέλη**, ερευνήτρια. «Επίσης, μπήκε πρόγραμμα για να αναρτηθούν πανό σε πολλά πανεπιστήμια από την αρχή της εβδομάδας, να βγουν συνεργεία παρέμβασης σε χώρους που θα κολλήσουν την αφίσα και θα μοιράσουν την προκήρυξη.

15 Ιούνη 2023
ΚΛΑΔΙΚΗ ΑΠΕΡΓΙΑ
ΣΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ

ΕΡΕΥΝΕΣ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ
ΜΕ ΑΠΛΗΡΩΤΗ ΕΡΓΑΣΙΑ?

Η απλήρωτη και ανασφάλιστη εργασία στον κλάδο της έρευνας είναι καθεστώς. Επικουρικό έργο, υποψήφιοι διδάκτορες χωρίς καμία χρηματοδότηση, καθεστώς υποτροφιών χωρίς ασφάλιση, συμβόσεις Παστίκο κ.α.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΔΕΔΟΥΛΕΥΜΕΝΩΝ
ΕΝΩ ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΤΑ ΒΑΣΙΚΑ:

Το Ίδρυμα Κρατικών Υποτροφιών (ΙΚΥ) μετατρέπεται σε εκδραστή και σε περίπτωση μη συμπλήρωσης των προδιαγραφών του απαιτεί από τους υποψήφιους των προγραμμάτων του «B κινήου» και των «μείζονων διδασκόντων» να επιστρέψουν πίσω τα δεδουλευμένα χρόνια.

ΟΥΤΕ ΝΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΣΤΕ !

// Συμβάσεις εργασίας για το
επικουρικό έργο με αύξηση ωρομισθίου
// Συλλογική Σύμβαση Εργασίας
με μισθό, ένσημο, ασφάλιση για κάθε ερευνητή/ρια

Πανελλαδικό
Σωματείο Εργαζομένων στην
Έρευνα και την
Τριτοβάθμια Εκπαίδευση
unionresearchers.wordpress.com

Στην απεργιακή επιτροπή συμμετείχαν συνάδελφοι και συναδέλφισσες από το ΕΜΠ, την Ιατρική σχολή, το ΕΚΠΑ, τη Νοσηλευτική, το ΙΙΒΕ-ΑΑ, το Παστέρ, το Αστεροσκοπείο, το ερευνητικό κέντρο "Αθηνά", και άλλα. Σε όλους αυτούς τους χώρους γίνεται παρέμβαση από εμάς συζητώντας για την απεργία και καλώντας να γίνουν μέλη στο ΣΕΡΕΤΕ. Στη λίστα του σωματείου στείλαμε ενημέρωση για το πρόγραμμα παρεμβάσεων, ώστε να το δουν κι οι υπόλοιποι και να συμμετέχουν σε αυτές».

Την απεργία και τη συγκέντρωση οργανώνει και ο **Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης** εργαζόμενων στην Έρευνα. Στην προκήρυξη που διακινούν σημειώνουν, ανάμεσα σε άλλα: «Ακραίο παράδειγμα του πού οδηγεί αυτή η πραγματικότητα, είναι αυτό που βιώνουν οι 13

συνάδελφοι/σες που εργάζονται με σύμβαση έργου ως ακαδημαϊκοί υπότροφοι στην Ανώτατη Σχολή Καλών Τεχνών (δίδασκαν σε δύο τμήματα της σχολής) και χάνουν μέχρι και τα 2/3 της συνολικής αμοιβής τους λόγω... της κατάληψης του φοιτητικού συλλόγου (!) και της οριστικής απώλειας του εαρινού εξαμήνου.

Δηλητήριο

Ξέρουμε ότι το πρόβλημα βρίσκεται στην κυβέρνηση, το Υπουργείο Παιδείας και την πολιτική τους. Ξερνάνε δηλητήριο καθημερινά για "τη χαμηλής ποιότητας" εκπαίδευση και παίρνουν συνεχώς μέτρα, (βάση εισαγωγής, πανεπιστημιακή αστυνομία, "νόμος και τάξη" στα πανεπιστήμια), αλλά την ίδια στιγμή οι διεθνείς οργανισμοί δηλώνουν ότι στην Ελλάδα μπορείς να κάνεις καλές μπίζνες, γιατί τα πανεπιστήμια παρέχουν εξαιρετικό ερευνητικό δυναμικό.

Κυβέρνηση και άρχουσα τάξη, προσπαθούν να επιβάλλουν μια τριτοβάθμια εκπαίδευση "για λίγους και εκλεκτούς", με λιγότερα παιδιά της εργατικής τάξης να έχουν πρόσβαση στα πανεπιστήμια, και ταυτόχρονα οι "άριστοι" του Μητσότακη να μπορούν να κάνουν μπίζνες στα ιδρύματα, στηριγμένοι στη δική μας απλήρωτη εργασία.

Για όλους αυτούς του λόγους χρειάζεται η απεργία στις 15 Ιούνη να είναι μαζική και πετυχημένη. Να οργάνωσουμε τους χώρους δουλειάς και να ενημερώσουμε για τον αγώνα και τα αιτήματά του. Να καλέσουμε σε συμπαρατάση τους φοιτητικούς συλλόγους αλλά και άλλα εργατικά σωματεία γιατί στην αλληλεγγύη είναι η δύναμη. Να γίνει η αφετηρία, για να ξεδιπλωθεί ένας απεργιακός αγώνας με διάρκεια».

•Τη στήριξή τους στην απεργία αποφάσισαν ο Σύλλογος Εργαστηριακού Διδακτικού Προσωπικού του ΕΚΠΑ, το ΕΚΑ, η ΠΟΣΕΡΤ, τα Σωματεία Εργαζόμενων Νοσοκομείων Αγ.Σάββας, Έλενα Βενιζέλου και Αττικό και ο ΣΥΒΧΨΑ.

M.N.

Οι φοιτητικοί σύλλογοι και τα μέλη ΔΕΠ χρειάζεται να βρεθούμε μαζί με τους εργαζόμενους στην Έρευνα και τα Μουσεία που απεργούν και κινητοποιούνται αυτή τη βδομάδα.

Δεν θέλουμε στις σχολές μας να κάνουν κουμάντο οι ιδιώτες και οι χορηγοί για τα συμφέροντά τους, ούτε στην έρευνα ούτε πουθενά. Η κυβέρνηση και η Κεραμέως θέλουν να ιδιωτικοποιήσουν την τριτοβάθμια εκπαίδευση για χάρη τους. Αυτό θα σημαίνει ακόμα μεγαλύτερος ταξικός αποκλεισμός για τους μαθητές που θέλουν να μπουν στην Τριτοβάθμια Εκπαίδευση.

Ταυτόχρονα είναι επίθεση στον συνδικαλισμό μέσα στα πανεπιστήμια. Το είδαμε με την προσπάθειά τους να επιβάλλουν την Πανεπιστημιακή Αστυνομία και τις ηλεκτρονικές εκλογές, αλλά απέτυχαν και στα δύο. Η τελευταία τους προσπάθεια έγινε τώρα, "τιμωρώντας" τους φοιτητές της ΑΣΚΤ για την κατάληψη της σχολής με κόσμημα του εαρινού εξαμήνου και τους συμβασιούχους ερευνητές της σχολής με περικοπή του μισθού τους. Να παλέψουμε μαζί για να μην κυριαρχήσει η διάσπαση που θέλουν να επιβάλουν.

Αντίστοιχα, βγάζει μάτια ότι η ιδιωτικοποίηση των Μουσείων είναι επίθεση στην Τέχνη και τον Πολιτισμό. Θέλουν να ξεπουλήσουν και να ελέγξουν και την ιστορία. Ο κόσμος από κάτω πρέπει να παίρνει τις αποφάσεις. Οι φοιτητικοί σύλλογοι πρέπει να στηρίζουν τις απεργίες για να δώσουμε μαζί με την εργατική τάξη που παλεύει τη μάχη ενάντια στη ΝΔ τώρα προεκλογικά για να βγούμε εμείς πιο δυνατοί ενάντια στις επιθέσεις που θα θέλουν να προχωρήσουν την επόμενη μέρα.

Νοέλ Λέονχαρτ, ΣΕΤΠ ΠΑΔΑ

Ο Νίκος Στραβελάκης, οικονομολόγος και πανεπιστημιακός, εξηγεί γιατί είναι πολύ σημαντική η μάχη των ερευνητών και ο συντονισμός τους με όλα τα κομμάτια της Πανεπιστημιακής Κοινότητας. Δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Σε ένα πρόσφατο συνέδριο "ορθόδοξων" οικονομολόγων στην Τουλούζη της Γαλλίας, ο νομπελίστας Ζαν Τιρόλ τσακωνόταν με τον καθηγητή του Χάρβαρντ Άριελ Πέικς για το ποιος πληρώνει το κόστος της έρευνας στα φάρμακα. Ο Πέικς είπε ότι το κόστος το πληρώνουν οι Αμερικανοί γιατί εκεί η τιμή των φαρμάκων είναι τέσσερις φορές υψηλότερο από της Ευρώπης. Ο Τιρόλ αντέτεινε ότι δεν μπορούν τα σύγχρονα φάρμακα για τον καρκίνο να κάνουν 30 και 40 χιλιάδες ευρώ το κουτάκι. Αυτή είναι η εικόνα της έρευνας στο βάρβαρο καπιταλιστικό κόσμο που ζούμε και που εκφράζεται στο πιο ευαίσθητο κομμάτι της ζωής των ανθρώπων, αυτό της υγείας, και ακόμα περισσότερο

Έρευνα για τις ανάγκες –όχι για τα κέρδη

στο κομμάτι της δημόσιας υγείας. Ο λόγος που η έρευνα μπαίνει στο κόστος είναι γιατί υποτάσσεται στα καπιταλιστικά συμφέροντα και γιατί βασίζεται στο κατά πόσον ο ιδιωτικός τομέας θα δεχτεί να χρηματοδοτήσει μια ερευνητική προσπάθεια, προσδοκώντας να βγάλει μεγαλύτερα κέρδη από αυτήν. Είναι μια στρεβλή, παλαβή, απάνθρωπη πραγματικότητα.

Απέναντι σε αυτό, η απάντηση είναι ότι η έρευνα πρέπει να επιστρέψει εκεί που βρισκόταν πάντα: στα Πανεπιστήμια, ιδιαίτερα στα δημόσια Πανεπιστήμια στις χώρες που υπάρχει μεγάλη ανάγκη να αναπτυχθούν δεξιότητες, δραστηριότητες και εφευρέσεις με σκοπό

όχι να βγει κέρδος, αλλά να καλυφθούν οι ανθρώπινες ανάγκες. Αυτό είναι το κίνητρο των

εργαζόμενων στην έρευνα, των φοιτητών, μεταπτυχιακών και διδακτορικών, που παλεύουν με πενιχρά μέσα στη σύγχρονη ελληνική δημόσια Παιδεία. Και γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο η απεργιακή τους κινητοποίηση και η συνδικαλιστική τους δράση είναι στοιχείο εξορθολογισμού ενός παράλογου και απάνθρωπου συστήματος, το οποίο συνθλίβει ιδέες, σκέψεις και ανθρώπους, και εν τέλει κοινωνίες, στο κίνητρο του κέρδους.

Αυτή η δράση τους είναι κομμάτι της συνολικής πάλης που δίνει το πανεπιστημιακό κίνημα απέναντι στην Παιδεία των start ups και του κέρδους, για μία Παιδεία στην υπηρεσία της κοινωνίας. Με αυτή την έννοια υπάρχει περιθώριο συντονισμού της δράσης ανάμεσα στους Πανεπιστημιακούς, τους μεταπτυχιακούς και διδακτορικούς φοιτητές και κυρίως στη μεγάλη δύναμη της πανεπιστημιακής κοινότητας που δεν είναι άλλη από το φοιτητικό νεολαϊστικό κίνημα».

Στάση εργασίας από τις 12 το μεσημέρι μέχρι τη λήξη βάρδιας και συγκέντρωση διαμαρτυρίας στη 1μμ στο Υπουργείο Πολιτισμού (Μπουμπουλίνας 20) πραγματοποιούν οι εργαζόμενοι του υπουργείου και των μουσείων. Παλεύουν για την κατάργηση του νόμου της Μενδώνη που ιδιωτικοποιεί τα πέντε μεγαλύτερα μουσεία, μετατρέποντάς τα σε Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου. Την απεργιακή κινητοποίηση καλούν ο Ενιαίος Σύλλογος Υπαλλήλων Υπουργείου Πολιτισμού, η Πανελλήνια Ένωση Συντηρητών Αρχαιοτήτων, ο Πανελλήνιος Σύλλογος Πτυχιούχων Υπαλλήλων Ανώτατης Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και ο Σύλλογος Ελλήνων Αρχαιολόγων.

Οι σύλλογοι εργαζομένων του Υπουργείου Πολιτισμού υποστηρίζουν ότι ο νόμος της Μενδώνη ουσιαστικά διαλύει τα μεγάλα κρατικά Μουσεία. Μέχρι τέλος του μήνα συνεχίζεται η απεργία-αποχή που έχουν κηρύξει από όλες τις ενέργειες και τις διαδικασίες που βάζουν μπροστά την εφαρμογή του. Ταυτόχρονα συνεχίζεται το μπλοκάρισμα των συνεδριάσεων των Διοικητικών Συμβουλίων που διορίστηκαν από την κυβέρνηση στα μουσεία μέσω του ίδιου νόμου.

Όπως υποστηρίζουν τα σωματεία, ο νόμος της Μενδώνη «υπονομεύει τον ερευνητικό, εκπαιδευτικό και κοινωνικό τους ρόλο και δίνει την “χαριστική βολή” στην Αρχαιολογική Υπηρεσία. Τα επιχειρήματα περί “οικονομικής αυτοτέλειας” και δήθεν “εκσυγχρονισμού” των πέντε μεγάλων Μουσείων αποδεικνύονται προπέτασμα καπνού, με έναν και μοναδικό στόχο: την παράδοση των Κρατικών Μουσείων στους ιδιώτες και τους “κολλητούς”. Τα Κρατικά Αρχαιολογικά Μουσεία δε χρειάζονται δοτά Διοικητικά Συμβούλια με εκπροσώπους του τουριστικού και του κατασκευαστικού κεφαλαίου που εξυπηρετούν τα δικά τους συμφέροντα, ούτε δοτές Γενικές Διευθύντριες με παχυλούς μισθούς που επιβαρύνουν τον κρατικό προϋπολογισμό...

Διεκδικούμε κρατικά μουσεία, στελεχωμένα με το αναγκαίο μόνιμο προσωπικό και με αύξηση της κρατικής χρηματοδότησης, ώστε να συνεχίσουν να προσφέρουν τον πολιτισμό ως δημόσιο αγαθό ισότιμα σε όλους και όλες, μακριά από κάθε λογική ανταγωνιστικότητας και

Τα Μουσεία δεν είναι “σαλόνι κάθε αυλικού”

διλήμματα κόστους – οφέλους. Δίνουμε τον αγώνα μας ώστε οι εκθέσεις, τα εκπαιδευτικά προγράμματα, οι εκδηλώσεις, οι ξεναγήσεις και η λειτουργία των μουσείων να βασίζεται σε μόνιμο προσωπικό του δημοσίου κι όχι σε εργολαβίες, ιδιώτες, απευθείας αναθέσεις και “ευγενικές χορηγίες” πολιτιστικά “ευαίσθητων” εκπροσώπων του κεφαλαίου. Θέλουμε τα μουσεία μας να συνεχίσουν να υποδέχονται μαθητές, εκπαιδευτικούς, επισκέπτες, ειδικές κατηγορίες κοινού, ευάλωτες ομάδες και να μην μεταβληθούν σε μουσεία της οικονομικής ελίτ.

Συντονισμένα

Η απόφαση για άμεση απεργιακή συνέχεια στη μάχη για να μην εφαρμοστεί αλλά να καταργηθεί ο νόμος πάρθηκε στη συνέλευση εργαζομένων του **Βυζαντινού Μουσείου** που έγινε στις 8/6 και στη συνέχεια συντονίστηκαν

απεργιακά όλοι οι σύλλογοι του υπουργείου. Η συμμετοχή στη συνέλευση ήταν πολύ μαζική -περισσότεροι από τους μισούς εργαζόμενους που ήταν στη βάρδια- και η συζήτηση πολύ ζωντανή και πλούσια.

Η **Ελένη Ζαρίκου**, συντηρήτρια στο Βυζαντινό Μουσείο, δηλώνει στην Εργατική Αλληλεγγύη μετά τη συνέλευση: «Εγώ θεωρώ ότι με τη δυστοπική κατάσταση που ζούμε -εργασιακά, κοινωνικά, πολιτιστικά- και ειδικά μετά από αυτό το αποτέλεσμα των εκλογών, η μόνη ελπίδα να ξεφύγουμε είναι στη συσπείρωση του κόσμου. Δεν είναι λίγος αυτός ο κόσμος, ακόμα και με τα ίδια τα νούμερα των εκλογών, αν σκεφτούμε ότι 40% ήταν η αποχή. Δεν καταθέτουμε τα όπλα σε καμία περίπτωση. Ούτε στον κλάδο μου είμαστε οι λίγοι. Αντίθετα. Έχουμε επιδείξει μια εκπληκτική συσπείρωση τους τελευταίους τέσσερις μήνες, που κανείς δεν την περίμενε. Και επιβεβαιώθηκε ότι όταν γινόμα-

στε πολλοί, μπορούν να γίνουν πολλά πράγματα.

Θα έχουμε να αντιμετωπίσουμε δυσκολία στην περίπτωση που ξαναβγεί ο Μητσοτάκης, αλλά είναι σίγουρο ότι δεν θα κάνουμε πίσω. Προτρέπουμε τον κόσμο σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Να έχουμε μια κοινή στάση απέναντι σε όλη αυτή την πίεση ενάντια στην υποβάθμιση των εργασιακών μας δικαιωμάτων. Τώρα προεκλογικά, χωρίς να περιμένουμε τα αποτελέσματα των εκλογών και τη νέα κυβέρνηση. Καταρχάς, γιατί ακόμα και τώρα με την υπηρεσιακή κυβέρνηση προχωρούν, παράτυπα και παράνομα, τις διαδικασίες του νόμου για την ιδιωτικοποίηση των Μουσείων για να συνεχίσουν ακόμα πιο δυναμικά και μετά. Κατά δεύτερον γιατί θέλουμε να μαυρίσουμε τη Νέα Δημοκρατία.

Και δεν είμαστε μόνοι οι εργαζόμενοι στον Πολιτισμό. Μαθαίνω για τις κινητοποιήσεις των εκπαιδευτικών ενάντια στην αξιολόγηση που δεν σταματούν, των εργαζομένων στον δήμο Κερατσινίου, των υγειονομικών, την απεργία στο Πέραμα. Κανείς δεν ξέρει τι θα γίνει αν δεν παλέψει. Είναι πολύ σημαντικό το εκλογικό αποτέλεσμα γιατί τους δίνει δύναμη. Αλλά υπάρχει η δυνατότητα να νικήσουν οι αγώνες μας ό,τι και να γίνει στις εκλογές».

Η μάχη ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Μουσείων δεν είναι μόνο υπόθεση των εργαζομένων του υπουργείου Πολιτισμού. Στις μαζικές απεργιακές κινητοποιήσεις τους τον Φλεβάρη -ίσως οι μεγαλύτερες που έχουν κάνει ποτέ- για να μην ψηφιστεί ο νόμος της Μενδώνη για τα μουσεία συμμετείχαν και τα σωματεία των καλλιτεχνών. Η ΠΟΘΑ, το ΣΕΗ και τα άλλα καλλιτεχνικά σωματεία χρειάζεται να ξαναβρεθούν πάλι στο πλάι τους στηρίζοντας τις κινητοποιήσεις. Το ίδιο ισχύει και για τους φοιτητές και καθηγητές των Πανεπιστημίων, από το Ιστορικό-Αρχαιολογικό μέχρι την Καλών Τεχνών.

Και όλοι και όλες πρέπει να συσπειρωθούν καθώς την ίδια μέρα και ώρα γίνεται η απεργία και συγκέντρωση των εργαζομένων στα Νοσοκομεία. Στους δρόμους της Αθήνας μπορούμε να δείξουμε ενωμένοι τη δύναμη των απεργιών μας από τα Μουσεία μέχρι τα Νοσοκομεία.

M.N.

Μεγάλος αναβρασμός υπήρξε τις τελευταίες μέρες στην εφημερίδα Documento μετά την απόλυση εργαζόμενης από την εργοδοσία Βαξεβάνη. Οι εργαζόμενοι αντέδρασαν άμεσα με έκτακτη συνέλευση και κατήγγειλαν την απόλυση. Απέναντι σε αυτό, η εργοδοσία απάντησε με απειλές για κλείσιμο της εφημερίδας μέσω διαρροών που επιβεβαιώθηκαν με επιστολή του Βαξεβάνη στην ΕΣΗΕΑ. Ουσιαστικά προσπάθησε να χωρίσει τους εργαζόμενους σε δύο στρατόπεδα με διάφορους τρόπους, όπως και με τη χυδαία επίθεση της εργοδοσίας στον εργασιακό τους εκπρόσωπο και μέλος του Μεικτού Συμβουλίου της ΕΣΗΕΑ, Απόλλωνα Λιακόπουλο.

Αυτή η διάσπαση δεν πέρασε. Στην τελευταία συνέλευση που έγινε τη Δευτέρα 12/6 οι εργαζόμενοι ομόφωνα τάχτηκαν ενάντια στις

ΟΜΙΛΟΣ DOCUMENTO

Ούτε απολύσεις, ούτε κλείσιμο –μόνο δυνατός συνδικαλισμός

απολύσεις και ενάντια στο κλείσιμο της εφημερίδας, δηλώνοντας ταυτόχρονα τη χαρά τους που δουλεύουν σε ένα μέσο που “σπάει” το κυρίαρχο αφήγημα που επικρατεί στα ΜΜΕ. Κατά τη διάρκεια της συνέλευσης, ο εκδότης δήλωσε στην πρόεδρο της ΕΣΗΕΑ ότι η εφημερίδα θα συνεχίσει, ενώ ανακλήθηκε και η έγκληση του Α. Λιακόπουλου στο Πειθαρχικό της ΕΣΗΕΑ.

Πιο συγκεκριμένα, στη συνέλευση υιοθετήθηκε ομόφωνα από 49 εργαζόμενους του ομίλου Documento

ψήφισμα που καταλήγει στα εξής: «1) Επιθυμία όλων είναι να μείνει ανοιχτή η εφημερίδα σε κλίμα ενότητας και αποκλιμάκωσης της έντασης, συνεχίζοντας να εργαζόμαστε σε καθεστώς δημοσιογραφικής ελευθερίας της έκφρασης και τήρησης της δεοντολογίας. 2) Δεν θα δεχτούμε καμία απόλυση. 3) Αγωνιζόμαστε για τα εργασιακά μας δικαιώματα, όλοι οι εργαζόμενοι μαζί με τον εκλεγμένο εκπρόσωπό μας. 4) Είναι αναγκαίο να παραμείνει ανοιχτός ο διάυλος επικοινωνίας μεταξύ

του εκδότη και του εκπροσώπου των εργαζομένων. 5) Καλούμε τον εκδότη να ενημερώσει το σύνολο των εργαζομένων για το μέλλον του ομίλου Documento».

Η αντικαπιταλιστική συλλογικότητα στον χώρο των ΜΜΕ **Financial Crimes** (συμμετέχει στην Πρωτοβουλία για την Ανατροπή στα ΜΜΕ) στην ανακοίνωσή της που μοίρασε στη συνέλευση έγραφε, ανάμεσα σε άλλα, ότι η εργοδοσία Βαξεβάνη: «με την ανακοίνωσή του στην ΕΣΗΕΑ υπερασπίζεται το “διευθυντικό

του δικαίωμα” να απολύει. Τώρα θα ήταν η στιγμή να κοιταχτεί στον καθρέπτη. Τότε θα έβλεπε απέναντί του όσους “βαρόνους” των ΜΜΕ έχουν καταγγείλει (και πολύ σωστά) με κείμενά τους οι εργαζόμενοι στην εφημερίδα και στα σάιτ που κατέχει ο ίδιος, όταν προχωρούν σε αντίστοιχες επιθέσεις.

Η εργοδοσία Βαξεβάνη ξεχνάει ότι στον χώρο των ΜΜΕ έχουν δοθεί πετυχημένες μάχες απέναντι στο διαβόητο “διευθυντικό δικαίωμα” απέναντι στις σκληρότερες εργοδοσίες, ενώ φέτος έκλεισαν τα 10 χρόνια από την αυτοδιαχειριζόμενη ΕΡΤ που έδειξε τον δρόμο για το πώς απαντάς απέναντι στο “μαύρο”... Την ίδια ώρα είναι επιτακτική ανάγκη να κλιμακωθεί τώρα ο αγώνας για ΣΣΕ σε όλα τα ΜΜΕ, ιδιωτικά και δημόσια».

STOP στην επίθεση της Νέας Δημοκρατίας και της άρχουσας τάξης σε βάρος της μειονότητας και των εργαζομένων

Οι προκλητικές δηλώσεις της Ντόρας Μπακογιάννη σε χωριό της μειονότητας στο νομό Ροδόπης έχουν προκαλέσει την οργή πάρα πολλών ανθρώπων και της μειονότητας και της πλειονότητας. Οι απειλές ότι “αν δεν ψηφίσετε στις επόμενες εκλογές την Νέα Δημοκρατία θα περάσετε δύσκολα” είναι ωμός εκβιασμός.

Ο σχεδιασμός και η επίθεση αυτή είχαν προαναγγελθεί με δημοσιεύματα στον αστικό τύπο. Ο **Σταύρος Τζίμας** σε άρθρο του στην Καθημερινή παρουσίαζε τον σχεδιασμό της Νέας Δημοκρατίας ενώ και ο ίδιος ο **Μητσοτάκης** με δηλώσεις του στο Πρώτο Θέμα έλεγε ότι υπήρξε παρέμβαση του τουρκικού προξενείου υπέρ συγκεκριμένου υποψηφίου.

Πρόκειται για μια άθλια επίθεση. Οι δηλώσεις του Κυριάκου Μητσοτάκη καταρχάς προσβάλλουν και υποτιμούν τη μειονότητα θεωρώντας τους ανθρώπους της άβουλα όντα που άγονται και φέρονται από το προξενείο. Στοχεύουν να προσελκύσουν τους ακροδεξιούς ψηφοφόρους και να μαζέψουν ψήφους από τη Νίκη και την Ελληνική Λύση. Σπέρνουν διχόνοια και καχυποψία ανάμεσα στις κοινότητες και επιδιώκουν να σπάσουν την ενότητα της εργατικής τάξης. Αλλά είναι σημαντικό να απαντήσουμε στο ερώτημα: γιατί η μειονότητα δεν ψηφίζει τη Νέα Δημοκρατία;

Η μειονότητα δεν ψηφίζει Νέα Δημοκρατία γιατί με την πρώτη ευκαιρία στοχοποιεί τον κόσμο της ως «τουρκοπράκτορες» και «προδότες του έθνους». Με την υπόθεση των υποκλοπών, ο **Χαράλαμπος Αθανασίου**, πρώην υπουργός Δικαιοσύνης είχε δηλώσει ότι καλώς γίνονται οι υποκλοπές και οι παρακολουθήσεις και ότι βουλευτές διαφορετικού θρησκευματος πρέπει να παρακολουθούνται. Δείχνοντας ευθέως την μειονότητα και τους εκλεγμένους αντιπροσώπους της.

Οι επιθέσεις όμως δεν σταματάνε εδώ. Τα τελευταία χρόνια τόσο οι κυβερνήσεις των Σαμαροβενιζέλων, όσο και οι κυβερνήσεις που ακολούθησαν, συνέχισαν τα εγκλήματα τους σε βάρος της μειονοτικής εκπαίδευσης. Τα τελευταία 10 χρόνια έχουν κλείσει πάνω από 150 δημοτικά σχολεία, ενώ συνεχίζουν να σφίγγουν την θηλειά στα μειονοτικά γυμνάσια και λύκεια, αφήνοντας στοιβαγμένους δεκάδες μαθητές σε άθλιες αίθουσες και ετοιμόρροπα κτίρια.

Φυσικά δεν έχει ξεχαστεί και η ενορχηστρωμένη επίθεση που έγινε από τοπικά στελέχη της ΝΔ στο καινοτόμο πρόγραμμα για την εισαγωγή των μητρικών γλωσσών στα δημόσια νηπιαγωγεία. Ο ΣΥΡΙΖΑ πολύ δειλά προσπάθησε να κάνει μισό βήμα προς την γλωσσική εκπαίδευση και ανάπτυξη των νηπίων της μειονότητας, που με ευθύνη και δική του, αλλά κυρίως των τοπικών παραγόντων της Νέας Δημοκρατίας την πέταξαν στο καλάθι των αχρη-

στών. Η Ντόρα Μπακογιάννη είχε δεσμευτεί για δίγλωσσα μειονοτικά νηπιαγωγεία. Δεν έγιναν ποτέ, ενώ είχαν τέσσερα χρόνια στην κυβέρνηση για να τα υλοποιήσουν. Και για αυτό δεν τους ψηφίζει ο κόσμος της μειονότητας.

Άλλη μία επίθεση από την κυβέρνηση των Σαμαροβενιζέλων, με υπουργό Παιδείας τότε τον **Ανδρέα Λοβέρδο**, ήταν η ψήφιση του ρατσιστικού νόμου που απαγόρευε και απαγορεύει σε μουσουλμάνους εκπαιδευτικούς να διδάσκουν το ελληνόφωνο πρόγραμμα στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία. Η επίθεση στα βακούφια και στις επιτροπές επιβάλλοντας πρόστιμα εκατοντάδων χιλιάδων ευρώ τις οδήγησε σε χρεοκοπία και μαρασμό. Σε αυτό το έγκλημα έχουν βάλει το χεράκι τους και τοπικά μειονοτικά στελέχη της Νέας Δημοκρατίας. Και κυρίως η μη αναγνώριση του συλλογικού αυτοπροσδιορισμού της μειονότητας είναι αυτή που οδηγεί και θα πρέπει να οδηγήσει στις κάλπες της 25 Ιουνίου στο μαύρισμα της Νέας Δημοκρατίας και των πολιτικών της.

Παλεύουμε από κοινού

Στην Θράκη, οι εργαζόμενοι και η νεολαία, τέσσερα χρόνια τώρα, διαδηλώσαμε και παλέψαμε από κοινού ενάντια σε όλες τις επιθέσεις της ΝΔ στη δημόσια και εκπαίδευση και Υγεία, στις 8 Μάρτη ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις που οδήγησαν στο έγκλημα στα Τέμπη. Και θα συνεχίσουμε να το κάνουμε ενάντια στην άθλια απόπειρά της ΝΔ να παίξει το χαρτί του εθνικισμού με απειλές και εκβιασμούς.

Καλούμε από την μεριά της **ΑΝΤΑΡΣΥΑ** και του εργατικού κινήματος τη «μειονότητα στη Θράκη να γυρίσει την πλάτη σε όλα τα κόμματα και τους τοπικούς μεσάζοντες που διαχρονικά την εκμεταλλεύονται και την εκβιάζουν. Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ αναγνωρίζει το δικαίωμα όλων των μειονοτήτων στον θρησκευτικό και εθνικό αυτοπροσδιορισμό και θεωρεί την ισοτιμία τους και τα δικαιώματά τους αδιαπραγμάτευτα. Οι μειονοτικοί πληθυσμοί στη Θράκη, ανεξαρτήτως θρησκευτικού και εθνικού αυτοπροσδιορισμού, μπορούν να ζήσουν αδελφωμένα με την πλειονότητα των πολιτών και να αποτελέσουν γέφυρα φιλίας με τον τουρκικό και τους άλλους γειτονικούς λαούς, κόντρα στις προσπάθειες των αστικών κρατών και των ιμπεριαλιστών να τις χρησιμοποιούν στους ανταγωνισμούς τους.

Να παλέψουν αδελφωμένα με όλη την εργατική τάξη και τη νεολαία ενάντια σε κυβερνήσεις και άρχουσα τάξη, ενάντια σε κάθε εθνικισμό και διαχωρισμό για τα κοινά δικαιώματα των εργαζομένων, την ειρήνη και την ελευθερία». Για να απαντήσουμε στους ωμούς εκβιασμούς της άρχουσας τάξης και των εκπροσώπων τους που είναι η Νέα Δημοκρατία, να κάνουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις κάλπες της 25 Ιουνι.

Τζεμαλή Μηλιαζήμ

Περικοπές και ιδιωτικοποιήσεις είναι η ατζέντα ΝΔ για το ΕΣΥ

«**Π**ρέπει να δούμε την αξιολόγηση των πράξεων. Πόσες απ’ αυτές τις πράξεις που κάνουμε κάθε μέρα χρειάζονται; Δεν σημαίνει ότι δεν αγαπάμε τον άρρωστο αν πάμε και του πούμε ότι “δεν έχει νόημα να κάνουμε αυτό για σας”. Ένας καρκινοπαθής τελικού σταδίου δεν είναι υποχρεωτικό... Δεν θα τα καταφέρει, δεν έχει καλή πρόγνωση, πρέπει κάποια στιγμή να τραβήξουμε μια γραμμή. Γιατί; Γιατί είναι πάρα πολύ δύσκολο να μπορέσουμε να ανταπεξέλθουμε στα έξοδα που χρειάζονται για την αντιμετώπιση των συνανθρώπων...».

Αυτά δήλωσε ευθαρσώς την Πέμπτη 8 Ιουνίου ο καθηγητής Ιατρικής και υποψήφιος βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας στην Εύβοια, **Σπύρος Πνευματικός**, λίγο μετά από τους τρεις νεκρούς που άφησε πίσω, μέσα σε μόλις δύο μέρες, η έλλειψη ασθενοφόρων και προσωπικού του ΕΚΑΒ στην Κω, τη Νέα Μάκρη και την Χαλκιδική.

Την ίδια μέρα το πρωί, ο Μητσοτάκης, θορυβημένος, έσπευσε να κάνει μια αιφνιδιαστική επίσκεψη στο νοσοκομείο του Αγίου Σάββα, αλλά το σωματείο, οι εργαζόμενοι, και ασθενείς του νοσοκομείου που έτυχε να βρίσκονται εκεί, τον υποδέχτηκαν με μια οργισμένη συγκέντρωση

Λίγες ώρες αργότερα ο Μητσοτάκης έθεσε τον Πνευματικό, εκτός ψηφοδελτίου της ΝΔ και παρουσίασε το πρόγραμμα της ΝΔ για την Υγεία για την δεύτερη τετραετία, «μία επανάσταση στην αναμόρφωση του ΕΣΥ». Προανήγγειλε αύξηση του νοσηλευτικού προσωπικού κατά 10.000 εργαζόμενους, μείωση 50% του χρόνου αναμονής για χειρουργικές πράξεις, μείωση 70% του χρόνου αναμονής στα ΤΕΠ, εγγύηση πρόσβασης του ΕΚΑΒ σε 7 με 10 λεπτά, και πολλά άλλα γλαφυρά.

Απάτη

Πρόκειται για καθαρή απάτη, μιας και η συντριπτική πλειοψηφία των «δεσμεύσεων» του δεν περιλαμβάνεται στο Πρόγραμμα Σταθερότητας για την τριετία 2024-26 που κατέθεσε η ΝΔ πριν περίπου δύο μήνες στην ΕΕ. Με δύο λόγια, άλλα λέει η ΝΔ στους «εταίρους» και άλλα στον κόσμο που αγανακτεί γιατί ξέρει ότι κάθε μέρα κινδυνεύει από τις ελλείψεις στη δημόσια Υγεία. Η ατζέντα της κυβέρνησης δεν είναι άλλη από την περαιτέρω διάλυση του δημόσιου και την ενίσχυση του ιδιωτικού τομέα της Υγείας. Η «επανάσταση» - κατά το «εκάμαμεν επανάσταση» του 1967- υποδηλώνει την ένταση της επίθεσης που έχει στα σκαριά.

Μια ιδέα μας έχει δώσει με τον -«Χάρτη

της Υγείας» μιλώντας πριν ένα εξάμηνο στην Κρήτη σε συνέδριο για τα οικονομικά της Υγείας, ο πρώην υπουργός Υγείας **Πλεύρης**. Εκεί προανήγγειλε κλεισίματα και συγχωνεύσεις νοσοκομείων. Τα νοσοκομεία θα πρέπει να λειτουργούν σαν «αυτόνομες επιχειρηματικές μονάδες».

«Οι αντιλήψεις του Πνευματικού δεν απηχούν αυτές της ΝΔ για την Υγεία» λέει τώρα ο Πλεύρης. Αλλά διαβάστε τι έλεγε τότε στην Κρήτη, όπως το είχαμε καταγράψει στην Εργατική Αλληλεγγύη:

«Μιλώντας για τις “νέες θεραπείες”, ο υπουργός Υγείας είπε ότι “απαιτούν νέους πόρους” και παρόλο που “βοηθούν στην προαγωγή της υγείας, είναι ακριβές”. Ο κυνισμός με τον οποίο αντιμετωπίζει το θέμα φάνηκε στο παράδειγμα που έδωσε για να εξηγήσει τη διαδικασία για την ένταξη μιας νέας θεραπείας στο σύστημα αποζημίωσης από τον ΕΟΠΥΥ: “Εστω ότι η νέα θεραπεία, στην αρχική της τιμή, προκαλεί μια επιβάρυνση 100 εκ. ευρώ στον προϋπολογισμό. Αρχικά πραγματοποιείται μια αξιολόγηση τεχνολογίας υγείας προκειμένου να διαπιστωθεί σε ποιες ενδείξεις υπάρχει πράγματι το προσδοκώμενο όφελος ώστε να αποζημιώνεται η θεραπεία. Το ότι μια θεραπεία μπορεί να θεραπεύει 19 ενδείξεις καρκίνου δεν σημαίνει ότι πρέπει να αποζημιώνεται για 19, γιατί ενδέχεται το καλύτερο προσδόκιμο ζωής να επιτυγχάνεται στις 12 μόνο από αυτές. Έτσι, καθορίζεται ο αριθμός των ασθενών που θα αποζημιώνονται για τη θεραπεία κατά το επόμενο έτος”».

Πόσο διαφέρει η ουσία των δηλώσεων του Πνευματικού από αυτές του Πλεύρη; «Αξιολόγηση». «Κόστος» σε αντιπαράθεση με το «προσδοκώμενο όφελος». Αυτό είναι το θανατερό πρόγραμμα υγείας της ΝΔ για τους καρκινοπαθείς. Και «όποιος δεν προσαρμόζεται, πεθαίνει», που έλεγε και ο **Πέτσας** πριν από μερικούς μήνες.

Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι η οικογένεια Μητσοτάκη και οι πλούσιοι φίλοι της, έχουν την οικονομική δυνατότητα «προσαρμογής». Και λένε: Όσοι έχουν οικονομίες μιας ζωής, ας τα σκάσουν, ας πουλήσουν το σπίτι τους, ας ενισχύσουν τους καρχαρίες της ιδιωτικής Υγείας, να ανέβουν και οι «δείκτες της οικονομίας». Και όσοι δεν έχουν ας κόψουν το λαϊμό τους.

Αυτό είναι το «όραμα» της ΝΔ για την Υγεία εδώ και 30 χρόνια, από το 1993, που ο μπαμπάς Μητσοτάκης έβαζε τα ΜΑΤ μέσα στο νοσοκομείο Παίδων Αγία Σοφία να χτυπάνε τους εργαζόμενους: η διάλυση του ΕΣΥ και οι ιδιωτικοποιήσεις. Και δεν χρειάζεται να ψάξει κανείς πίσω από τις λέξεις για

Σκίτσο του Κ.Γρηγοριάδη στην ΕΦΣΥΝ με αφορμή το θάνατο ασθενούς σε καρότσα λόγω έλλειψης ασθενοφόρου

να ανακαλύψει την κρυφή ατζέντα της ΝΔ.

Το αποκαλύπτουν τα ίδια τα πεπραγμένα της την προηγούμενη τετραετία. Αντί η εμπειρία της πανδημίας, όπου η Ελλάδα κατέγραψε ρεκόρ θνησιμότητας, να γίνει αφετηρία για να ενισχυθεί το ΕΣΥ -το οποίο οι νεοφιλελεύθερες και μνημονιακές πολιτικές είχαν ήδη εξουθενώσει- η ΝΔ συνέχισε τα ίδια και χειρότερα.

Όπως και με τον ΟΣΕ, γνώριζε πολύ καλά η ΝΔ ότι στο ΕΚΑΒ λείπουν τουλάχιστον 700 εργαζόμενοι, ότι 30 με 40 ασθενοφόρα βρίσκονται μονίμως με βλάβη, παρκαρισμένα στο υποστελεχωμένο συνεργείο του ΕΚΑΒ αλλά και σε ιδιωτικά συνεργεία. Ότι από το 2016 έχουν αποχωρήσει περισσότεροι από 550 μόνιμοι διασώστες και έχουν προσληφθεί μόλις 46 μόνιμοι. Τα ήξεραν γιατί τα έλεγαν οι εργαζόμενοι και τα σωματεία. Αλλά δεν έκανε τίποτε για να τα λύσει.

Γνώριζαν

Γνώριζε πολύ καλά η ΝΔ τι συμβαίνει στα νησιά, και τον χειμώνα και το καλοκαίρι που πολλαπλασιάζεται ο πληθυσμός τους. Ο γιατρός από την Σέριφο έστειλε δημόσια επιστολή στον Πλεύρη εξηγώντας την παραίτησή του πριν δύο μήνες. Ατελείωτος ο κατάλογος των καταγγελιών των εργαζομένων.

Και τι απαντάει προχθές ο Μητσοτάκης, από την Αιδηψό; «Ήδη εδώ κι έναν χρόνο, δουλεύουμε ένα νέο σχέδιο για μια μονάδα αεροδιακομιδής για την ηπειρωτική Ελλάδα με ευέλικτα ελικόπτερα, σε έξι βάσεις και κάλυψη 24 ώρες το 24ωρο. Τα ελικόπτερα αυτά θα μισθωθούν από το εξωτερικό όπως γίνεται και στη δασοπυρόσβεση...». Μπορούν να αισθάνονται ασφαλείς οι κάτοικοι της καρβουνιασμένης Βόρειας Εύβοιας!

Καμαρώνει η ΝΔ στις τελευταίες της ανακοινώσεις ότι την τετραετία «εγκρίθηκαν 400 προσλήψεις μόνιμων ιατρών το 2020, 2.625 μόνιμες προσλήψεις το 2021, 4.712 μόνιμες προσλήψεις το 2022, 1.357 μόνιμες προσλήψεις το έτος 2023»... Από αυτές, σύμφωνα με την ίδια την ανακοίνωση της ΝΔ έχουν υλοποιηθεί μόλις οι 2.432! Για να έχουμε ένα μέτρο σύγκρισης των αναγκών, στις 40.000 υπολογίζονται οι κενές οργανικές θέσεις του ΕΣΥ σύμφωνα με την ΠΟΕΔΗΝ. ενώ χιλιάδες είναι οι συνταξιοδοτήσεις κάθε χρόνο. Οργανικές θέσεις που έχουν γίνει πολύ λιγότερες μετά το έγκλημα των συγχωνεύσεων και κλεισιμάτων νοσοκομείων του **Άδωνι Γεωργιάδη** το 2012-15. Τα κλεισίματα και οι συγχωνεύσεις κλινικών από τα μνημόνια μέχρι σήμερα έχουν κοστίσει 9.000 κλίνες λιγότερες σε όλη την Ελλάδα.

Χύνουν κροκοδείλια δάκρυα στη ΝΔ για τη νε-

κρή 19χρονη έγκυο στη Νέα Μάκρη. Αλλά γιατί η Ανατολική Αττική, μια ολόκληρη περιοχή που ανήκει στο αστικό ιστό της πρωτεύουσας, όχι μόνο δεν έχει το δικό της νοσοκομείο -που ζητάνε απεγνωσμένα οι κάτοικοι- αλλά έχουν κλείσει δύο από τα τρία που την εξυπηρετούσαν; Το **1ο Θεραπευτήριο ΙΚΑ** στα **Μελίσσια** στέκεται άδειο κουφάρι και το **Αμαλία Φλέμιγκ** συγχωνεύθηκε με το **Σισμανόγλειο**, ενώ τα **Κέντρα Υγείας Ανατολικής Αττικής** στενάζουν από ελλείψεις προσωπικού, εξοπλισμού και ασθενοφόρων.

Αυτή την πολιτική των περικοπών και των κλεισιμάτων του ΕΣΥ επιχείρησε να συνεχίσει ο Μητσοτάκης καθ' όλη την τετραετία, απειλώντας με κλείσιμο το Κέντρο Μαστού του **Έλενα Βενιζέλου**, τη γυναικολογική κλινική του **ΓΝΑ Γεννηματάς**, το **Παίδων Πεντέλης**, που ήθελε να το κάνει «μέγα εμβολιαστικό κέντρο», το **νοσοκομείο Ιεράπετρας**. Εγκλήματα που απέτρεψαν με τις κινητοποιήσεις τους οι εργαζόμενοι και οι κάτοικοι. Όπως συνέχισε και την πολιτική των ιδιωτικοποιήσεων: Κατευθύνοντας τις διοικήσεις των νοσοκομείων να προχωράνε σε όλο και περισσότερες εργολαβίες, προωθώντας συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα στο **Ασκληπιείο Βούλας**, τη μετατροπή της Ογκολογικής κλινικής του Νοσοκομείου Παίδων σε Νομικό Πρόσωπο Ιδιωτικού Δικαίου.

Αυτή είναι η πραγματικότητα που θέλει για την Υγεία η ΝΔ. Διάλυση των δημόσιων νοσοκομείων και κονόμα για τα αρπακτικά της Υγείας. Εν μέσω των πιο φονικών κυμάτων της πανδημίας η κυβέρνηση έφερε προκλητικά πετσοκομμένες δαπάνες Υγείας -μειωμένες κατά 500 εκατομμύρια ευρώ το 2021 και άλλα 800 εκατομμύρια το 2022.

Δεν είναι τυχαίο ότι οι κλινικάρχες πανηγυρίζουν για τα κέρδη τους. «Από το 2018 όταν ιδρύθηκε, ο Hellenic Healthcare Group αποτελεί τον μεγαλύτερο ιδιωτικό όμιλο παροχής υπηρεσιών Υγείας στην Ελλάδα, πρωταγωνιστώντας στη συνεχή ανάπτυξη της ιατρικής και νοσηλευτικής περίθαλψης, μίας αγοράς που παρουσιάζει σημαντικές ευκαιρίες και προοπτικές στην Ελλάδα» αναφέρει ο όμιλος, ενημερώνοντας ότι το «Υγεία» υπερδιπλασίασε τα καθαρά κέρδη του.

Συγκρίνετε τέλος τις δαπάνες στα νοσοκομεία με την αύξηση των εξοπλιστικών δαπανών του Υπουργείου Άμυνας, όπως η ίδια η ΝΔ τις παρουσιάζει, «από 500 εκατ. ευρώ το 2019 σε 3,4 δις ευρώ το 2022 και σε 2,4 δις ευρώ για το 2023». Περίπου 700% αύξηση για το 2022 και 500% για το 2023...

Αλλά οι «Πνευματικοί» της Νέας Δημοκρατίας ζητάνε να «τραβήξουμε μια γραμμή» στις δικές μας ζωές.

Γιώργος Πίττας

Κάτω τα χέρια από συνδικαλιστές και σωματεία

Μαζί με τον γιατρό Κώστα Καταρχία που είναι ο Γενικός Γραμματέας του σωματείου μας, παραλάβαμε τη μήνυση που κατέθεσε εναντίον μας τον περασμένο Σεπτέμβριο ο απελθών πρόεδρος της ΔΑΚΕ, ο τραυματοφόρος Ηλίας Κώτσης. Εν ολίγοις μας κατηγορεί για πλαστή σφραγίδα. Ομολογεί ότι δεν μας την παρέδωσε διότι δεν μας θεωρεί νόμιμο ΔΣ.

Η ΔΑΚΕ δεν κατάφερε μαζί με τη ΠΑΣΚΕ να συγκεντρώσουν την πλειοψηφία των εδρών, παίρνοντας 5 έδρες συνολικά. Οι δυνάμεις της αριστεράς σε συνεργασία με την παράταξη των αναστολέων-ανεμβολίαστων συγκέντρωσαν 6 έδρες, έχοντας την πλειοψηφία στο σύνολο των 11 εδρών. Με οδηγίες της ΠΟΕΔΗΝ, με νομική κάλυψη και σύμφωνα με τις επιταγές του καταστατικού του σωματείου μας, εκδώσαμε νέα πανομοιότυπη σφραγίδα, λόγω απώλειας της προηγούμενης. Η σύσταση του νέου ΔΣ καθώς και η νέα σφραγίδα, έγιναν απόλυτα αποδεκτά από την διοίκηση του νοσοκομείου και κυρίως από όλους τους εργαζόμενους

Καταθέσαμε εξώδικα εναντίον του απελθόντος ΔΣ, οι οποίοι παρεμπιπτόντως δεν μας παρέδωσαν ούτε πρακτικά αρχαιρεσιών για να μην ενεργοποιήσουμε τον τραπεζικό λογαριασμό του σωματείου. Τον ανοίξαμε με δική μου υπεύθυνη δήλωση και τότε ο Κώτσης κατέθεσε τη μήνυση, για να μπλοκάρει τον λογαριασμό. Μολαταύτα, καταφέ-

ραμε και πήραμε πιστοποιητικό περί μη προσβολής αρχαιρεσιών από το Πρωτοδικείο και ο λογαριασμός ξανάνοιξε. Θα συμπληρώσω για τον Κώτση ότι μας απάντησε και αυτός με εξώδικο αναιρώντας ουσιαστικά τα όσα λέει στη μήνυση, δηλαδή ότι σφραγίδα και πρακτικά βρίσκονται στην κάληψη στον χώρο που διεξάγονται οι εκλογές. Ταυτόχρονα, η ΔΑΚΕ τρομοκρατεί τους εργαζόμενους ώστε να μην συμμετέχουν σε εκδηλώσεις του σωματείου, να μην έρχονται στις γενικές συνελεύσεις, ενώ παρακολουθεί από τα παράθυρα ποιος μας ακολούθησε σε πορείες και διαδηλώσεις. Εργασιακός εκφοβισμός σε όλο του το μεγαλείο!

Εμείς από τη μεριά μας δίνουμε συνέχεια στις μάχες ενάντια στη διάλυση του νοσοκομείου μας και του ΕΣΥ συνολικότερα. Στις 7/6 κάναμε έκτακτη γενική συνέλευση, θίγοντας θέματα όπως το ανθυγιεινό επίδομα και η υποτιθέμενη αύξησή του που σκοπό έχει να διχάσει τους εργαζόμενους, ο υποβιβασμός του ΕΣΥ και η σταδιακή κατάργηση του από την ΝΔ, την στήριξη στη ΛΟΑΤΚΙ κοινότητα, καθότι το Έλενα έχει ενδοκρινολογικό-ανδρολογικό ιατρείο που υποβοηθά με θεραπείες τη μετάβαση φύλου. Τέλος, αποφασίσαμε τη στήριξη και συμμετοχή μας στην τετράωρη στάση εργασίας που κήρυξε η ΕΙΝΑΠ για τις 14/6.

Μαρία Ζησιμάτου,
μαία, πρόεδρος Σωματείου Εργαζομένων νοσοκομείου Έλενα Βενιζέλου

Το σωματείο του Έλενα στην Απεργιακή 8 Μάρτη

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ ενισχύει και αναδεικνύει τη δυναμική των αγώνων

Συνέντευξη Τύπου για την παρουσίαση των ψηφοδελτίων της σε όλες τις περιφέρειες πανελλαδικά πραγματοποίησε η ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Παρασκευή 9 Ιούνη. Τη συνέντευξη συντόνισε η Ελένη Βαφειάδου, υποψήφια Επικρατείας της ΑΝΤΑΡΣΥΑ.

Πρώτη τον λόγο πήρε η **Ντίνα Ρέππα**, συνδικαλίστρια στην πρωτοβάθμια εκπαίδευση και μέλος της ΠΕ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση. «Με τη συμμετοχή της στις εκλογές, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στέλνει μήνυμα ανυπακοής και υψώνει σημαία αντίστασης και ανατροπής απέναντι σε κάθε αντιλαϊκή κυβέρνηση και την πολιτική της, με κεντρικό σύνθημα “Η κυβέρνηση και η πολιτική κεφαλαίου, ΕΕ και ΝΑΤΟ ανατρέπονται! Με μαχητικούς αγώνες και με ισχυρή αντικαπιταλιστική Αριστερά!” τόνισε.

«Γύρω μας μαίνεται πόλεμος. Η ακρίβεια, ο πληθωρισμός, οι ανισότητες, ο ίδιος ο πόλεμος, ο ολοκληρωτισμός και η καταστολή είναι το υπόστρωμα που πάνω του αναπτύσσονται οι λαϊκές αντιστάσεις. Στην Ελλάδα, στη Γαλλία σε ολόκληρη την ΕΕ και τον κόσμο, εκατομμύρια εργαζόμενοι και νεολαία με υποδειγματική αντιπολίτευση στους δρόμους διεκδικούν με αποφασιστικότητα και μαχητικότητα.

Η ενίσχυση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι ενίσχυση μιας δύναμης που δεν περιορίζεται στο πλαίσιο του βάρβαρου καπιταλιστικού συστήματος που βάζει τα κέρδη και τις αγορές πάνω απ’ τις ζωές μας και το περιβάλλον.

Όλα για όλες και όλους, λοιπόν, με εργατικό κίνημα και σύγχρονη κομμουνιστική Αριστερά καλούμε τους εργαζόμενους και τη νεολαία και στις κάλπες ΑΝΤΑΡΣΥΑ».

«Μπαίνουμε με αισιοδοξία και αποφασιστικότητα στη μάχη των εκλογών της 25 Ιούνη» είπε **Γιάννης Σηφακάκης**, μέλος της ΚΣΕ της ΑΝΤΑΡΣΥΑ και του ΣΕΚ. «Μπορούμε να τσακίσουμε τη ΝΔ και τη δολοφονική πολιτική της. Χτες ο Μητσοτάκης είχε το θράσος να κάνει περιοδεία στον Αγ. Σάββα όπως όλοι οι δολοφόνοι που επιστρέφουν στον τόπο του εγκλήματος. Βρέθηκε αντιμέτωπος με την οργή των εργαζόμενων που τον υποδέχτηκαν με τις ντουντούκες που τόσο φοβούνται.

Οι εργαζόμενοι απεργούν και διαδηλώνουν παρόλο που είμαστε σε προεκλογική περίοδο, δείχνοντας ποιοι είναι οι πραγματικοί συσχετισμοί. Ούτε το σύστημα σταθεροποιείται, ούτε η εργατική τάξη συντηρητικοποιείται», τόνισε. Ο Γ. Σηφακάκης αναφέρθηκε στο αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα της ΑΝΤΑΡΣΥΑ με αιχμή το αίτημα για κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση

με εργατικό έλεγχο που γύρω του περιστρέφονται όλα τα αιτήματα που έχουν αναδείξει οι αγώνες και η σύγκρουση με τις επιθέσεις του συστήματος.

«Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι εδώ για να δυναμώνει τους αγώνες και να αναδεικνύει την αντικαπιταλιστική τους δυναμική. Και έχουν τέτοια δυναμική. Συμπληρώνονται αυτές τις μέρες 10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ όταν οι εργαζόμενοι την πήραν στον έλεγχό τους και έδειξαν τι σημαίνει ελεύθερη ενημέρωση.

Οι εργάτες/τριες μπορούν να κάνουν κουμάντο. Στα λιμάνια και τις συγκοινωνίες, για να μην έχουμε νεκρούς όπως στα Τέμπη και τη Ζώνη. Στα νοσοκομεία όπου οι εργαζόμενοι ξέρουν καλύτερα τις ανάγκες και μπορούν να νοσηλεύουν όλους τους ασθενείς χωρίς να υπολογίζουν το κόστος όπως κυνικά τολμάει να πει ο Πνευματικός ότι οι καρκινοπαθείς σε τελικό στάδιο κοστίζουν πολύ».

«Η κοινωνική οργή είναι εδώ»

Ο **Μάνος Σκούφογλου**, μέλος της ΚΣΕ και της ΟΚΔΕ-Σπάρτακος στην παρέμβασή του τόνισε ότι «η κοινωνική οργή που την είδαμε να ξεπηδάει με το έγκλημα στα Τέμπη είναι εδώ. Το γεγονός ότι δεν εκφράστηκε στις εκλογές της 21 Μάη δεν σημαίνει ότι δεν συσσωρεύεται κι ότι δεν θα εκραγεί. Μπροστά μας έχουμε μια περίοδο σκληρών μέτρων και ισχυρών συγκρούσεων. Το ζήτημα που κρίνεται σε αυτές τις εκλογές είναι με ποια διάταξη μάχης θα μπει το κίνημα στις συγκρούσεις που έρχονται».

Η **Ε. Βαφειάδου** εκ μέρους του ΕΚΚΕ τόνισε ότι η ψήφος στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ: «δεν είναι ψήφος

ανάθεσης είναι ψήφος συστράτευσης. Έχουμε τη βαθιά πεποίθηση ότι η αντιπολίτευση δεν γίνεται στα έδρανα της βουλής, γίνεται στο δρόμο. Ο νόμος Χατζηδάκη, σταμάτησε στο δρόμο. Η πανεπιστημιακή αστυνομία σταμάτησε στις πύλες των πανεπιστημίων. Τα παράλογα λοκντάουν σταμάτησαν επίσης στο δρόμο. Απέναντι στη ‘σταθερότητα’ της φτώχειας, της επισφάλειας, των νεκρών, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ επενδύει στην πολιτική αστάθεια γιατί έτσι μόνο μπορεί να κερδίσει ο κόσμος».

Στη συνέχεια τον λόγο πήρε η **Κατερίνα Πατρικίου**, πρόεδρος του Συλλόγου Εργαζομένων στο νοσοκομείο Αγ. Σάββα. Μίλησε για την «υποδοχή» που επιφύλαξαν οι εργαζόμενοι στο νοσοκομείο την προηγούμενη μέρα στο Μητσοτάκη. Θύμισε τους αγώνες όλων των προηγούμενων χρόνων στα νοσοκομεία και κάλεσε σε συμπάρασταση στην απεργία της 14 Ιούνη.

Ο **Θωμάς Κατσαρός**, μέλος του ΔΣ της Πανελληνίας Ενωσης Συντηρητών και εργαζόμενος στο Βυζαντινό Μουσείο μίλησε για τους αγώνες ενάντια στα σχέδια ιδιωτικοποίησης των Μουσείων και του Πολιτισμού που συνεχίζονται και μέσα στην προεκλογική περίοδο.

Ο **Κώστας Παπαδάκης**, δικηγόρος στη δίκη της Χρυσής Αυγής και υποψήφιος Επικρατείας με την ΑΝΤΑΡΣΥΑ επεσήμανε ότι οι αγώνες που ξεδιπλώνονται στην προεκλογική περίοδο είναι δείγμα ότι οι απόψεις που μιλάνε για βαθιά «συντηρητικοποίηση» της κοινωνίας είναι επιφανειακές. Κάλεσε σε ενίσχυση και σε ψήφους της ΑΝΤΑΡΣΥΑ που οι αγωνιστές/τριες της βρίσκονται στην πρώτη γραμμή όλων των αγώνων.

Λ.Μ.

Να δώσουμε μαζί τη μάχη του Νερού

Μεγάλη η ανταπόκριση από τις Εξορμήσεις της Εργατικής Αλληλεγγύης και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στους χώρους της ΕΥΔΑΠ σε Περισσό και Ιλίσια την περασμένη βδομάδα.

«Την Πέμπτη 8/6 πραγματοποιήθηκε εξόρμηση μαζί με εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ, στο κτήριο της διοίκησης και των υπαλλήλων της υπηρεσίας στον Περισσό», μας λέει ο **Βαγγέλης Μιχαηλίδης**. «Με βασικό αίτημα, κάτω τα χέρια από το νερό, οι συντρόφισσες και οι σύντροφοι μοιράζαμε την προκήρυξη του Συντονισμού Εργατικής Αντίστασης και τις προκηρύξεις του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Η ανταπόκριση των εργαζομένων ήταν πολύ σημαντική. Εικοσιδύο αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη, εκτιμώντας τα αποτελέσματα, με οργισμένη αισιοδοξία και εμπιστοσύνης στην δυναμική των αγώνων τους. Συνεχίζουμε με προεκλογική εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 16/6, 12μ, στο αμφιθέατρο του Περισσού».

Διάθεση για συζήτηση

«Την Παρασκευή 9/6 πραγματοποιήσαμε περιοδεία υποψηφίων της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για τις εκλογές, στο κτίριο της ΕΥΔΑΠ Ιλυσίων. Η εκτίμηση που είχαμε κάνει ήταν ότι θα είναι σύντομη, αλλά χρειάστηκε πάνω από δύο ώρες και δεν προλάβαμε να μπούμε σε όλα τα τμήματα, γιατί υπήρχε φοβερή διάθεση για πολιτική συζήτηση. Δώδεκα εργαζόμενοι/ες αγόρασαν την Εργατική Αλληλεγγύη και δύο το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα Κάτω» μας λέει η **Κατερίνα Σεβαστάκη**. «Κυρίαρχο ζήτημα φυσικά ήταν η ιδιωτικοποίηση του νερού και πώς αυτό θα επηρεάσει την ποιότητα ζωής για την κοινωνία συνολικά, αλλά και για τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ που οι περισσότεροι είναι συμβασιούχοι και θα βρεθούν στον αέρα. Υπήρχε προβληματισμός και όχι στεναχώρια σε σχέση με τα αποτελέσματα της 21 Μάη. Επιμείναμε στη συζήτηση θυμίζοντας πολλές εργατικές μάχες πάνω στην προοπτική των κρατικοποιήσεων χωρίς αποζημίωση και με εργατικό έλεγχο που βάζει στο πρόγραμμά της η ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Από την ΕΑΣ μέχρι την ΕΡΤ και τις συναυλίες για το νερό στη Θεσσαλονίκη και στα Λιπάσματα. Υπήρχε θυμός σε σχέση με την ακινησία της συνδικαλιστικής ηγεσίας της ΕΥΔΑΠ. Η μάχη να μείνει το νερό δημόσιο θα είναι νικηφόρα».

9/6, Συνέντευξη Τύπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. Φωτό: Στέλιος Μιχαηλίδης

9/6, Εκδήλωση της ANTAPΣYA στον Πειραιά. Φωτό: ΣΕΚ Πειραιά/fb

Ο Πειραιάς των εργατών και της ανταρσίας

Την Παρασκευή 9/6 πραγματοποιήθηκε η εκδήλωση της ANTAPΣYA στον Πειραιά. Συμμετείχαν δεκάδες αγωνιστές/ριες από πολλούς εργατικούς χώρους.

Πρώτος ομιλητής ήταν ο Δημήτρης Αργυροκαστρίτης, συμβασιούχος του δήμου Κερατσινίου, ο οποίος ανέφερε τις απεργιακές αντιδράσεις των εργατών στο δήμο Κερατσινίου και τον αγώνα για μόνιμη και σταθερή δουλειά αλλά και την αλληλεγγύη που δίνουν μια σειρά εργατικοί χώροι σε αυτόν τον αγώνα. Ο Δημήτρης μίλησε για την αξία και την σημασία της απεργίας των εργατών στο Πέραμα και του ξεσηκωμού που επικρατεί στο λιμάνι. Τα ζητήματα της ασφάλειας μετά από τα καθημερινά εργατικά ατυχήματα μπαίνουν στην πρώτη γραμμή και από την πλευρά μας ανοίγουμε την συζήτηση για την επαναστατική στρατηγική και τον εργατικό έλεγχο για να τα αντιμετωπίσουμε. Οι εικόνες αυτές αναδεικνύουν ότι η καπιταλιστική κρίση οδηγεί ξανά τους εργαζόμενους σε νέους αγώνες όσα ψέματα και αν λέει η κυβέρνηση.

Επόμενος ομιλητής ήταν ο Θανάσης Διαβολάκης, δημοτικός σύμβουλος Πειραιά με την Ανταρσία στο Λιμάνι και συνδικαλιστής στην ΟΙΕΛΕ. Σημαντικό θέμα το οποίο ανέφερε ήταν ότι οι εκλογές της 21 Μάη δεν αποτέλεσαν σταθεροποιητικό αποτέλεσμα για την κυβέρνηση. Η κυβέρνηση ζητά την ψήφο ώστε να ισχυροποιηθεί και να μπορέσει να εφαρμόσει μια συμφέρουσα για το κεφάλαιο αντεργατική πολιτική. Υπογραμμίστηκε πόσο εγκληματική είναι η κυβέρνηση για την δημόσια Υγεία, πράγμα που διαφαίνεται από τις δηλώσεις περί ΜΕΘ στην περίοδο της πανδημίας («τι θα κάνουμε τις ΜΕΘ αν λήξει η πανδημία») και από τις δηλώσεις του Πνευματικού σχετικά με τις θεραπείες των καρκινοπαθών. Άλλο ένα ζητή-

μα που πρόσθεσε ο σύντροφος στην συζήτηση είναι ο αυθαιρεσία του νόμου Βορίδη που εύλογα κάνει κάποιον να αναρωτιέται πού είναι η δημοκρατία. Ακόμα αναφέρθηκε στις θέσεις της ANTAPΣYA όσον αφορά το χρέος και τη δημιουργία πλεονασμάτων που καλείται να πληρώσει η εργατική τάξη. Ολοκλήρωσε την ομιλία του υπογραμμίζοντας ότι η Αριστερά που έχει ανάγκη ο λαός είναι η Αριστερά που θα βάζει τους αγώνες μπροστά, που θα εκφράζει το εργατικό κίνημα και θα αποτελεί μια ισχυρή εργατική αντιπολίτευση.

Νίκες

Στη συνέχεια μίλησε ο Σταύρος Μανίκας, συνδικαλιστής στην ΕΘΕΛ. Ο Σταύρος ανέδειξε την δυνατότητα η εργατική τάξη να αγωνίζεται και να παλεύει αλλά χρειάζεται δυνατή αντικαπιταλιστική αριστερά για να μπορεί να φτάσει σε νίκες.

Μετά το τέλος των ομιλιών πήραν τον λόγο σύντροφοι/σες κάνοντας παρεμβάσεις. Μίλησε εργαζόμενος στο χώρο ψυχικής Υγείας και ενημέρωσε για την απεργία των νοσοκομείων την Τετάρτη 14/6 και για την αδιαφορία της κυβέρνησης για την ψυχική Υγεία παιδιών και εφήβων. Εργαζόμενοι από το χώρο του δήμου Πειραιά, εκπαιδευτικοί αναφέρθηκαν στους αγώνες ενάντια στην αξιολόγηση αλλά και όχι μόνο. Σύντροφοι θύμισαν τις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές μάχες στον Πειραιά και την επικαιρότητα τους, τις μάχες ενάντια στον σεξισμό και την καταπίεση και κλείσαμε με το κάλεσμα για συμμετοχή στο Pride, στις απεργίες αυτής της εβδομάδας και στην επόμενη εκδήλωση της ANTAPΣYA στο Κερατσίνι στις 20 του Ιούνη.

Νικόλας Πολυχρονάκης
ANTAPΣYA Α' ΠΕΙΡΑΙΑ

Μαχητική αντιπολίτευση Τώρα! Όχι «αύριο»

«100% μαχητική λαϊκή αντιπολίτευση» είναι το κεντρικό σύνθημα του ΚΚΕ προς στις εκλογές της 25ης Ιούνη. Όπως εξηγεί ένα άρθρο στο Ριζοσπάστη του σαββατοκύριακου 10/11 Ιούνη, το ΚΚΕ θα είναι «ο κυματοθραύστης των αντιλαϊκών επιλογών». Καταλήγει ως εξής: «Όσο πιο ψηλά φτάσει το ΚΚΕ, τόσο περισσότεροι βουλευτές θα βρεθούν στο πλευρό των λαϊκών αγώνων που αναμφισβήτητα θα αναπτυχθούν το επόμενο διάστημα, για να ανατρέψουν όσους και όσα μαυρίζουν τη ζωή μας». Με άλλα λόγια ψηφίστε ΚΚΕ και θα είναι η μοναδική, λαϊκή, αντιπολίτευση.

Το πρώτο ζήτημα που προκύπτει με αυτή την επιχειρηματολογία είναι ότι ξεχνάει πως αγώνες ξεδιπλώνονται τώρα, μέσα στην προεκλογική περίοδο. Το εργοδοτικό έγκλημα στη Ζώνη πυροδότησε την οργή των εργατών εκεί. Στο δήμο Κερατσινίου οι συμβασιούχοι ξεσηκώθηκαν ενάντια στο νόμο Βορίδη. Στις 14 Ιούνη οι εργαζόμενοι στα νοσοκομεία Αθήνας και Πειραιά απεργούν με απόφαση της ΕΙΝΑΠ και μιας σειράς σωματείων σε νοσοκομεία. Την ίδια μέρα απεργούν οι εργαζόμενοι στα Μουσεία και στο Υπουργείο Πολιτισμού. Την επόμενη μέρα απεργούν οι ερευνητές/τριες με απόφαση του σωματείου τους.

Πεδίον δόξης λαμπρό για αντιπολίτευση στη ΝΔ και τις επιθέσεις που προωθεί για λογαριασμό της άρχουσας τάξης. Η ΝΔ έτρεξε άρον-άρον να βγάλει τον Πνευματικό από τα ψηφοδέλτιά της μετά τις ανατριχιαστικές δηλώσεις του. Θα περίμενε κανείς από ένα κόμμα που διεκδικεί το ρόλο της μαχητικής αντιπολίτευσης να δώσει τα ρέστα του στη στήριξη, προβολή και άπλωμα μιας απεργιακής κινητοποίησης στα δημόσια νοσοκομεία. Κι όμως, παρόλο που ψήφισε την πρόταση της αντικαπιταλιστικής, ριζοσπαστικής Αριστεράς στην ΕΙΝΑΠ, στην ΕΝΙΘ καταψήφισε την πρόταση για απεργιακή κινητοποίηση. Μήπως η Θεσσαλονίκη (και η Βόρεια Ελλάδα) δεν έχουν ανάγκη από μαχητική δράση εδώ και τώρα;

Ο Ριζοσπάστης προβάλλει το διήμερο των απεργιών στη Ζώνη σαν υπόδειγμα της αγωνιστικής στάσης του ΚΚΕ. Όμως, από αυτές τις κινητοποιήσεις έλειπε μια σημαντική παρουσία που κατεβαίνοντας σε απεργία θα μπορούσε να γύρει την πλάστιγγα όχι μόνο στη Ναυπηγοεπισκευαστική Ζώνη αλλά σε όλο το λιμάνι και τον Πειραιά: το σωματείο της Cosco. Το εργοδοτικό έγκλημα στη Ζώνη ήταν πανομοιότυπο με εκείνο που πυροδότησε την μεγάλη απεργία στην Cosco. Τελικά οι κινητοποιήσεις στη Ζώνη σταμάτησαν απότομα, με αντάλλαγμα «δεσμεύσεις από την κυβέρνηση και τα αρμόδια υπουργεία για τα μέτρα προστασίας και τους ελέγχους, αλλά και να ανοίξει ο δρόμος για να κηρυχθεί υποχρε-

ωτική η Συλλογική Σύμβαση Εργασίας που έχουν υπογράψει» («Ρ» 1/6). Γιατί να μην κλιμακώναμε την απεργία με συμμετοχή και της Cosco μέχρι τη νίκη αντί να περιοριστούμε σε υποσχέσεις μιας υπηρεσιακής κυβέρνησης;

Αυτή η στάση είναι επανάληψη της τακτικής στη διάρκεια του ξεσηκωμού μετά το έγκλημα των Τεμπών. Αντί για γενίκευση και άπλωμα των απεργιών με όλα τα αιτήματα που αναδεικνυε ο κόσμος στους δρόμους, με κορυφαίο την επανακρατικοποίηση των σιδηροδρόμων, είδαμε το σταμάτημα των κινητοποιήσεων «για να μην εκφυλιστεί ο αγώνας». Όμως ο πιο σίγουρος «εκφυλισμός» είναι το σταμάτημα του αγώνα περιμένοντας την ενίσχυση του κόμματος στις κάλπες.

Στρατηγική κοινοβουλευτικού δρόμου

Αυτή ήταν και παραμένει η στάση της ηγεσίας του ΚΚΕ. Μπορεί να ντύνεται με αναλύσεις περί των συσχετισμών «που είναι αρνητικοί», μπορεί να συνοδεύεται με φραστικές διακηρύξεις. Όμως, επί της ουσίας είναι η ίδια στρατηγική με εκείνη του ΣΥΡΙΖΑ, του κοινοβουλευτικού δρόμου, η αντίληψη ότι αυτό που τελικά μετράει είναι πόσες έδρες θα έχουμε στο κοινοβούλιο σήμερα ή πόσα υπουργεία στην κυβέρνηση αύριο. Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει βαδίσει μέχρι τέλους αυτό το δρόμο από το δεξιό πεζοδρόμιο, το ΚΚΕ τον βαδίζει από το αριστερό. Καιρός να δυναμώσουμε την αριστερά του επαναστατικού δρόμου.

Κι επειδή αυτός ο δρόμος έχει τη δικιά του λογική, η προεκλογική εκστρατεία του ΚΚΕ προσαρμόζεται ακόμα και στο ύφος, συμβολικά, στις απαιτήσεις της μόδας του κοινοβουλευτικού παιχνιδιού με κέντρο την «εικόνα». Αρχηγοκεντρική η καμπάνια ΝΔ και ΣΥΡΙΖΑ; Εστίαση στην προβολή των δραστηριοτήτων του γραμματέα του κόμματος είναι η απάντηση από το ΚΚΕ. Μέχρι σημείου να οργανώνονται «αυθόρμητα» γεγονότα για τα ΜΜΕ όπως η τούρτα-έκπληξη που παρέδωσε ο Κουτσούμπας σε πάρτι γενεθλίων στη Θεσσαλονίκη.

Γι' αυτό πάει πολύ να εξαπολύει το ΚΚΕ μύδρους στην αντικαπιταλιστική Αριστερά γιατί τάχα υποστηρίζει το «σοσιαλδημοκρατικό μοντέλο διαχείρισης» και καλλιεργεί «αυταπάτες», όπως αναφέρει ακόμα ένα άρθρο στην Κομμουνιστική Επιθεώρηση που κυκλοφορεί. Η αντικαπιταλιστική Αριστερά, η ANTAPΣYA, λέει ότι η μαχητική αντιπολίτευση μπορεί να νικάει τώρα όχι όταν θα πάρουμε περισσότερους βουλευτές. Και λέει ότι αυτό το κίνημα μπορεί να ανοίξει με τα πολιτικά του προχωρήματα και τη συλλογική του δύναμη το δρόμο της ανατροπής αυτού του συστήματος.

Λεάνδρος Μπόλαρης

Φιάσκο Μητσοτάκη στον Αγ. Σάββα

Εν κρυπτώ έφερε η διοίκηση του νοσοκομείου τον Μητσοτάκη στον Άγιο Σάββα την Πέμπτη 8/6. Πρόσχημα ήταν η έναρξη της λειτουργίας ενός προγράμματος κατ’ οίκον νοσηλείας χημειοθεραπειών. Το οποίο βέβαια ήταν να ξεκινήσει πριν την πανδημία. Άρα δεν υπήρχε καμία εγκαινίαση προγράμματος. Προσπαθούν να στήσουν στην πλάτη του νοσοκομείου προεκλογικό σκηνικό. Και ταυτόχρονα επίδειξη δύναμης στους εργαζόμενους ενός σωματείου που βρίσκεται στην πρώτη γραμμή του αγώνα ενάντια στη διάλυση του ΕΣΥ.

Δεν τους πέρασε! Σε λιγότερο από μία ώρα η μεγάλη πλειοψηφία του νοσοκομείου είχε ενημερωθεί και βρέθηκε στο προαύλιο του νοσοκομείου περιμένοντας να προϋπαντήσει τον πρόεδρο της Νέας Δημοκρατίας. Διαπιστώσαμε αρχικά ότι το προαύλιο του νοσοκομείου είναι γεμάτο με ασφαλίτες, γύρω στους 40, άντρες και γυναίκες, οι οποίοι περιφέρονταν δήθεν άσκοπα.

Έξω από το νοσοκομείο υπήρχαν δυνάμεις ΟΠΚΕ και περιπολικά, ενώ υπήρχε και διμοιρία ΜΑΤ στην γωνία με την Αλεξάνδρας. Ξέρουν την αγωνιστική παράδοση του Αγίου Σάββα και γι’ αυτό προετοιμάζονταν.

Είχαμε κρύψει το πανό και τη τουντούκα του σωματείου σε διαφορετικά σημεία στο προαύλιο του νοσοκομείου γιατί φοβόμασταν ότι θα μας τα πάρουν. Στις 8.15πμ που είχαμε δώσει το ραντεβού συγκεντρωθήκαμε όλοι οι συνάδελφοι στην κεντρική εσωτερική είσοδο του νοσοκομείου. Προσπάθησαν εκείνη την ώρα με αλυσίδα οι δυνάμεις της Ασφάλειας να μας αποκόψουν στη γωνία για να μη φανούμε. Δεν τα κατάφεραν γιατί οι συνάδελφοι μαζικοποίησαν τη συγκέντρωση. Όταν εμφανίστηκε ο Μητσοτάκης ξεκινήσαμε να φωνάζουμε συνθήματα που λέμε στις διαδηλώσεις με τα πάγια αιτήματα του υγειονομικού κινήματος. Ταυτόχρονα υπήρξε αυθόρμητη αντίδραση από ασθενείς και συνοδούς που τον γιούχα-ραν. Στην προσπάθειά μας να τον προσεγγίσουμε συνέχizαν οι ασφαλίτες να μας σπρώχνουν. Αυτοί ήταν που

Κατερίνα Πατρικίου,
πρόεδρος Συλλόγου Εργαζομένων
Νοσοκομείου Αγίου Σάββα

22/2, Απεργία στην Υγεία. Φωτό: Μάνος Νικολάου

τον χειροκροτούσαν κιόλας μαζί με πραγματικά ελάχιστους συναδέλφους, εκπροσώπους της ΔΑΚΕ και διευθυντές κλινικών, που στέκονταν από την πλευρά της διοίκησης.

Όταν εμείς προσπαθήσαμε να ακολουθήσουμε αυτή την κουστωδία δε-χτήκαμε επίθεση. Εμένα προσωπικά με είχαν πιάσει και με έσερναν, ενώ με αγωνιά με έσπρωξαν προς τα παρτέρια. Τον αντιπρόεδρο του σωματείου και έναν άλλον συνάδελφο τούς απειλησαν με σύλληψη αν συνεχίσουν να φωνάζουν συνθήματα. Η ασφάλεια του Μητσοτάκη έκλεισε την πόρτα της κεντρικής εισόδου εντός του κτιρίου του νοσοκομείου, εμποδίζοντας μας να μπούμε στον χώρο στον οποίο εργαζόμαστε.

“...θα σε συλλάβω”

Όταν τους ρωτήσαμε ποιοι είναι αυτοί που κλείνουν την πόρτα σε εργαζόμενους του ίδιου του νοσοκομείου, η απάντηση ήταν “φύγε τώρα γιατί θα σε συλλάβω”. Αυτό ξεσήκωσε ακόμα μεγαλύτερη θύελλα. Εμείς συνεχίσαμε να φωνάζουμε με τη τουντούκα μας, που ανασκονώνονταν γιατί έπρεπε να πεί στην εργασία του. Στην έξοδο του Μητσοτάκη υπήρξαν ασθενείς και συνοδοί που τον “κινήγησαν” μέχρι έξω στον δρόμο.

Με αυτή την “υποδοχή” και τη μαζικότητα που είχε αποδείξαμε ότι είναι ανεπιθύμητος στον Άγιο Σάββα και ότι είναι πλάστη η εικόνα της πολιτικής κυριαρχίας της ΝΔ. Η πραγματική εικόνα είναι η οργή και η αγανάκτηση του κόσμου που χρησιμοποιεί τα δημόσια νοσοκομεία και των εργαζομένων. Από την τουντούκα ανακοίνωσαμε ότι και το σωματείο μας μαζί με άλλα Πρωτοβάθμια Σωματεία και την ΕΙΝΑΠ στις 14 του Ιούνη έχουμε στάση εργασίας για διεκδικήσουμε όλα όσα χρειάζονται για να σταθούν όρθια τα νοσοκομεία μας και θα συνεχίσουμε κλιμακώνοντας απεργιακά.

ΟΙ “ΗΡΩΕΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ” ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΓΡΑΜΜΗ

Απεργιακή απάντηση στις απάτες της ΝΔ

Κέντρο της προεκλογικής καμπάνιας της ΝΔ έχει αναδειχθεί η υποσχηση για στήριξη των δημοσίων νοσοκομείων. Πώς το σχοιλιάζεις;

“Προσωπικό στοίχημα η αναμόρφωση του ΕΣΥ” δηλώνει ο Μητσοτάκης στις προεκλογικές του περιό-δεies και προκαλεί οργή. Μέσα σε δύο εικοσιτεράωρα δύο γυναίκες πέθαναν διότι ενώ κάλεσαν ΕΚΑΒ, δεν υπήρχε κανένα ασθενοφόρο άμεσα διαθέσιμο. Μία γυναίκα στην Κω – της “ανάπτυξης” του τουρισμού- και μία νέα γυναίκα, έγκυος, Ρομινί στην Αττική. Λίγους μήνες ωρίτερα πανηγύριζαν στο Υπουργείο Υγείας διότι λέει, λύσανε το πρόβλημα της έλλειψης ασθενοφόρων. Η λύση που βρήκαν ήταν να χρυσοπληρώνουν ιδιωτικά ασθενοφόρα για τις μεταφορές των ασθενών που έπαιρναν εξιτήριο από τα νοσοκομεία. Αυτή η επίμονη άρνηση της ΝΔ να στελεχωθεί με νέα ασθενοφόρα αλλά και πλήρωμα του ΕΚΑΒ, κοστίζει ανθρώπινες ζωές. Τις ίδιες μέρες οι δηλώσεις βουλευτή- τή γιαντρώ της ΝΔ περί σπατάλης πόρων σε καρκινοπαθείς τελικού σταδίου αποκαλύπτουν με κυνικότητα τι σημαίνει “νέο” ΕΣΥ για την Νέα Δημοκρατία. Είναι δηλώσεις που ευθυγραμμίζονται με την πρόσφατη ιδιωτικοποίηση του παιδικού καρκίνου των νοσοκομείων “Αγλαΐα Κυριακού” και “Αγία Σοφία”.

Τέσσερα χρόνια διακυβέρνησης της ΝΔ είδαμε πολύ καλά τις προθέσεις τους για την Υγεία: ιδιωτικοποιήσεις με συμπτράξεις δημοσίου-ιδιωτικού τομέα (ΣΔΙΤ), νέος νόμος που επιτρέπει είσοδο ιδιωτών γιατρών στο ΕΣΥ και ιδιωτικά ιατρεία των νοσοκομείων γιατρών, τεράστια κενά οργανικών θέσεων (αρνητικό ισοζύγιο προσλήψεων – ιδιωτικοποιήσεων), υγεία που λειτουργεί μόνο με κριτήρια κέρδους. Όλα αποτυπώθηκαν με τους σκληρούς αριθμούς των θανάτων και στην πανδημία (37.000) αλλά και εκτός πανδημίας με την υπερβάλλουσα θνητότητα (10%). Εδώ σίγουρα πρέπει να προσθέσουμε την αύξηση της νοσηρότητας και της βαρύτητας των περιστατικών που φτάνουν στις δομές της δημόσιας Υγείας. Περιστατικά με χρόνια νοσήματα, πλήρως απορρυθμισμένα διότι δεν έχουν καμία παρακολούθηση. Η πλειοψηφία των περιστατικών δηλώνουν ότι δεν μπορούσαν να βρουν ιατρική κάλυψη στην πρωτοβάθμια περίθαλψη και δεν είχαν την οικονομική ευχέρεια να πληρώσουν επίσκεψη σε ιδιώτες γιατρώς.

Το πρόβλημα αυτό γιγαντώνεται με τον πρόσφατο αποκλεισμό των ανασφάλιστων ασθενών από όλους τους ιδιώτες γιατρώς. Είναι μία άλλη παράμετρος που αποκαλύπτει την αποτυχία του θεσμού του “προσωπικού γιατρώ” της Νέας Δημοκρατίας. Επιπλέον αυτή η αυξημένη νοσηρότητα είναι που φτάνει να μετατρέπει τις εφημερίες των νοσοκομείων σε κό-

Η Αθηνική Εργατοκρίτου, γιατρός, μέλος ΓΣ ΟΕΝΤΕ και του Συντονιστικού Νοσοκομείων, μίλησε στην Εργατική Αλληλεγγύη για την καταστροφική πολιτική της κυβέρνησης της ΝΔ στη δημόσια Υγεία και τις μάχες των υγειονομικών.

λαση τους τελευταίους μήνες και τα ράντζα να είναι καθημερινό φαινόμενο. Η πρώην υπουργός Μ. Γκάγκα τόλμησε να δηλώσει ότι τα αυξημένα νούμερα προσέλευσης στα Τμήματα Επειγόντων Περιστατικών (ΤΕΠ) σημαίνουν ότι “πάμε καλά”. Αντί να δει ότι ένα μεγάλο κομμάτι από αυτά τα περιστατικά θα μπορούσαν να μην είχαν φτάσει ποτέ στα ΤΕΠ των μεγάλων νοσοκομείων αν είχαν στοιχειώδη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, κοιτάει νούμερα και αριθμούς λες και η Υγεία είναι καμιά μπιζνα.

Πώς απάντησε στις επιθέσεις της κυβέρνησης το κίνημα των υγειονομικών;

Σίγουρα η Νέα Δημοκρατία βρήκε τεράστια αντίσταση από το κίνημα των υγειονομικών σε όλα αυτά. Ακόμα και τώρα που βρισκόμαστε σε προεκλογική περίοδο έχουμε μπροστά μας απεργιακή κινητοποίηση στις 14 Ιούνη. Αρχικά ως απόφαση της ΕΙΝΑΠ (Ένωση Ιατρών Νοσοκομείων Αθήνας- Πειραιά) και στη συνέχεια μήκαν με αποφάσεις και άλλα σωματεία νοσοκομείων όπως το “Ελενα”, ο “Άγιος Σάββας”, το Αττικό. Στον Άγιο Σάββα λίγες μέρες πριν, το σωματείο εργαζομένων “υποδέχτηκε” με τον καλύτερο τρόπο τον Μητσοτάκη που βρέθηκε εκεί για να πει πόσο καλά πάνε τα πράγματα στις κατ’ οίκον νοσηλείες των καρκινοπαθών. Οι ντυντούκες των εργαζομένων κατήγγειλαν τη δολοφονική πολιτική της Νέας Δημοκρατίας. Το κίνημα αντίστασης που έχει ξεδιπλωθεί σε

εμβολιαστικό κέντρο ή τις ελλείψεις αναισθησιολόγων, οι μεγάλες απεργίες ενάντια στο νόμο που ψήφισε η Νέα Δημοκρατία – και δεν έχει τολμήσει ακόμα να εφαρμόσει- για την είσοδο ιδιωτών γιατρών στο ΕΣΥ.

Αυτοί οι αγώνες, στους οποίους στο κέντρο τους βρίσκονται οι πρωτοβουλίες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς με το Συντονιστικό Νοσοκομείων και του Ενωτικού Κινήματος για την Ανατροπή, κατάφεραν να αλλάξουν την εικόνα σε μία σειρά από σωματεία και συλλόγους εργαζομένων. Να δυναμώσουν τα σωματεία όταν οι δυνάμεις της ΔΑΚΕ και της ΠΑΣΚΕ προσπαθούν να τα έχουν σε κατάρσταση διάλυσης και συνδιαλλαγής με τις διοικήσεις και το Υπουργείο και να ανατρέπουν αρνητικούς εκλογικούς συσχετισμούς οργανώνοντας τη βάση των εργαζομένων με επιτροπές αγώνα, γενικές συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές.

Γι’ αυτό ο δρόμος για το “νέο” ΕΣΥ της ΝΔ προϋποθέτει το τσάκισμα αυτού του συνδικαλισμού. Σε αυτό το πλαίσιο πρέπει να δούμε τη διώξη της πλειοψηφίας στο σωματείο του “Ελενα” από τους μειοψηφικούς συνδικαλιστές της ΔΑΚΕ που αμφισβητούν την νομιμότητα της πλειοψηφίας (!) μέχρι τη δική μου διώξη από τη διοίκηση του Ευαγγελισμού. Από την άλλη η προσπάθεια γίνεται και μέσα από τις συνεργασίες στα υψηλά κλιμάκια των ομοσπονδιών. Μπορεί το ΠΑΣΟΚ να αρνείται κατηγορηματικά τη συγκυβέρνηση με τη ΝΔ αλλά η “συγκυβέρνηση” στις κρίσιμες ψηφοφορίες στα συνδικάτα της Υγείας μεταξύ ΔΑΚΕ-ΠΑΣΚΕ αναβαθμίζεται κάθε μέρα. Παγώνη (ΝΔ) και ΠΑΣΚΕ χέρι-χέρι καταψήφισαν την απεργιακή κινητοποίηση στην ΕΙΝΑΠ για τις 14 Ιούνη αλλά μειοψήφησαν. Πλειοψήφησαν όμως στην ΠΟΕ-

ΔΗΝ και εμπόδισαν η απεργία των γιατρών να απλωθεί και στους υπόλοιπους υγειονομικούς. Το στοίχημα της “σταθερότητας” που βάζουν οι από πάνω κερδίζεται και με τέτοιες συμμοχίες.

Κάθε απεργιακή μάχη, που έφτασε να γίνεται τουλάχιστον μία το μήνα, ανέδειξε τρία κεντρικά αιτήματα. Αυτό των μαζικών προσλήψεων, τουλάχιστον στην αναπλήρωση των κενών οργανικών θέσεων που φτάνουν τις 36.000. Καταλαβαίνετε πώς ακούγονται οι εξαγγελίες της ΝΔ για 10.000 προσλήψεις σε βάθος τετραετίας όταν τα κενά είναι τετραπλάσια. Το αίτημα αυτό συμπληρώνεται από τη διεκδίκηση για μονιμοποίηση όλων ανεξαιρέτως των συμβασιούχων. Το δεύτερο είναι το σταμάτημα των ιδιωτικοποιήσεων με αύξηση του κρατικού προϋπολογισμού για τη δημόσια Υγεία. Το τρίτο είναι οι επιθέσεις του ιδιωτικού τομέα.

Ποια είναι η συμβολή της Αντακπαλιστικής Αριστεράς σε αυτές τις μάχες;

Σ’ αυτά τα αιτήματα η συμβολή μας ήταν και είναι καθοριστική. Και στο πώς τα παλεύουμε αλλά και πώς αυτά είναι η άμεση λύση στα ζητήματα που αντιμετωπίζουμε. Αυτούς τους μήνες τα νοσοκομεία έχουν έλλειψη της ενδοφλέβιας μορφής ενός πολύ κοινού και φθηνού φαρμάκου. Το διοικητικό με την εμπορική ονομασία Λασίε. Ο Άδωνις Γεωργιάδης χαϊρόταν που οι ελληνικές φαρμακοβιομηχανίες κάνουν μέχρι και εξαγωγές αλλά αδιαφορεί για το ότι λείπει ένα τόσο βασικό φάρμακο.

Η κρατικοποίηση της φαρμακοβιομηχανίας χωρίς αποζημίωση στα αφεντικά της και η λειτουργία της κάτω από τον έλεγχο των εργαζομένων στο φάρμακο, αλλά και των υγειονομικών, μπορεί να εξασφαλίσει επάρκεια στα φάρμακα που έχουμε ανάγκη. Με τον ίδιο τρόπο τα αιτήματα για άνοιγμα των κλειστών νοσοκομείων. Πολύ ωστότα τα σωματεία στη ζώνη του Πελοποννήσου ξανά βάζουν το ζήτημα να ανοίξει το Κέντρο Υγείας της περιοχής. Την ίδια στιγμή οι μάχες ενάντια στο ρατσισμό και το δικαίωμα των προσφύγων και των μεταναστών στην Υγεία είναι βασικές στη δουλειά της αντικαπιταλιστικής αριστεράς, όπως οι μάχες κατά του σεξισμού και της καταπίεσης των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙ.

Αυτά τα βήματα και τα αιτήματα που οργανώνουμε είναι που στηρίζει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και είναι μέτρα που δένουν τους αγώνες του σήμερα με την συνολική προοπτική για μια κοινωνία που θα λειτουργεί με κέντρο τις ανάγκες μας και όχι το κέρδος. Μια κοινωνία που τον έλεγχο θα τον έχουν αυτοί που δουλεύουν και όχι οι κάθε λογής παρασιτικοί μαντζαρέοι και καπιταλιστές.

Τα πρωτοβάθμια σωματεία δίνουν τη μάχη της απεργίας

Με απεργιακή συγκέντρωση την Τετάρτη 14/6 στις 12 το μεσημέρι στο Υπουργείο Υγείας απαντούν οι υγειονομικοί στα ψέματα της ΝΔ και παλεύουν για να σταματήσει η διάλυση-ιδιωτικοποίηση του ΕΣΥ. Στάση εργασίας 11πμ-3πμ καλούν η ΕΙΝΑΠ και πρωτοβάθμια σωματεία εργαζομένων νοσοκομείων, όπως του Έλενα Βενιζέλου, του Αγίου Σάββα, του Αγλαΐα Κυριακού, του Αττικόν, του Ευαγγελισμού και οι ειδικεύονοι γιατροί του ΨΝΑ Δαφνί. Αντίστοιχη απόφαση για στάση εργασίας και κινητοποίηση έχει πάρει η ΕΙΝΗ (Ηπειρος).

Οι αλληπάλληλοι θάνατοι μέσα σε λίγο χρονικό διάστημα λόγω ελλείψεων ΕΚΑΒ και ΜΕΘ σε μια σειρά περιοχές, από την Κω και τη Νέα Μάκρη μέχρι τη Λάρισα και τη Χαλκιδική, υπογραμμίζουν ότι η πολιτική του Μητσοτάκη είναι πραγματικός κίνδυνος-θάνατος σε μαζική κλίμακα. Η κυνική δήλωση του υποψήφιου βουλευτή της ΝΔ και καθηγητή Ιατρικής ότι λίγο πολύ πρέπει να αφησούμε τους καρκινοπαθείς τελικού σταδίου να πεθάνουν, γιατί κοστίζουν πολύ, δεν είναι μια “ακραία” τοποθέτηση μέσα στη ΝΔ, αλλά το σχέδιο τους για το “νέο ΕΣΥ”.

Η ΠΟΕΔΗΝ συγκάλεσε Γενικό Συμβούλιο στις 9/6, ανάμεσα σε δύο γύρους εκλογών, ώστε να παρθούν αποφάσεις άμεσα για απεργιακό βηματισμό για να επιβληθεί από τα κάτω η άμεση ενίσχυση των νοσοκομείων. Η “συγκυβέρνηση” όμως της ΠΑΣΚΕ και της ΔΑΚΕ στην ΠΟΕΔΗΝ εμπόδισαν την πρόταση να γίνει πανυγειονομική και πανελλαδική η απεργιακή κινητοποίηση της ΕΙΝΑΠ στις 14/6, κόντρα στις υπόλοιπες όλες οι υπόλοιπες δυνάμεις του Γενικού Συμβουλίου.

«Οχι αναμονή»

«Στην τοποθέτησή μου στο Γενικό Συμβούλιο τόνισα ότι δεν χρειάζεται καμία αναμονή για τις εκλογές, αλλά τώρα απεργία μαζί με την ΕΙΝΑΠ», μας μεταφέρει η **Ζανέτα Λυσικάτου**, γιατρός, μέλος ΓΣ ΠΟΕΔΗΝ με το **Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή**. «Ξέρουμε ότι η ΝΔ -που τώρα μιλάει για την ευημερία των πολλών- δεν θα δώσει λεφτά για το δημόσιο ΕΣΥ, αλλά στα ματωμένα πλεονάσματα και διακεκομμένα για τους εξοπλισμούς. Μόνο απεργιακά μπορούμε να επιβάλλουμε ότι θα γίνουν προσλήψεις, τόσες όσες χρειάζονται τα νοσοκομεία μας και όχι όσες λένε τα “κοστολογημένα προγράμματα” που προσαρμόζονται στα δημοσιονομικά κριτήρια για να πληρώσουμε το χρέος και τα κέρδη των καπιταλιστών.

Η διάθεση του κόσμου να συγκρουστεί “βγάζει μάτια”. Το είδαμε στην “υποδοχή” του Μητσοτάκη στον Αγ. Σάββα», στις μέρες δράσεις 7 και 8 Ιούνη που οργανώσαμε σε διάφορα νοσοκομεία για να ξεσηκώσουμε για την απεργία. Αυτή τη διάθεση πρόδωσαν οι ΠΑΣΚΕ και ΔΑΚΕ στο Γενικό Συμβούλιο, καταψήφίζοντας τον συντονισμό με την ΕΙΝΑΠ στις 14/6, με την ΠΑΣΚΕ να πετίζει την μπάλα στην εξέδρα μιλώντας για απεργία μετά τις εκλογές. Εμείς παρ’ όλα εμείς επιμένουμε. Κερδίζουμε πρωτοβάθμια σωματεία για να βγάλουν αποφάσεις για τις 14/6 και συνεχίζουμε να οργανώνουμε περιόδους, συνελεύσεις, απεργιακές επιτροπές στα νοσοκομεία για την απεργιακή κλιμάκωση εδώ και τώρα».

ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΡΤ

Οι εργαζόμενοι ήταν και είναι πρωταγωνιστές (όχι “ακροατήριο”)

Εκδήλωση με τίτλο «Ποτέ ξανά» οργάνωσαν στο Ραδιομέγαρο η ΠΟΣΠΕΡΤ, η ΠΟΕΣΥ και τα πρωτοβάθμια σωματεία της ΕΡΤ, τη Δευτέρα 12/6, με αφορμή τη συμπλήρωση 10 χρόνων από το «μαύρο» και την έναρξη της μάχης στην ΕΡΤ.

Βασικοί ομιλητές στην εκδήλωση ήταν οι πανεπιστημιακοί **Γιώργος Πλειός, Μαρίνα Ρήγου** και **Δημήτρης Χριστόπουλος** ενώ τη συζήτηση παρουσίασε και συντόνισε ο **Γιάννης Δάρρας**, δημοσιογράφος κι εκπρόσωπος των εργαζομένων στο ΔΣ της ΕΡΤ.

«Για εμάς η μάχη της ΕΡΤ τη διετία 2013-2015 είναι ένας κορυφαίος αγώνας της εργατικής τάξης γιατί απέδειξε ότι μπορεί να υπάρχει εργατικός έλεγχος στους χώρους δουλειάς. Ότι αυτή η κοινωνία μπορεί να διοικηθεί αλλιώς. Ότι μεγάλες επιχειρήσεις του δημόσιου τομέα μπορούν να έχουν τη δυνατότητα να παρέχουν κοινωνικά αγαθά όταν βρίσκονται στα χέρια των εργαζομένων» σημείωσε στον σύντομο χαιρετισμό του ο **Πέτρος Κωνσταντίνου** εκ μέρους της **ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ**.

«Η ΕΡΤ ήταν ένα κορυφαίο παράδειγμα του πώς αυτή η τάξη μπορεί να αντιστέκεται απέναντι σε μια κυβέρνηση. Κι αυτό δεν θα γινόταν χωρίς τους εργαζομένους της, τους απλούς ανθρώπους που έτρεχαν στον Υμηττό –να θυμίσουμε την Επιτροπή Περιφρούρησης των Πομπών της ΕΡΤ– χωρίς τις χιλιάδες εργαζομένων και νεολαίας που γέμιζαν κάθε βράδυ το Ραδιομέγαρο και περιφρουρούσαν τον αγώνα απέναντι στις πολύμηνες απειλές των ΜΑΤ. Χωρίς τους εκατοντάδες καλλιτέχνες που έρχονταν κάθε βράδυ αφιλοκερδώς και προσέφεραν την Τέχνη τους τιμώντας τον Πολιτισμό -όπως τον τίμησαν οι σπουδαστές/ριες και οι εργαζόμενοι της Τέχνης που έκαναν καταλήψεις στα θέατρα πρόσφατα.

Φωνή όλων των αγωνιζόμενων

Έτσι έφτασε αυτή η ΕΡΤ να είναι η φωνή όλων των αγωνιζόμενων. Και τότε ήταν που είχε και τη μεγαλύτερη τηλεθέαση. Χτύπησε τα ιδιωτικά κανάλια εκεί που τους πονάει. Μας λένε ότι για να έχει τηλεθέαση ένα κανάλι πρέπει να πληρεί άλλα κριτήρια. Κι όμως τα κριτήρια που έδωσαν τη μεγαλύτερη τηλεθέαση στην ΕΡΤ ήταν αυτά που λένε ότι πρέπει να ακούγονται οι φωνές της αντίστασης. Θυμάμαι τότε ότι έβρισκαν βήμα να ακουστούν οι επιστρατευμένοι εκπαιδευτικοί, οι καθαρίστριες, οι σχολικοί φύλακες, όλοι οι αγώνες εκείνης της περιόδου.

Δεν κάνουμε κανένα μνημόσυνο, ακόμα κι αν τη σημερινή ΕΡΤ προκα-

λεί θλίψη. Κανένας αγώνας δεν πάει χαμένος και ειδικά ο αγώνας της ΕΡΤ που έγινε παγκόσμιο σύμβολο. Αντίθετα ο δρόμος των εργαζομένων της ΕΡΤ στα δυο χρόνια του αγώνα είναι ο δρόμος που πρέπει να ακολουθήσουμε απέναντι σε έναν καπιταλισμό που διαλύει τα πάντα. Είναι ο δρόμος που λέει ότι απέναντι σε κυβερνήσεις με την αυθάδεια και την αλαζονία του Μητσοτάκη, που απειλούν να ιδιωτικοποιήσουν τα πάντα υπάρχει μια τάξη που μπορεί να παίρνει στα χέρια της τον έλεγχο. Χαιρετίζουμε λοιπόν αυτόν τον αγώνα, αυτούς τους εργαζομένους και τις εργαζόμενες που επανέφεραν τις καλύτερες παραδόσεις της εργατικής τάξης. Έτσι θα συνεχίσουμε γιατί έχουμε τη δύναμη».

Όλοι σχεδόν οι ομιλητές, πανεπιστημιακοί και συνδικαλιστές, κατήγγειλαν τη σημερινή κατάσταση της ΕΡΤ. Ωστόσο, η εκδήλωση αποδείχτηκε κατώτερη της επικαιρότητας ενός τόσο εμβληματικού αγώνα. Το μικρό Studio E του Ραδιομεγάρου χώρεσε μόλις μερικές δεκάδες με αποτέλεσμα πολλοί να μείνουν έξω από την εκδήλωση. Η προτεραιότητα στο να δοθεί ο λόγος στα κόμματα που έχουν ευθύνη τόσο για το «μαύρο» όσο και για τη σύγχρονη εικόνα της ΕΡΤ (οι εκπρόσωποι του ΠΑΣΟΚ και του ΣΥΡΙΖΑ πήραν το λόγο. Δεν τόλμησαν να εμφανιστούν οι εκπρόσωποι της ΝΔ, της Ελληνικής Λύσης και της διοίκησης της ΕΡΤ, παρότι προσκλήθηκαν!), αποδείχτηκε σε βάρος της δυνατότητας παρέμβασης των εργαζομένων της ΕΡΤ που όχι μόνο πάλεψαν της διετία 2013-2015, αλλά συνεχίζουν να έχουν διεκδικήσεις.

Κατά συνέπεια, η ουσία του διετούς αγώνα, η λειτουργία της ΕΡΤ υπό εργατικό έλεγχο, ελάχιστα αναφέρθηκε παρά τις καταγγελίες για τα κακώς κείμενα του σήμερα. Αντίστοιχα, ελάχιστα έως καθόλου δεν αναδείχτηκαν οι σύγχρονες διεκδικήσεις των εργαζομένων, πέραν του περιεχομένου των ειδήσεων, για προσλήψεις, σταθερή εργασία, αυξήσεις, συλλογική σύμβαση. Το ίδιο μηδενικό χρόνο και παρουσία είχαν και κομμάτια εργαζομένων που έδωσαν μαζί με τους εργαζόμενους της ΕΡΤ τη μεγάλη μάχη.

Σ.Μ.

12/6, Εκδήλωση για τα 10 χρόνια από το “μαύρο” στην ΕΡΤ. Φωτό: Στ.Μιχαηλίδης

Στηρίξαμε

Γιατί 10 χρόνια μετά, ο αγώνας που έδωσαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ παραμένει επίκαιρος;

Για πολλούς λόγους. Πρώτος και πολύ σημαντικός είναι ο τρόπος που επέλεξαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ να δώσουν τη μάχη όταν η κυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου ανακοίνωσε το κλείσιμο. Μέχρι τότε η κυβέρνηση εφάρμοζε το «σοκ και δέος» όπως ήταν η φράση που χρησιμοποιούταν τότε, με απότομες επιθέσεις μαζικών απολύσεων. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ απέναντι στο «σοκ και δέος» -το ξαφνικό κλείσιμο μέσα σε μία μέρα- δεν απάντησαν «ωχ Θεέ μου τι να κάνουμε». Αντίθετα έκαναν κατάληψη στο χώρο δουλειάς και συνέχισαν να τον λειτουργούν κάτω από το δικό τους έλεγχο. Αυτό καθόρισε τις εξελίξεις σε όλο το εργατικό κίνημα. Η απάντηση που έδωσαν οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ καθόρισε την στάση των χιλιάδων εργαζομένων σε άλλους κλάδους. Καθόρισε τη σύγκρουση με τη συγκυβέρνηση ΝΔ-ΠΑΣΟΚ, φτάνοντάς την μέχρι την κατάρρευση λίγο αργότερα.

Δεύτερον ήταν μια μάχη που έδειξε ότι το σύνθημα που φωνάζουμε στις διαδηλώσεις «Εργάτη μπορείς χωρίς αφεντικά» δεν είναι θεωρητικό. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ το έκαναν πράξη. Κατέλαβαν το Ραδιομέγαρο και τις περιφερειακές εγκαταστάσεις, αλλά δεν έμειναν απλά στους τέσσερις τοίχους. Δούλεψαν την ΕΡΤ με τον τρόπο που ξέρανε, καλύτερα από τον καθένα. Έκαναν αυτό που είχε ανάγκη το εργατικό κίνημα και γενικότερα το κίνημα που συγκρουόταν με τα μνημόνια τότε. Το αποτέλεσμα ήταν εκπληκτικό. Ακόμα και σήμερα δέκα χρόνια μετά, δεν θα βρεις άνθρωπο να αρνηθεί ότι η ΕΡΤ εκείνης της διετίας ήταν η καλύτερη που έχουμε γνωρίσει.

Ήταν πρωτόγνωρη εμπειρία τόσο για τους εργαζομένους της ΕΡΤ, όσο και συνολικά για την εργατική τάξη, που δείχνει ότι όταν λέμε σήμερα για εργατικό έλεγχο, δεν είναι μια συζήτηση θεωρητική. Ούτε μια μακρινή εμπειρία από τη Ρώσικη Επανάσταση ή τον Μάη '68. Αλλά μια εμπειρία σύγχρονη, μόλις 10 χρόνια πριν. Οι άνθρωποι που την υλοποίησαν ζουν, οι περισσότεροι εργάζονται ακόμα στην ΕΡΤ, οι άνθρωποι που συμμετείχαν ως αλληλέγγυοι στον αγώνα είναι ακόμα ενεργοί στο κίνημα, στους εργατικούς χώρους, παίζουν ρόλο στις μάχες.

Είναι μια εμπειρία που γίνεται πολύ πιο επίκαιρη αν έρθουμε στις σημερινές μάχες που ξέσπασαν με την κυβέρνηση της Ν.Δ. Για παράδειγμα στο ερώτημα πώς μπορούν να λειτουργήσουν οι σιδηρόδρομοι για να μην έχουμε μαζικές δολοφονίες όπως αυτή στα Τέμπη, εκτός από την επανακρατικοποίησή τους που είναι το Α και το Ω, είναι απαραίτητος κι ο εργατικός έλεγχος. Κι όσο ήταν εφικτός στην ΕΡΤ, άλλο τόσο είναι στους σιδηρόδρομους. Οι εργαζόμενοι εκεί ξέρανε και καταγγέλανε το τι φταίει, προειδοποιούσαν για τις ελλείψεις, προτεινανε πως πρέπει να λειτουργεί, πριν ακόμα γίνει το μακελειό. Παντού οι εργαζόμενοι ξέρουν να λειτουργ-

γούν τους χώρους δουλειάς καλύτερα από οποιονδήποτε «άριστο» διευθυντή. Το ίδιο ισχύει και στα Ναυπηγεία, στην Cosco, στα νοσοκομεία παντού.

Και υπάρχει κι ένας τρίτος λόγος που αξίζει να αναφερθεί: Κανένας αγώνας δεν μπορεί να νικήσει αν μείνει μόνος του. Η ΕΡΤ κατάφερε και άντεξε παρά τα εμπόδια και τις επιθέσεις που έβαζε η κυβέρνηση γιατί έχτισε ένα μεγάλο δίκτυο αλληλεγγύης με όλη την εργατική τάξη και τα αγωνιζόμενα κομμάτια της κοινωνίας. Αυτό το βλέπουμε και το ξαναβλέπουμε. Αν πάμε στον αγώνα της Κόσκο μόλις πέρυσι για παράδειγμα, ο αγώνας τους κέρδισε αφενός λόγω της αποφασιστικότητάς τους – όπως αντίστοιχη αποφασιστικότητα επέδειξαν για δυο χρόνια οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ- αλλά ταυτόχρονα γιατί απλώθηκε ένα κύμα αλληλεγγύης στους εργατικούς χώρους, τα σωματεία, τις σχολές. Στην περίπτωση της ΕΡΤ μάλιστα δεν περίμεναν να τους έρθει η αλληλεγγύη από τους άλλους κλάδους. Τη διεκδικούσαν γιατί συμμετείχαν στους αγώνες των υπολοίπων.

Η Εργατική Αλληλεγγύη, το ΣΕΚ, η ΑΝΤΑΡ-ΣΥΑ, συνολικά η ανακαπιταλιστική αριστερά, έδωσαν όλες τους τις δυνάμεις για να νικήσει αυτός ο αγώνας. Θύμισέ μας ποια ήταν η συμβολή αυτών των δυνάμεων.

Καταρχάς χιλιάδες κόσμου ανταποκρίθηκαν στο κάλεσμα των εργαζομένων της ΕΡΤ για συμπαράσταση από το πρώτο βράδυ. Ήταν τόσο μεγάλη η πίεση του κόσμου που ανάγκασαν τη ΓΣΕΕ να καλέσει γενική απεργία δυο μέρες μετά το «μαύρο» και να γίνει ένα συλλαλητήριο σεισμός στην Αγία Παρασκευή. Προφανώς η αντικαπιταλιστική αριστερά ήταν εκεί από την πρώτη στιγμή. Αλλά το πρώτο διάστημα ήταν «εύκολο». Για δεκάδες φορείς και πολιτικά κόμματα η αλληλέγγυα παρουσία στην κατεληγμένη ΕΡΤ ήταν «must». Το ζήτημα όμως που προέκυψε γρήγορα ήταν πως θα συνέχιζε αυτή η μάχη. Από αυτή την άποψη, η αντικαπιταλιστική αριστερά έπαιξε σημαντικό ρόλο, πρώτα απ' όλα, στο άπλωμα της. Η αλληλεγγύη προσφερόταν απλόχερα από τον κόσμο αλλά είχε από πίσω μια πολύ οργανωμένη καμπάνια. Με τη βοήθεια του δικτύου της Εργατικής Αλληλεγγύης έγιναν δεκάδες εκδηλώσεις σε γειτονιές κι εργατικούς χώρους, όπου έρχονταν αγωνιστές/ριες από την ΕΡΤ, έβαζαν το παράδειγμά τους, κέρδιζαν συμπαράσταση κι επηρεάζαν τον κάθε χώρο να κινηθεί αγωνιστικά.

Ακόμα πιο καθοριστική ήταν η συμβολή στην πολιτική στήριξη της μάχης. Στο να κερδηθούν σημαντικά κομμάτια εργαζομένων στη σωστή κατεύθυνση σε κρίσιμες στιγμές του αγώνα. Ήδη πριν το «μαύρο», η συζήτηση «γιατί χρειαζόμαστε κατάληψη» είχε ανοίξει από τους συντρόφους/ισσες της Εργατικής Αλληλεγγύης και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς που εργάζονταν στην ΕΡΤ, ως πρόταση αγωνιστικής απάντησης σε προηγούμενες επιθέσεις. Έπαιξε ρόλο στο να προετοιμαστεί ένας κόσμος και να το κάνει πράξη από τις 11 Ιουνίου 2013 και μετά.

Τον αγώνα από την αρχή

Ή στη συνέχεια, η συζήτηση για το απεργιακό ταμείο. Δεν ήταν δεδομένη η απόφαση. Χρειάστηκαν επιχειρήματα και παραδείγματα για το ότι η ταξική αλληλεγγύη δεν είναι ζητιανιά ή φιλανθρωπία.

Σημαντική κίνηση πολιτικής στήριξης ήταν όταν σε συνεργασία με την ΠΟΣΠΕΡΤ οργανώσαμε τον Συντονισμό Εναντίον στα Κλεισίματα και τις Διαθεσιμότητες από τον οποίο προέρχεται κι ο σημερινός Συντονισμός Εργατικής Αντίστασης. Ήταν τις μέρες αμέσως μετά την εισβολή των ΜΑΤ στο Ραδιομέγαρο. Πήρε κρίσιμες πρωτοβουλίες τότε, καθοριστικές για τη συνέχεια της μάχης. Όλη τη διετία παρουσιάστηκαν διχάλες και σταυροδρόμια που έκριναν τη συνέχεια του αγώνα. Μετά την απώλεια του Ραδιομεγάρου για παράδειγμα υπήρξαν φωνές που έλεγαν ότι πάει τελείωσε ο αγώνας, δεν μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα πλέον παρά να ιδρύσουμε μια ΚΟΙΝΣΕΠ στα πρότυπα της Εφ.Συν. Οι δυνάμεις μας τότε έδωσαν μάχη στις συνελεύσεις των εργαζόμενων για να κυριαρχήσει η άποψη ότι ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί, να στηριχτούν οι σταθμοί της περιφέρειας και η ΕΡΤ3, να ανοίξει η ΕΡΤοπεν, να υπάρξει συνέχεια στο δρόμο σε συντονισμό με τους άλλους κλάδους. Κι αυτά είναι μόνο μερικά παραδείγματα.

Σε μεγάλο βαθμό το ότι ο αγώνας στην ΕΡΤ έφτασε μέχρι την επίσημη επαναλειτουργία της δυο χρόνια αργότερα, έχει να κάνει με τους εξής τέσσερις παράγοντες: Την αποφασιστικότητα και την επιμονή των ίδιων των εργαζόμενων, το τεράστιο κύμα συμπαραστάσης, την ύπαρξη ενός δυνατού συνδικάτου όπως η ΠΟΣΠΕΡΤ, αλλά και την παρουσία, τη δράση και την επιρροή της αντικαπιταλιστικής αριστεράς.

Η περίπτωση της ΕΡΤ παρουσιάζει μια αντίφαση. Από τη μια έφτασε σε ένα νικηφόρο σημείο, όπου ο αγώνας επέβαλε την επαναπρόσληψη δυόμιση χιλιάδων απολυμένων και η ΕΡΤ ξαναλειτουργήσε ως δημόσια ραδιοτηλεόραση. Από την άλλη όμως, δέκα χρόνια μετά, η ΕΡΤ δεν είναι αυτή για την οποία πάλεψαν οι εργαζόμενοί της και το κίνημα που την αγκάλιασε. Πού οφείλεται αυτό;

Πράγματι, δυόμιση χιλιάδες εργαζόμενοι ξαναβρήκαν τις δουλειές τους. Αν γυρίσουμε πίσω τις τελευταίες δεκαετίες, μόνο στην περίπτωση της απεργίας των λεωφορείων της ΕΑΣ το '92-'93 ένας αγώνας διαρκείας έχει κερδίσει την επαναπρόσληψη τόσο μεγάλου αριθμού εργαζομένων. Και μαζί με την ΕΡΤ επαναπροσλήφθηκαν και χιλιάδες ακόμα εργαζόμενοι/ες που είχαν βγει σε διαθεσιμότητα. Οι καθαρίστριες, οι σχολικοί φύλακες, οι εκπαιδευτικοί κλπ. Αλλά δεν πάλευαν μόνο γι' αυτό.

Μέσα στον αγώνα, έχτισαν μια ΕΡΤ αυτοδιαχειριζόμενη, ανοιχτή για όλη την κοινωνία, που προωθούσε τον πολιτισμό και την ενημέρωση κι έδινε φωνή στους «από τα κάτω». Αν δεν συνεχίστηκε αυτό το κεκτημένο, έχει να κάνει με το ρόλο της ρεφορμιστικής αριστεράς και συγκεκριμένα του ΣΥΡΙΖΑ. Οι δυνάμεις του πο-

11/6/2015, Αγ. Παρασκευή. Ο Τάσος Αναστασιάδης στο συλλαλητήριο την ημέρα επίσημης επαναλειτουργίας της ΕΡΤ.
Φωτό: Αρχείο Εργατική Αλληλεγγύη

Ο Τάσος Αναστασιάδης, από τον Συντονισμό Εργατικής Αντίστασης, μίλησε στον Στέλιο Μιχαηλίδη για τον μεγάλο αγώνα της ΕΡΤ

τέ δεν πίστεψαν ότι ο αγώνας αυτός μπορεί να νικήσει. Ποτέ δεν τον στήριξαν ουσιαστικά. Από εκεί άλλωστε προέρχονταν οι φωνές που από νωρίς ισχυριζονταν ότι ο αγώνας δεν μπορεί να συνεχίσει και τα περί ΚΟΙΝΣΕΠ. Κέρδισε τις εκλογές τον Ιανουάριο του 2015, αλλά χρειάστηκε 6 μήνες μέχρι να ξαναλειτουργήσει την ΕΡΤ. Όλο αυτό το εξάμηνο συνέχισαν να γίνονται συλλαλητήρια και κινητοποιήσεις που διεκδικούσαν την επαναλειτουργία της ΕΡΤ με τους όρους των εργαζομένων.

Οι εργαζόμενοι με δική τους πρωτοβουλία «μπούκαραν» στο Ραδιομέγαρο, τον Μάιο του 2015. Είχαν το δικό τους σχέδιο επαναλειτουργίας, αποφασισμένο στις συλλογικές τους διαδικασίες. Το «Ποια ΕΡΤ θέλουμε», που ουσιαστικά έλεγε ότι ο τρόπος λειτουργίας όλη τη διετία του «μαύρου», θα έπρεπε να είναι ο οδηγός για μια δημοκρατική ΕΡΤ με τους εργαζόμενους και την κοινωνία στο κέντρο της.

Η κυβέρνηση του ΣΥΡΙΖΑ το αγνόησε κι όπως έκανε σε όλα τα ζητήματα επέλεξε τον συμβιβασμό. Συμβιβασμό με το σχήμα της ΝΕΡΙΤ που είχε φτιάξει η προηγούμενη κυβέρνηση υπό το μότο «όχι ρεμβασισμός». Συμβιβασμό με το ότι δεν πάμε για ριζοσπαστικά πράγματα, για έλεγχο στους εργαζόμενους κλπ. Αυτά ανήκουν στην προηγούμενη περίοδο. Ο έλεγχος θα είναι στον διευθύνοντα σύμβουλο. Συμβιβασμό ακόμα και αρνούμενη αιτήματα για προσλήψεις προσωπικού, για ανα-

νέωση εξοπλισμού, για επαναλειτουργία όλων των περιφερειακών σταθμών με όλο το προσωπικό. Έτσι φτάνουμε και το περιεχόμενο, από τότε, να μην είναι αυτό για το οποίο πάλευαν οι εργαζόμενοι, με πιο ακραίο παράδειγμα το θέμα της Χρυσής Αυγής. Η ΕΡΤ μπορεί να είχε διοίκηση που είχε διοριστεί από το ΣΥΡΙΖΑ, προοδευτικούς ανθρώπους, αλλά χρειάστηκαν να γίνουν πολλές απεργιακές κινητοποιήσεις από την ΠΟΣΠΕΡΤ με τη στήριξη της ΚΕΕΡΦΑ και συγκεντρώσεις στην πύλη του Ραδιομεγάρου, για να επιβληθεί ότι οι νεοναζί φονιάδες δεν θα έχουν λόγο στη δημόσια ραδιοτηλεόραση.

Μέσα από αυτή τη διαδρομή στρώθηκε ο δρόμος για τη Νέα Δημοκρατία, ώστε να διαμορφώσει το σημερινό αίσχος.

Μήπως λοιπόν είναι μάταιο να χρησιμοποιείται σαν παράδειγμα ο αγώνας της ΕΡΤ, που παρότι για δυο χρόνια δεν σταμάτησε πουθενά, ξεπέρασε τόσα εμπόδια, έφτασε να πετύχει τεράστιες νίκες, σκόνταψε στους συμβιβασμούς μιας ρεφορμιστικής κυβέρνησης;

Όχι καθόλου μάταιο δεν είναι, το ανάποδο ισχύει. Είναι ένας αγώνας που αποτελεί παράδειγμα και για τις νίκες και για τις ελλείψεις του. Επρόκειτο εξαρχής για μια πολιτική μάχη. Και για να επαναπροσληφθούν οι εργαζόμενοι και να ξαναλειτουργήσει η ΕΡΤ και για το «ποια ΕΡΤ θέλουμε». Σε αυτή τη μάχη όπως και σε κάθε μεγάλο ή μικρό αγώνα, συγκρούονται δυνάμεις. Δυνάμεις επαναστατικές και δυνάμεις ρεφορμιστικές – συμβιβαστικές. Κι εκεί το μέγεθος μετράει. Μετράει το μέγεθος της οργανωμένης δύναμης της επαναστατικής αριστεράς. Παίζει ρόλο το πόσοι εργαζόμενοι κι εργαζόμενες είναι οργανωμένοι στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ, κι έχουν τα εργαλεία να ανοίξουν τη συζήτηση και να κερδίσουν τους συναδέλφους/ισσές τους στην προοπτι-

κή. Εκεί παίχτηκε το αποτέλεσμα. Εκεί παίζεται κάθε εργατικός αγώνας. Στο πόσο δυνατή είναι η επαναστατική αριστερά, για να μπορεί να βάζει προτάσεις που να κερδίζουν τα μυαλά ενός ολόκληρου κόσμου, να μπορεί να πετυχαίνει την υλοποίησή αυτών των προτάσεων και σε κρίσιμες στιγμές να κερδίζει τη σύγκρουση με τη συμβιβαστική αριστερά και να οδηγεί τη μάχη μέχρι τη νίκη. Η επαναστατική αριστερά είχε τη δύναμη και την επιρροή να κερδίσει σε μια σειρά σταυροδρόμια μέσα στη διετία, αλλά χρειαζόταν να είναι πιο δυνατή για να κερδίσει απέναντι σε μια ρεφορμιστική κυβέρνηση που έλεγε ότι ξανανοίγει την ΕΡΤ. Γι' αυτό για εμάς, ο αγώνας της ΕΡΤ συνεχίζει να αποτελεί παράδειγμα ακόμα και σε αυτό το σημείο. Για τα όσα πέτυχε δύο χρόνια με τον εργατικό έλεγχο, αλλά και για το γεγονός ότι χρειαζόμαστε περισσότερους οργανωμένους/ες επαναστάτες/ριες σε κάθε χώρο δουλειάς για να φτάνουν οι αγώνες μέχρι τη νίκη. Για να μπορούν να οργανώνουν τις μάχες αλλά και να απαντάνε πολιτικά στα διλήμματα που ανοίγονται.

Δέκα χρόνια μετά ποιες είναι οι διεκδικήσεις των εργαζόμενων της ΕΡΤ;

Σίγουρα το ζήτημα του περιεχομένου στον τομέα της ενημέρωσης. Η ΕΡΤ έχει μετατραπεί σε φορέα χυδαίας κυβερνητικής προπαγάνδας. Αυτό είναι το μεγάλο ζήτημα αλλά δεν είναι το μόνο.

Είναι η διεκδίκηση μαζικών μόνιμων προσλήψεων. Υπάρχει μεγάλη εντατικοποίηση της εργασίας λόγω ελλείψεων προσωπικού. Η κυβέρνηση μπαλώνει αυτές τις ελλείψεις με συμβασιούχους διαιωνίζοντας ένα καθεστώς επισφαλούς εργασίας. Ακόμα χειρότερα διορίζει δικούς της ανθρώπους, «γαλάζια παιδιά», που στις περισσότερες φορές δεν κάνουν τίποτα.

Υπάρχει το αίτημα για συλλογική σύμβαση με πραγματικές αυξήσεις στους μισθούς. Οι εργαζόμενοι της ΕΡΤ είναι κομμάτι όλης της κοινωνίας που βιώνουν την ακρίβεια και η απάντηση της διοίκησης είναι να δώσει 100 ευρώ τροφεία που είναι κοροϊδία τη στιγμή που ο μισθός έχει συρρικνωθεί λόγω των υψηλών τιμών.

Παραμένει η διεκδίκηση ότι δεν θα συρρικνωθούν οι δομές της ΕΡΤ. Είναι μια ανοιχτή μάχη καθώς η ΝΔ από την πρώτη στιγμή έχει δηλώσει ότι θέλει να κινηθεί σε αυτό το δρόμο. Στην ΕΡΤ3 οι εργαζόμενοι ζητάνε απεργιακή κινητοποίηση γιατί βλέπουν προσπάθειες συρρίκνωσης και υποβάθμισης της ΕΡΤ3.

Είναι μάχες που μπορούμε να δώσουμε και να κερδίσουμε απέναντι σε οποιαδήποτε κυβέρνηση εκλεγεί, χρησιμοποιώντας την εμπειρία από τους αγώνες που έχουμε δώσει. Όπως επιβάλαμε απεργιακά ότι οι φασίστες δεν θα παίζουν στο πρόγραμμα της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης, έτσι μπορούμε να επιβάλουμε ότι δεν θα παίζει και η χυδαία προπαγάνδα της κυβέρνησης κι ότι δεν θα αποκρύπτονται αυτά που διεκδικεί ο κόσμος. Το δυνάμωμα των σωματείων και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς μέσα σε αυτά, είναι απαραίτητη προϋπόθεση.

Την υπόθεση της επίθεσης της ΧΑ στους συνδικαλιστές της Ζώνης εξετάζει το δικαστήριο

Η εξέταση της επίθεσης της Χρυσής Αυγής στους συνδικαλιστές της Ναυπηγοεπισκευαστικής Ζώνης και του ΠΑΜΕ τον Σεπτέμβριο του 2013 στο Πέραμα ξεκίνησε την Τρίτη 13 Ιούνη στη δίκη της Χρυσής Αυγής στο δεύτερο βαθμό (46η συνεδρίαση).

Πρώτος ξεκίνησε να καταθέτει ο Σωτήρης Πουλικόγιαννης, πρόεδρος του Συνδικάτου Μετάλλου Αττικής και θύμα της επίθεσης.

Στο πρώτο βαθμό η συγκεκριμένη επίθεση δικαζόταν ως απόπειρα ανθρωποκτονίας (κακούρηγμα) και αποτελούσε μία εκ των τριών εμβληματικών συνεκδικαζόμενων υποθέσεων μαζί με τη δολοφονία Φύσσα και την επίθεση στους Αιγύπτιους αλιεργάτες. Λόγω της πρωτόδικης απόφασης, που μετέτρεψε την κατηγορία σε επικίνδυνες σωματικές βλάβες (πλημμέλημα), στο Εφετείο δεν δικάζεται εξαιτίας παραγραφής των αδικημάτων.

Ωστόσο, θύματα και μάρτυρες έχουν κληθεί να καταθέσουν ξανά -οι δύο από τους τέσσερις δράστες της επίθεσης (Πανταζής, Χατζηδάκης) είναι άλλωστε καταδικασμένοι (και) για ένταξη στην εγκληματική οργάνωση.

Επίθεση στο Πέραμα

Σύμφωνα με το Golden Dawn Watch, ο Σ. Πουλικόγιαννης, αφού περιέγραψε το υπόβαθρο και συγκεκριμένα την προσπάθεια από το 2012 της ΧΑ να πατήσει πόδι στη Ζώνη προς όφελος των αφεντικών και εναντίον των εργαζόμενων και του Συνδικάτου τους, περιέγραψε βήμα βήμα το πώς εξελίχθηκε η επίθεση.

Μίλησε για τις δυο ομάδες των 25 περίπου ατόμων με στείλιάρια, γκλοπ, πέτρες που εγκλώβισαν τον ίδιο και τους συναδέλφους του που είχαν βγει για αφισκοκόλληση, για τις φωνές των δραστών «πού είναι ο Πουλικόγιαννης;», για το σύνθημά τους με το οποίο ξεκίνησαν την επίθεση, για τα χτυπήματα που δέχτηκαν τα θύματα (ο ίδιος στο κεφάλι), για το σύνθημα λήξης που δόθηκε από χρυσαυγίτη «τέρμα, βρώμησε», για την συντεταγμένη αποχώρηση του τάγματος εφόδου με ατάκες «το Πέραμα από εδώ», «οι άλλοι από εδώ».

Πέρα από την αναλυτική περιγραφή της παρολίγο δολοφονικής επίθεσης, οι απαντήσεις του στις ερωτήσεις της έδρας και της Πολιτικής Αγωγής κατέδειξαν τη σύνδεσή της με τις άλλες αντίστοιχες των ταγμάτων εφόδου της ΧΑ, τις ομοιοτήτες τους στον τρόπο οργάνωσης και εκτέλεσής τους, τους πολιτικούς λόγους επιλογής των στόχων τους. Η κατάθεσή του συνεχίζεται την Πέμπτη 15 Ιούνη.

Με τον σχολιασμό των δικηγόρων πάνω στις καταθέσεις των μαρτύρων της δολοφονικής επίθεσης στους Αιγύπτιους αλιεργάτες, έγιναν οι δικάσιμες στις 7 και 9 Ιούνη στη δίκη της Χρυσής Αυγής στο Εφετείο (44η και 45η συνεδρίαση). Η εξέταση της συγκεκριμένης υπόθεσης έφερε στο δικαστήριο, όπως τόνισαν οι συνήγοροι της Πολιτικής Αγωγής των Αιγύπτιων αλιεργατών, πολύ κρίσιμα στοιχεία.

Το πρώτο είναι ο δολοφονικός χαρακτήρας της επίθεσης. Τα χτυπήματα που δέχτηκε το βασικό θύμα, ο **Αμπουζίντ Εμπάρακ**, ο οποίος κοιμόταν στην ταράτσα του σπιτιού, δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία. «Έμεινε μισολιπόθυμος, “έφυγαν γιατί πίστεψαν ότι είχα πεθάνει”, σας είπα», περιέγραψε ο **Θανάσης Καμπαγιάννης**. «Αναγκαζόταν να φάει για πολλούς μήνες αλεσμένη τροφή. Δεν μπορεί να δουλέψει βαριές δουλειές, έχει μεταλλικές λάμες, είχε φύγει το σαγόνι και έχει συρματική περιδέση. Ο άνθρωπος όταν πέρναγε από τον μεταλλικό ανιχνευτή για να έρθει εδώ χτυπούσε το μηχάνημα γιατί είχε τα σύρματα».

«Και μόνο το γεγονός ότι έχουμε δεκάδες χτυπήματα στο κεφάλι από 15 άτομα εις βάρος ενός ανθρώπου που κοιμάται, με σίδερα, ξύλα και κλωτσιές και οι οποίοι συνεχίζουν τα χτυπήματα, ενώ βλέπουν το αίμα να τρέχει απ’ το κεφάλι του, και μόνο το γεγονός αυτό είναι αποδεικτικό του ανθρωποκτόνου δόλου», συμπλήρωσε ο **Κώστας Σκαρμέας**. «Τη μάχη που έγινε κάτω στο σπίτι των Αιγυπτίων σάς την περιέγραψαν αναλυτικά και τα τρία αδέρφια, ο **Σαάντ**, ο **Μοχάμεντ** και ο **Αχμέντ Αμπού Χαμέντ**. Το πώς οι δράστες σπάνε παράθυρα, πόρτες, ανοίγουν πυροσβεστήρα που είχαν φέρει οι ίδιοι μαζί τους για την επίθεση και κάνουν τα πάντα για να μπουν μες στο σπίτι των Αιγυπτίων, με προφανή σκοπό να κάνουν τα ίδια που κάνανε και στην ταράτσα».

Το δεύτερο που αναδείχτηκε είναι ότι ο δράστης της επίθεσης είναι η Χρυσή Αυγή. «Οχι ότι οι δράστες είναι στη ΧΑ, αλλά ότι είναι η ΧΑ», τόνισε ο Θ. Καμπαγιάννης, αναλύοντας τα χαρακτηριστικότερα στοιχεία από τις καταθέσεις: Την προαναγγελία της επίθεσης το απόγευμα της ίδιας μέρας από τον τότε βουλευτή της ΧΑ στον Πειραιά **Γιάννη Λαγό**, που έχει καταγραφεί στο γνωστό βίντεο. Την απειλή «έλα έξω να σου δείξω τι είναι η ΧΑ» με την οποία οι δράστες δηλώνουν ξεκάθαρα την ιδιότητά τους. Την ενδυμασία τους με μπλούζες της ΧΑ, την οποία επιβεβαίωσαν τα θύματα αλλά και ο μάρτυρας **Τατσιόπουλος**, γείτονας, που «επανειλημμένα αναγκάζεται να πει ότι όλη η γειτονιά είχε την εικόνα ότι ήταν της ΧΑ». Τον ρόλο του **Πανταζή**, που αναγνωρίστηκε κατηγορηματικά και από τα τρία αδέρφια Αμπού Χαμέντ, ως επικεφαλής της επίθεσης και ο οποίος ήταν πυρηνάρχης Περάματος.

«Η ολιγόλεπτη επίθεση από 15-20 άτομα οπλισμένα, που οι περισσότεροι φορούν μαύρες μπλούζες της Χ.Α και δηλώνουν την πολιτική τους ταυτότητα, είναι τυπική του modus operandi της οργάνωσης», είπε ο Κ. Σκαρμέας, τονίζοντας με τη σειρά του την αναγνώριση του Πανταζή και των άλλων δραστών με κάθε βεβαιότητα από τα θύματα, καθώς και την επιβεβαίωση της ενδυμασίας δυο δραστών με τις μπλούζες της ΧΑ από την αστυνομικό **Πολυχρονίδου** η οποία έκανε τις συλλή-

22/10/2020, Η Πολιτική Αγωγή των Αιγύπτιων αλιεργατών την τελευταία μέρα της δίκης της ΧΑ σε πρώτο βαθμό. Φωτό: Λένα Βαρδέ

Η Πολιτική Αγωγή συγκεντρώνει τα συντριπτικά στοιχεία

ψεις και η οποία κατέρριψε ταυτόχρονα «και τους υπόλοιπους -ούτως ή άλλως αδύναμους- ισχυρισμούς της υπεράσπισης ότι ο **Μαρίας** φόραγε varthakaki στο χέρι και δεν μπορούσε να βαρέσει κι ότι ο Πανταζής βρέθηκε εκεί γιατί είχε πάει να βάλει βενζίνη σε ένα μπιτόνι για το μηχανάκι. Ούτε varthakaki ούτε μπιτόνι υπήρχε σε κανέναν, είπε η αστυνομικός».

Ρατσιστικό κίνητρο

Το τρίτο που αναδείχτηκε είναι ότι το κίνητρο της επίθεσης ήταν ρατσιστικό που απορρέει από τη ναζιστική ιδεολογία. «Δεν υπάρχει κίνητρο προσωπικό, δεν υπήρχαν προηγούμενα μαζί τους. Δεν θα γινόταν η επίθεση αν η ΧΑ δεν ήταν ναζιστική οργάνωση που στοχοποιεί τους ξένους, και εκείνη τη μέρα τους Αιγυπτίους», είπε ο Θ. Καμπαγιάννης. «Είναι η ναζιστική ιδεολογία, είναι το ρατσιστικό μίσος, η υποταγή της βούλησης και της προσωπικότητάς τους στο πλαίσιο, τον σχεδιασμό και τη δράση της εγκληματικής οργάνωσης, και είναι, κοντά σε αυτά, η συγκεκριμένη στοχοποίηση των Αιγυπτίων ψαράδων από την Χρυσή Αυγή και τον Λαγό, με δεδομένο μάλιστα ότι, όπως προέκυψε από τις καταθέσεις όλων των μαρτύρων, δεν υπάρχουν άλλοι Αιγύπτιοι ψαράδες στο Πέραμα με μαγαζί, με αυτοκίνητα ή, εν πάση περιπτώσει, εργαζόμενοι σε ψαράδικα εκεί», συμπλήρωσε ο **Κώστας Παπαδάκης**.

Ο ίδιος συγκεντρωσε τα στοιχεία που αποδεικνύουν τον σχεδιασμό της επίθεσης από το τάγμα εφόδου και τα οποία ήταν: Η γνώση εκ μέρους των δραστών του καταστήματος, του σπιτιού και των οχημάτων των Αιγυπτίων

ψαράδων που ήταν και τα μόνα που χτύπησαν. Η γνώση της συνήθειας ενός επισκέπτη του σπιτιού να κοιμάται στην ταράτσα. Η άριστη κατόπτευση του τρόπου πρόσβασης σε ταράτσα και σπίτι. Η προμήθεια του οπλισμού (ξύλα, σίδερα, ρόπαλα, πυροσβεστήρας). Ο σχεδιασμός της παραβίασης των εισόδων του σπιτιού. Το σχέδιο για εξαναγκασμό των ενοίκων σε έξοδο από το σπίτι με την χρήση του πυροσβεστήρα. Η απόκρουση και η ετοιμότητα των μεταφορικών μέσων των δραστών με στάθμευση τους σε τέτοιο σημείο που να εξασφαλίζει την ικανότητα διαφυγής τους χωρίς εμπόδιο και κυρίως χωρίς την καταγραφή του αριθμού κυκλοφορίας τους. Η ακριβής τήρηση χρονοδιαγράμματος της επίθεσης. Η επίδειξη της ταυτότητας με τις μπλούζες και τις φράσεις του Πανταζή. Η ιεραρχία και η πειθαρχία στη συλλογική κοινή δράση, καθώς ο αρχηγός δίνει τις εντολές και οι υπόλοιποι άλλοι υπακούουν. Ο σχεδιασμός της ανθρωποκτονίας ενός ανθρώπου που κοιμάται.

Πολλά από αυτά τα στοιχεία ανέδειξε και ο **Θ. Θεοδωρόπουλος**, συνήγορος της οικογένειας **Φύσσα**. Μεγάλο μέρος του σχολιασμού των δικηγόρων της Πολιτικής Αγωγής αφορούσε στην κατάρριψη όλων των ισχυρισμών με τους οποίους η υπεράσπιση προσπαθεί να πλήξει την αξιοπιστία θύματων και αυτοπτών μαρτύρων. Επίσης στην ανάδειξη μιας σειράς στοιχείων που αποδεικνύουν συγκάλυψη εκ μέρους των αστυνομικών αρχών, με χαρακτηριστικότερο τη δυνατότητα που δόθηκε στους δράστες να αλλάξουν μέσα στη ΓΑΔΑ τις μπλούζες τους πριν φωτογραφηθούν και οδηγηθούν στον ανακριτή.

Μαζικά ενάντια στο σύστημα του σεξισμού

Με μια μεγαλειώδη διαδήλωση δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων έγινε το Σάββατο 10 Ιούνη το Pride της Αθήνας. Όλο το κέντρο πλημμύρισε από πανό, μουσικές και κόσμο με πολύχρωμες σημαίες, μπαλόνια και αυτοσχέδια πιλακάτ στα χέρια. Ήταν μια εντυπωσιακή στιγμή για το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα και τον αγώνα ενάντια στον σεξισμό και την ομοφοβία.

Η παρουσία των σωματείων εργαζόμενων στα νοσοκομεία Έλενα Βενιζέλου και Άγιος Σάββας και της Ε' ΕΛΜΕ Αθήνας ανέδειξε ότι η πάλη ενάντια στην σεξιστική καταπίεση είναι μάχη όλης της εργατικής τάξης. «Όχι στο κλείσιμο και την ιδιωτικοποίηση του νοσοκομείου. Στήριξη-ανάπτυξη-χρηματοδότηση του ιατρικού φυλομετάβασης», έγραφε το πανό του Έλενα Βενιζέλου, «Όχι σε σεξισμό, ρατσισμό και ομοφοβία. Θέλουμε για τα παιδιά πολύχρωμα σχολεία!», της Ε' ΕΛΜΕ.

Σε αυτή τη σύνδεση συνέβαλαν με τα συνθήματά τους η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh», η ΑΝΤΑΡΣΥΑ και το ΣΕΚ που συμμετείχαν με μαζικά μπλοκ, καλώντας σε ανατροπή της κυβέρνησης και του σεξιστικού συστήματος που υπηρετεί. «Καλύπτουν τους Λιγνάδηδες, είναι (εκ)βιαστές, το κίνημα θα ρίξει ΝΔ και Πλεύρηδες», «Φίλοι Μητσοτάκη είναι οι βιαστές, Μίχοι, εκκλησία και καπιταλιστές», «Όχι στις Κεραμέως τα ομοφοβικά, Παιδεία, Υγεία για τα τρανς παιδιά», ήταν κάποια από αυτά. Το παρών έδωσαν επίσης μια σειρά γυναικείες

10/6, Athens Pride. Φωτό: Λένα Βερδέ

συλλογικότητες, η Εναλλακτική Παρέμβαση-Δικηγορική Ανατροπή, άλλες οργανώσεις της Αριστεράς.

Συμμετοχή

Η πλατεία Εθνικής Αντίστασης μπροστά από το Δημαρχείο, όπου έγινε το φετινό Pride, είχε αρχίσει να πλημμυρίζει αρκετή ώρα πριν το κάλεσμα για τη διαδήλωση. Έντονη ήταν για άλλη μια χρονιά η συμμετοχή της νεολαίας, μαθητών/τριών, φοιτητών/τριών, νέων εργαζόμενων, ντόπιων και μεταναστών/τριών. Το Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο έγινε πόλος έλξης για πολύ κόσμο, όπως και το τριήμερο φεστιβάλ «Μαρξισμός 2023» για το οποίο ενημέρωναν μαζικά οι σύντροφοι και οι συντρόφισσες του ΣΕΚ.

Τα μέλη των ΛΟΑΤΚΙ+ οργανώσεων που ανέβηκαν στην εξέδρα ανέ-

δειξαν τα αιτήματα του κινήματος για δικαιώματα, ισότητα, αναγνώριση στην Εργασία, στην Παιδεία, στην Υγεία και σε κάθε πτυχή της ζωής για όλους/ες/α, ενάντια στις διακρίσεις, το ρατσιστικό λόγο, τους φασίστες. Τα χειροκροτήματα και οι επευφημίες έπεφταν βροχή. Πολλά τόνισαν τη σημασία που έχει ότι το Pride γίνεται μέσα στην προεκλογική περίοδο, αφήνοντας αιχμές κατά της Νέας Δημοκρατίας που θέλησε να το «εκτοπίσει» από την πλατεία Συντάγματος λόγω του εκλογικού της περιπέτερου.

«Φέτος δυστυχώς βρισκόμαστε στην πλατεία Κοτζιά μιας και η ανάγκη για προεκλογική προβολή εκτοπίζει τους αγώνες ετών της κοινότητας για διεξαγωγή του Athens Pride στην κεντρικότερη πλατεία της Αθήνας, την πλατεία Συντάγματος», είπε

η Colour Youth. «Συνεχίζουμε όμως να διεκδικούμε την ορατότητα που μας αναλογεί και το χώρο που η κοινωνία μάς οφείλει». Λίγο αργότερα η Διαδήλωση Υπερηφάνειας περνούσε μαχητική και οργισμένη μπροστά από το κλειστό περίπτερο της ΝΔ, πριν φτάσει στην Βουλή.

Αντιδράσεις

Το γεγονός ότι η Οργανωτική Επιτροπή του Pride υπέκυψε σε αυτή την απαίτηση της ΝΔ, μιλώντας για «πολιτική ουδετερότητα» του θεσμού, προκάλεσε αντιδράσεις. Τόσο οι ομιλίες στην πλειοψηφία τους όσο και οι συζητήσεις μέσα στον κόσμο που γέμισε την πλατεία ήταν πολιτικότερες. Συνολικά η εικόνα των διοργανωτών που ανοίγουν την πόρτα του Pride στους «μεγάλους χορηγούς» ερχόταν σε πλήρη αντί-

θεση με αυτή των αγωνιστών/τριών του κινήματος που παλεύουν από τα κάτω στο δρόμο για να τσακίσουν την καταπίεση.

Η ανακοίνωση του Μητσοτάκη το επόμενο κιόλας πρωί ότι θα δημιουργήσει Υπουργείο Οικογένειας μετά τις εκλογές, επιβεβαιώνει πόσο λάθος είναι τέτοιες υποχωρήσεις. Το κόμμα του «Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια» ετοιμάζεται να κλιμακώσει τις επιθέσεις του στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, φτιάχνοντας στην πραγματικότητα ένα Υπουργείο Σεξισμού και Ομοφοβίας. Η μαζικότητα του Pride, σε συνέχεια των μεγάλων πανεργατικών απεργιών στις 8 Μάρτη τα τελευταία χρόνια, δείχνει ποια είναι η δύναμη που μπορεί να του φράξει το δρόμο.

«Δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι πλημμυρίσαμε το κέντρο της Αθήνας, διαδηλώνοντας ενάντια στην κυβέρνηση του Μητσοτάκη, την κυβέρνηση των δολοφόνων, των σεξιστών και των πολεμοκάπηλων» είπε από τη ντουντούκα στο τέλος της διαδήλωσης η Έλλη Πανταζοπούλου, μέλος του ΣΕΚ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ. «Οργανώνουμε τη συνέχεια με τις άμεσες μάχες. Στήριζουμε αυτή τη βδομάδα τα κομμάτια της εργατικής τάξης που βγαίνουν απεργιακά στο δρόμο, στα νοσοκομεία, στα μουσεία, στην έρευνα και παντού. Μαυρίζουμε την κυβέρνηση στις εκλογές, χτίζουμε μια μαζική ΑΝΤΑΡΣΥΑ, μια δυνατή επαναστατική αριστερά για τους αγώνες αμέσως μετά».

Λένα Βερδέ

Την κλιμάκωση των αγώνων του γυναικείου και ΛΟΑΤΚΙ+ κινήματος είχε στο κέντρο της η εκδήλωση που οργάνωσε η Πρωτοβουλία «Στη φυλακή οι δολοφόνοι της Zackie-Oh» στο πλαίσιο του Athens Pride. Τη συζήτηση άνοιξαν ο Ρεντόν Κανάνι, εργαζόμενος στον επισπασμό και η Αργυρή Ερωτοκρίτου, μέλος του ΓΣ της ΟΕΝΓΕ.

«Βρισκόμαστε σήμερα στο Pride, την Ημέρα Υπερηφάνειας για τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, για να οπιάσουμε τον σεξισμό, τον ρατσισμό και την ομοφοβία που γεννούν το κράτος και η Νέα Δημοκρατία», είπε ο Ρεντόν, περιγράφοντας τις επιθέσεις που δέχονται τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα στους χώρους δουλειάς και συνολικά στη ζωή τους. «Τα αφεντικά απολύουν λόγω ταυτότητας φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού, με αποτέλεσμα ανεργία, φτώχεια, αστεγία. Το ίδιο το σύστημα είναι αυτό που δεν επιτρέπει στα τρανς άτομα να κάνουν φυλομετάβαση, αφού δεν αντέχουν το οικονομικό ποσό που κυμαίνεται γύρω στις 6.000 ευρώ μόνο για τα έγγραφα. Το κράτος εννοείται δεν δίνει δεκάρα γι' αυτό. Ίσα ίσα υποβαθμίζει και αφήνει τις κλινικές φυλομετάβασης χωρίς προσωπικό.

Το σύστημα διαχωρίζει την εργατική τάξη

Σύνδεση με το εργατικό κίνημα

γιατί το συμφέρει. Προσπαθεί να αποδυναμώσει τους αγώνες μέσω των μηχανισμών του, την εκκλησία, τα ΜΜΕ, τα σχολεία, το σύστημα Υγείας. Διότι θέλει να μας βάζει απέναντι, άντρας-γυναίκα, λευκός-μαύρος, γκέι-στρέιτ. Και γιατί από την αρχή ο καπιταλισμός έφτιαχνε ρόλους. Ο άντρας πρέπει να τηρεί κάποιες προϋποθέσεις, η γυναίκα να κάνει δουλειές και παιδιά, να φροντίζει την οικογένεια.

Όντας ομοφυλόφιλος και μετανάστης, περιμένω να πάρω την ιθαγένεια πέντε χρόνια. Έκανα την αίτησή μου επί ΣΥΡΙΖΑ και μετά από λίγο ήρθε η Νέα Δημοκρατία και απέλυσε όλο το προσωπικό που είχε η δομή. Για ενάμιση χρόνο δεν λειτουργούσε, δεν υπήρχε κανείς για να κοιτάξει τα έγγραφα. Μετά από δυο χρόνια περίπου προσέλαβε καινούργιο κόσμο. Γι' αυτό ζητάμε συνέχεια προσλήψεις. Θα ρωτηθεί κανείς, τί να την κάνεις την ελληνική ιαθγένεια; Χωρίς αυτή δεν μπορώ να δουλέψω, χωρίς αυτή χρειάζεται συνέχεια

10/6, Εκδήλωση στο Athens Pride. Φωτό: Λένα Βερδέ

να πληρώνω για την άδεια παραμονής μου, σε μια περίοδο που η φτώχεια, η ανεργία και η ακρίβεια είναι χειρότερα από ποτέ. Έχουμε δυναμώσει το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα μέσα στους χώρους δουλειάς και θέλουμε μαζί μας τα σωματεία. Να κερδίσουμε τον κόσμο του Pride, να συνδέσουμε το ΛΟΑΤΚΙ+ κίνημα με την εργατική τάξη».

Τις μάχες των γυναικών και της ΛΟΑΤΚΙ+ κοινότητας με τις μάχες του εργατικού κινήματος, συνέδεσε και η Αργυρή. «Η κυβέρνηση της ΝΔ τέσσερα χρόνια τώρα κάλυψε τους πλούσιους βιαστές, επιτέθηκε στα δικαιώματα, χτύπησε το κοινωνικό κράτος που

έχει ανάγκη όλος ο κόσμος και τα ΛΟΑΤΚΙ+ άτομα, προχώρησε σε ιδεολογικές επιθέσεις με ανοίγματα στην άκρα δεξιά και επισκέψεις στα μοναστήρια», είπε. «Απέναντι σε αυτά συνεχίζουμε απεργιακά και μέσα στην προεκλογική περίοδο, για να τσακίσουμε τις επιθέσεις που μας χτυπάνε όλες και όλους, και για να απαλλαγούμε από το σύστημα που γεννά την καταπίεση».

Στη συζήτηση το Νοέλ από το ΠΑΔΑ μίλησε για τον αγώνα που έδωσε και κέρδισε η αντικαπιταλιστική αριστερά στη σχολή του να συμμετέχει στις φοιτητικές εκλογές με το όνομα που έχει επιλέξει. Ενώ ο Κώστας Καταραχιάς, γραμματέας του Συλλόγου Εργαζόμενων στο Έλενα Βενιζέλου μετέφερε την απόφαση συμμετοχής τους στο Pride μέσα από τη γενική συνέλευση. «Θέλουν να πισωγυρίσουν το κίνημα, αλλά δεν μπορούν. Τέσσερα χρόνια τώρα έχουν φάει τα μούτρα τους. Κομμάτι αυτής της σύγκρουσης είναι το Pride σήμερα. Κόντρα στους Πνευματικούς που βάζουν τα κέρδη πάνω από τις ζωές ακόμα και των καρκινοπαθών, ανοίγουμε το δρόμο της πραγματικής απελευθέρωσης», είπε. Το λόγο πήραν μια σειρά ακόμα αγωνιστές κι αγωνίστριες.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΑΤΗΣΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
σινέ Ατενέ, Λευκωσίας 41-43, 6μμ
10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ: Οι εργαζόμενοι μπορούν να παίρνουν τον έλεγχο
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΚΥΨΕΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
βιβλιοπωλείο Μετεωρίτης 7μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη δεξιά τότε
Ομιλητής: Πάνος Γιαννακάκης

ΞΕΑΡΧΕΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ miss tartu 7.30μμ
10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ: Οι εργαζόμενοι μπορούν να παίρνουν τον έλεγχο
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγκόπουλος

ΚΕΡΑΜΕΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6
καφέ Πλάτων, Ακαδημία Πλάτωνα 7μμ
Τα αδιέξοδα του ρεφορμισμού
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6
καφέ Μύρτιλο, πάρκο ΚΑΠΑΨ 7.30μμ
Να κάνουμε την ανατροπή αντικαπιταλιστική
Ομιλητής: Αντώνης Φώσκολος

ΓΚΥΖΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Ενωδία 7μμ
Από την Τέχνη στην Επανάσταση
Ομιλήτρια: Εύα Ηλιάδη

ΑΝΘ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Βραζιλιάνα 7μμ
Τα αδιέξοδα του ρεφορμισμού
Ομιλήτρια: Σταυρούλα Ψυχογιούλου

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 καφέ Ηλιόπετρα 7.30μμ
Τα αδιέξοδα του ρεφορμισμού
Ομιλήτρια: Αργυρή Ερωτοκρίτου

ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ - ΘΗΣΕΟ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Περιβολάκι 7.30μμ
Μεταρρύθμιση ή επανάσταση
Ομιλητής: Γιάννης Σουμπάσης

ΜΑΡΟΥΣΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
καφέ Vespino, Διάμεση 1 και Ερμού 7.30μμ
Θράκη: Κάτω τα χέρια από τη μειονότητα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 δημαρχείο 7.30μμ
Καπιταλισμός και καταπίεση
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυριλλου

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Κρατικοποιήσεις χωρίς αποζημίωση με εργατικό έλεγχο
Ομιλητής: Κώστας Λάππας

ΙΛΙΟΝ - ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
καφέ Family, πλ. Ιλίου 7.30μμ
10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ: Οι εργαζόμενοι μπορούν να παίρνουν τον έλεγχο
Ομιλήτρια: Ελπίδα Ζαραδούκα

ΑΙΓΑΛΕΩ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 Μέρες Ραδιοφώνου
10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ: Οι εργαζόμενοι μπορούν να παίρνουν τον έλεγχο
Ομιλητής: Σπύρος Γεωργακόπουλος

ΠΕΡΑΙΑΣ

● ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Δραγάση 1Α, αίθ. Β΄ δημοτικής κοινότητας 7.30μμ
Θα σας πάμε στον Μάη του ’68 και ακόμη πάρα πέρα
Ομιλήτρια: Ιφιγένεια Ανδρειανού
● ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 Δραγάση 1Α, αίθ. Β΄ δημοτικής κοινότηας 7.30μμ
Η επικαιρότητα του μαρξισμού
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΝΙΚΑΙΑ - ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 δημαρχείο, 6μμ
Θα σας πάμε στον Μάη του ’68 και ακόμη πάρα πέρα
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/6 δημαρχείο 6μμ
Η επικαιρότητα του μαρξισμού
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΝΙΚΑΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 21/6 δημαρχείο, 6μμ
Η επαναστατική παράδοση του ΣΕΚΕ
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Κουτσουδάκη

ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 δημαρχείο 6μμ
Η επικαιρότητα του μαρξισμού
Ομιλητής: Μάνος Καρτέρης

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 Σύλλογος Ιμβρίων 8μμ
Να τσακίσουμε τη ΝΔ των δολοφόνων στις απεργίες και στις κάλπες
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Σαρδανάπαλος7.30μμ
Τα αδιέξοδα του ρεφορμισμού
Ομιλητής: Μηνάς Χρονόπουλος

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
καφέ πλ. Σουρμένων 7.30μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη Δεξιά τότε
Ομιλητής: Αλέκος Κοροβέσης

ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Books & Coffee 7μμ
Να τσακίσουμε τη ΝΔ των δολοφόνων στις απεργίες και στις κάλπες
Ομιλητής: Μάνος Νικολάου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6
καφέ Sloth, πλ. Μεσολογγίου 7.30μμ
Οι κοινωνίες αλλάζουν με επαναστάσεις
Ομιλήτρια: Ιωάννα Γκόρου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6
καφέ Φίφτυ Γαστροκαφέ 7.30μμ
Οι πραγματικές ανάγκες στην Υγεία και πώς κατακτιούνται
Ομιλήτρια: Μαρία Χαρχαρίδου

ΓΙΑΝΝΕΝΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6
Πυρσινέλλα 1, 4ος ορ. 7.30μμ
Η επικαιρότητα του μαρξισμού
Ομιλήτρια: Λουίζα Γκίκα

ΞΑΝΘΗ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Βυζάντιο 8μμ
10 χρόνια από την κατάληψη της ΕΡΤ: Οι εργαζόμενοι μπορούν να παίρνουν τον έλεγχο
Ομιλήτρια: Βάσω Αλεξοπούλου

ΗΡΑΚΛΕΙΟ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Μελισσα, Γοργολαΐνη 35, Παραλιακή 7.15μμ
Η πάλη για την τρανς απελευθέρωση
Ομιλήτρια: Μαντώ Καλαντζάκη

ΒΟΛΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6 Θόλος 7μμ
Η αντικαπιταλιστική αριστερά μπροστά στις εκλογές και στις μάχες
Ομιλητής: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

ΠΑΤΡΑ

● ΠΕΜΠΤΗ 15/6 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 48, πλ. Όλγας 7μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη Δεξιά τότε
Ομιλητής: Γιώργος Πελεκούδας
● ΠΕΜΠΤΗ 22/6 καφέ Aberto, Ρ.Φερραίου 48, πλ. Όλγας 7μμ
Μπορούν οι εργάτες να κυβερνήσουν;
Ομιλητής: Θάνος Παυλόπουλος

ΧΑΝΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 22/6 ΚΑΠΗ παλιάς πόλης 6.30μμ
Κινήματα πόλης και περιβάλλον
Ομιλητές/τριες: Μαρία Βισταγιαννάκη, Σε-ραφεΐμ Ρίζος

Θεσσαλονίκη

ΛΑΜΠΡΑΚΗΣ - ΚΑΜΑΡΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Ποέτα 8.30μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη Δεξιά τότε
Ομιλητής: Αντώνης Καρολίδης

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Διώροφον 7.30μμ
Από την Τέχνη στην Επανάσταση
Ομιλήτρια: Δήμητρα Παπαδοπούλου

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Πέτρος 7.30μμ
Θα σας πάμε στον Μάη του ’68 και ακόμη πάρα πέρα
Ομιλήτρια: Εύη Ευσταθοπούλου

ΤΟΥΜΠΑ - ΧΑΡΙΛΑΟΥ

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6 καφέ Κονάκι 8μμ
60 χρόνια από τη δολοφονία του Γρηγόρη Λαμπράκη – Το κίνημα που γκρέμισε τη Δεξιά τότε
Ομιλητής: Νίκος Κοκκίνης

Εξορμήσεις

ΤΕΤΑΡΤΗ 14/6

Ν.ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 15/6

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ
Μουσείο ΕΑΜ πεζόδρομος6.30μμ
ΙΛΙΟΝ Πλ. Ιλίου 6.30μμ
ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΗ Βασιλόπουλος 6.30μμ
ΝΙΚΑΙΑ Μετρό 6.30μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ Μετρό 6.30μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16/6

ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Φωκίωνας7μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ ΗΣΑΠ Άνω Πατήσια 6μμ
ΚΑΤΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 6.30
ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ Άνω Πετράλωνα Σταθμός ΗΣΑΠ 6.30μμ
ΠΑΤΗΣΙΑ
ΗΣΑΠ Άγιος Νικόλαος 6.30μμ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλατεία Κύπρου 6.30μμ
ΚΟΛΩΝΟΣ
Πλατεία Αγ. Γεωργίου 7.00μμ
Ν.ΣΜΥΡΝΗ πλατεία 6.30μμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Πλ. Βαρνάβα 6.30μμ
Ν.ΙΩΝΙΑ
Λεωφόρος Ηρακλείου ΟΠΑΝ 6.30μμ
ΜΑΡΟΥΣΙ Ερμού 6.30μμ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πλατεία Λαού 6.30μμ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 6.30μμ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 6.30μμ
ΠΑΤΡΑ Αγίου Γεωργίου 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 17/6

ΞΕΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή Καλλιδρομίου 11πμ
ΓΚΥΖΗ Πλατεία Γκύζη 12μμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ Λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Πλ. Κυψέλης Φωκίωνας12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ
Λεωφ. Γαλατσίου και Βεΐκου 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ Πλατεία Κύπρου 12μ
Ν.ΚΟΣΜΟΣ Λαϊκή 12.30μμ
ΙΛΙΣΙΑ Σκλαβενίτης 11πμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Σκλαβενίτης 11.30πμ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ Σκλαβενίτης 12μ
ΗΛΙΟΥΠΟΛΗ
Πλατεία Εθνικής Αντίστασης 11.30
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
ΑΓ.ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ Everest 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ Χαϊμαντία 12μ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 12μ
ΝΙΚΑΙΑ Λαϊκή Πέτρου Ράλλη 12μ
ΠΕΙΡΑΙΑΣ Πεζόδρομος Σωτήρος 12μ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΔΥΤΙΚΑ Λαϊκή Ξηροκρήνης 11.30πμ
ΛΑΜΠΡΑΚΗ
Αγαλμα Λαμπράκη 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ Λαϊκή 25Μαρτίου 11.30
ΚΑΜΑΡΑ
Σβώλου και Γούναρη 11.30πμ
ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ Πεζόδρομος 10.30πμ
ΧΑΝΙΑ Αγορά 11.30πμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 12μ
ΓΙΑΝΝΕΝΑ Νομαρχία 12μ
ΞΑΝΘΗ Κεντρική πλατεία 12μ
ΚΥΡΙΑΚΗ 18/6
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Πάρκο Λιπασμάτων 6.30μμ

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιάτικη Εφημερίδα εκδίδεται από το ΣΕΚ
Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα
Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης, Αναξάγαρα 14Α, 10552 Αθήνα τηλ. 210 5241001
Συντάξη: Λένα Βερδέ, Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος, Στέλιος Μιχαηλίδης, Λεάνδρος Μπόλαρης, Μάνος Νικολάου, Γιώργος Πίττας, Αφροδίτη Φράγκου
Ηλεκτρονική σελιδοποίηση: Α. Καλλέρης, Γ. Κούβαρης
Εκτύπωση: News Press Hold, παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφεία: Αναξάγαρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatikí@gmail.com
τηλ.: 210 5241001, Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

Τον σοσιαλισμό, μέσα από την ανεξάρτητη δράση της εργατικής τάξης

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώσεις. Πρέπει να ανατραπεί με την εργατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβουλευτικός δρόμος προς μια τέτοια αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστικό κράτος λειτουργεί για να προστατεύσει τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκμετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου και προγραμματίσουν την παραγωγή

και την διανομή σύμφωνα με τις ανθρώπινες ανάγκες.

Τον διεθνισμό

Στην παγκόσμια οικονομία κυριαρχούν οι μεγάλες πολυεθνικές. Μόνο εάν παλέψουμε όλοι μαζί σε παγκόσμιο επίπεδο, μπορούμε να σταματήσουμε τους πλούσιους και δυνατούς που κυριαρχούν πάνω στον πλανήτη. Η πάλη για τον σοσιαλισμό μπορεί να πετύχει μόνο εάν είναι παγκόσμια. Αυτό δείχνει και η εμπειρία της Ρωσίας όπου ακόμα και μια νικηφόρα αλλά απομονωμένη επανάσταση όπως ο Οκτώβρης του ’17 ηττήθηκε κάτω από την πίεση της παγκόσμιας αγοράς. Αυτό άνοιξε τον δρόμο για την επικράτηση του Στάλιν και την μετατροπή της Ρωσίας σε κρατικό καπιταλισμό. Του ίδιου τύπου καθεστώτα δημιουργήθηκαν αργότε-

ρα στην Ανατολική Ευρώπη και την Κίνα.

Ενάντια στον ρατσισμό, τον ιμπεριαλισμό και την καταπίεση

Είμαστε αντίθετοι σε οποιαδήποτε προσπάθεια που έχει στόχο την διαίρεση της εργατικής τάξης. Είμαστε αντίθετοι σε μια Ελλάδα – φρούριο, κομμάτι μας Ε.Ε – φρούριο, που καταδικάζει πρόσφυγες και μετανάστες να πεθαίνουν στα σύνορά της και να αντιμετωπίζουν ρατσιστικές διακρίσεις αν καταφέρουν να τα περάσουν. Υποστηρίζουμε το δικαίωμα όλων των ανθρώπων, ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή και φύλο καθώς και όλους τους καταπιεσμένους να οργανώνουν την αντίστασή τους. Υποστηρίζουμε όλα τα αυθεντικά εθνικοαπελευθερωτικά κινήματα. Παλεύουμε για την πραγματική κοινωνική, πολιτική και οικονομική ισότητα των γυναικών και για το τέλος όλων των διακρίσεων

ενάντια στους ομοφυλόφιλους, γυναίκες και άντρες.

Παλεύουμε ενάντια σε ένα σύστημα που καταστρέφει τον πλανήτη μέσα από το κυνήγι του κέρδους και τους ανταγωνισμούς.

Το επαναστατικό κόμμα

Αυτοί που μας κυβερνάνε είναι δυνατοί γιατί είναι οργανωμένοι, γιατί ελέγχουν τον πλούτο, τα ΜΜΕ, τα δικαστήρια και τον στρατό. Για να συγκρουστεί μ’ αυτή την δύναμη, η εργατική τάξη χρειάζεται να είναι κι αυτή οργανωμένη. Το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα, έχει σαν στόχο να φέρει τους ακτιβιστές του κινήματος μαζί με την εργατική τάξη. Το επαναστατικό κόμμα είναι αναγκαίο για να δυναμώσει το κίνημα, να οργανώσει τον κόσμο μέσα σ’ αυτό και να βοηθήσει να αναπτυχθούν εκείνες οι ιδέες και εκείνες οι στρατηγικές που θα μπορέσουν ν’ ανατρέψουν συνολικά τον καπιταλισμό.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταγγέλλει την επιβολή προστίμων στο ΜέΡΑ25 και το ΚΚΕ

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ καταγγέλλει τον δήμαρχο Αθήνας Μπακογιάννη για την επιβολή προστίμων στο ΜέΡΑ25 και το ΚΚΕ για "αφισορύπανση", μέσα στην καρδιά της προεκλογικής περιόδου. Είναι μία αντιδημοκρατική και υποκριτική απόφαση.

Αντιδημοκρατική, γιατί αυτός και το κόμμα του, η ΝΔ, αφού τάισαν τους καναλάρχες και εξασφάλισαν τη μονοκρατορία - τη δική τους και των άλλων συστημικών κομμάτων- στην προβολή από τα Μέσα Μαζικής Επικοινωνίας, αφού ξοδεύουν εκατομμύρια για διαφημιστικό χρόνο στα κανάλια και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης -πληρωμένα από τα αφεντικά τους ή από τα κλεμμένα λεφτά των φορολογουμένων-, αφού έβαλαν το αντιδημοκρατικό όριο του 3% και ξαναγύρισαν την καλπονοθευτική ενισχυμένη αναλογική, τώρα θέλουν με εξοντωτικά πρόστιμα να καταστείλουν την ελευθερία στην ενημέρωση, στην πληροφόρηση, στην προβολή της άλλης άποψης και της κριτικής.

Υποκριτική, γιατί ο Μπακογιάννης αφού έχει καταστρέψει την πόλη, κάθε πλατεία, κάθε περιοχή πρασίνου και αναψυχής, κάθε χώρο ελεύθερης έκφρασης, για να εξυπηρετήσει τη "βαριά βιομηχανία" του τουρισμού και των κατασκευών, αφού έδωσε το Pride από την πλατεία Συντάγματος για χάρη της ΝΔ, θέλει μια πόλη "καθαρή" από την αριστερά, τα κινήματα, τις αντιστάσεις και τους αγώνες. Είναι βαθιά γελασμένος και αυτός και το κόμμα του και τα αφεντικά τους. Θα μας βρίσκει συνέχεια μπροστά του!

Φεστιβάλ "Αναιρέσεις"

Αναζητήσεις για απελευθερωτική προοπτική

Το τριήμερο 9, 10 και 11 Ιούνη έγινε, στη Γεωπονική, το Φεστιβάλ Αναιρέσεις, που διοργανώνει η νΚΑ και το ΝΑΡ και φέτος συμπλήρωσε 30 χρόνια παρουσίας. Ήταν ένα ζωντανό Φεστιβάλ, με μεγάλη συμμετοχή κόσμου όλων των ηλικιών, με πολλές συναυλίες, αποκορύφωμα η παρουσία της Λένας Πλάτωνος μαζί με τον Γιάννη Παλαμίδα, τη Σαββίνα Γιαννάτου και τον Στέργιο Τσιρλιάγκο, βιβλιοπαρουσιάσεις, προβολές ταινιών, workshops και τρεις μεγάλες πολιτικές εκδηλώσεις.

Χρειάζεται να σταθούμε στις πολιτικές εκδηλώσεις γιατί, σε σχέση με προηγούμενα φεστιβάλ, δεν ήταν "κάπου εκεί" αλλά, αντίθετα, χαρακτηρίσαν το φετινό και ως προς το προχώρημα της πολιτικής συζήτησης και ως προς την μαζική παρουσία κόσμου που τις παρακολούθησε. Και οι τρεις εκδηλώσεις ήταν κεντραρισμένες στη πολιτική συζήτηση και στις αναζητήσεις της περιόδου.

Η πρώτη, την Παρασκευή, ήταν πάνω στις πολιτικές εξελίξεις, μετά τις εκλογές του Μάη, στις προοπτικές που ανοίγονται για τους αγώνες της εργατικής τάξης και της νεολαίας, τα

καθήκοντα της αντικαπιταλιστικής αριστεράς σ' αυτή την περίοδο και μπροστά στη νέα εκλογική μάχη που έχει να δώσει η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στις 25η Ιουνίου. Τις εισηγήσεις κάνανε η Μαρία Μπικάκη από το ΝΑΡ, ο εκπαιδευτικός Γιάννης Μαρίνης, ο Κώστας Παπαδάκης από την ΑΝΤΑΡΣΥΑ και η Μαρία Καραμπέλη από το Ενωτικό Κίνημα για την Ανατροπή στο χώρο της δημόσιας Υγείας. Ακολούθησαν παρεμβάσεις εκ των οποίων και αυτή του Γιάννη Σηφακάκη από το ΣΕΚ.

Συζήτηση

Η δεύτερη, το Σάββατο, ήταν αφιερωμένη στην Τέχνη και τον Πολιτισμό («Πολιτισμός: "Ευγενική χορηγία", εμπόρευμα ή κοινωνικό αγαθό;»), μία συζήτηση που έχει έρθει ορμητικά στο προσκήνιο από τους αγώνες των καλλιτεχνών και των φοιτητών μέχρι τον αγώνα ενάντια στην ιδιωτικοποίηση των Μουσείων και φτάνει μέχρι την απελευθερωτική προοπτικής της Τέχνης. Αυτό αποτυπώθηκε και στις εισηγήσεις (Ιωάννα Τσιαμούρα, Στάθης Γκότσης, Σάββας Στρούμπος και Κατερίνα Φώτη) και στις παρεμβάσεις.

Μεγάλη συμμετοχή και ενδιαφέρον

Κεντρική προεκλογική
συγκέντρωση
της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην Αθήνα
Δευτέρα 19 Ιούνη, 7.30μμ
ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ

είχε και η κυριακάτικη εκδήλωση: "Reset the system: Όρια και Προοπτικές της Τεχνολογίας στην εξέλιξη της ανθρωπότητας" με εισηγητές τον Αλέξανδρο Γεωργίου, τον Τέλη Τύμπα και τον Κώστα Μπουγιούκο. Η συζήτηση γύρω από την τεχνητή νοημοσύνη και πόσο αυτή θα επηρεάσει τη ζωή και την εργασία μας, τη "νέα εργατική τάξη" που δουλεύει "μπροστά και πίσω" από τις νέες τεχνολογίες και τις εφαρμογές και ο δήθεν "ουδέτερος ρόλος" της επιστήμης και της τεχνολογίας μέσα στον καπιταλισμό ήταν μερικά από τα θέματα που άνοιξαν και εισηγητικά και από το ακροατήριο.

Ζούμε στην εποχή που ο κόσμος του αγώνα διψάει για συζητήσεις και απαντήσεις απέναντι σε ένα σύστημα που περνάει τη χειρότερη ιδεολογική κρίση του. Οι Αναιρέσεις το επιβεβαίωσαν. Σειρά έχει τώρα το τριήμερο ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023, που διοργανώνει το ΣΕΚ, στις 7 - 9 Ιούλη, με περισσότερες συζητήσεις κεντραρισμένες πάνω σε όλα τα ζητήματα που ανοίγονται στη πάλη για την επαναστατική αλλαγή της κοινωνίας.

Γιώργος Ράγκος

Εκδηλώσεις ΑΝΤΑΡΣΥΑ

Παγκράτι 13/6

Πλατεία Βαρνάβα, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μαρία Μπικάκη, Δημήτρης Τσώλης

Πετράλωνα 14/6

Πλατεία Μερκούρη 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μαρία Φωτεινού, Ελένη Τριανταφυλλοπούλου

Γκύζη 14/6

Πλατεία 7μμ
Ομιλητές/τριες: Ζαννέτα Λυσικάτου, Κική Μένου

Καλλιθέα 15/6

Δημοτική Πινακοθήκη «Σοφία Λασκαρίδου», 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Γιάννης Σηφακάκης,

Χαλάνδρι 15/6

Κεντρική Πλατεία Χαλανδρίου, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Σύλβια Κοιλιάκου, Γιώργος Πίττας

Χανιά 15/6

Πλατεία πίσω από το Βενιζέλειο Ωδείο (Δασκαλογιάννη και Νικηφόρου), 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μανώλης Φωτάκης, Αποστόλης Νικητόπουλος

Πατήσια 16/6

Πλατεία Αγ. Βαρβάρας, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Πέτρος Κωνσταντίνου, Κική Μένου

Περιστέρι 16/6

Κεντρική Πλατεία, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Ελένη Βαφειάδου, Σπύρος Γεωργακόπουλος, Μιχάλης Ρίζος

Ίλιον 16/6

Κεντρική Πλατεία 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Θένια Ασλανίδη, Τάσος Ιωαννίδης

Νέο Ηράκλειο 16/6

Θεατράκι Πλατεία ΗΣΑΠ, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Νεκτάριος Χάινταρ, Αντώνης Δραγανίγος

Αγ. Παρασκευή 16/6

Πλατεία Αγίας Παρασκευής, 7.3μμ
Ομιλητές/τριες: Δημήτρης Τζαμουράνης, Κώστας Παπαδάκης, Ευάγγελος Μιχαηλίδης

Εξάρχεια 17/6

Κηπάκι Τσαμαδού, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Δημήτρης Ζώτος, Χριστίνα Πάλλιου, Κωνσταντίνα Γκόντρα

Ηράκλειο Κρήτης 17/6

Πλατεία Ελευθερίας 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Τόνια Αντωνίου, Νίκος Ζαμπουλάκης

Καλαμάτα 17/6

Ξενοδοχείο ΡΕΞ, 7.30μμ

Ζωγράφου 18/6

Πλατεία Τερζάκη 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Χρίστος Αργύρης, Μιχάλης Ρίζος, Φανή Οικονομίδου

Γαλάτσι 18/6

Πάρκο Λυσίου, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Πέτρος Κωνσταντίνου

Γιάννενα 19/6

Κεντρική Πλατεία 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Λουίζα Γκίκα, Πάνος Παπανικολάου

Βόλος 19/6

πεζόδρομος Μεταμορφώσεως και Ερμού 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Δημήτρης Στεφανάκης

Θεσσαλονίκη Τούμπα 20/6

Πάρκο Αγ. Θεράποντα 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Δήμητρα Κομνιανού, Κατερίνα Αβραμίδου

Ξάνθη 20/6

Καφέ Βυζάντιο 7μμ
Ομιλητές/τριες: Τζεμαλή Μηλιαζήμ, Έλλη Πανταζοπούλου

Σεπόλια 21/6

Μετρό Σεπολίων, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μιχάλης Ρίζος, Αλέξης Μαρτζούκος, Θόδωρος Μεγαλοοικονόμου

Μαρούσι 21/6,

Πλατεία ΗΣΑΠ, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Μαρία Καραμπέλη, Αφροδίτη Φράγκου

Ηλιούπολη 21/6

Πλατεία Φλέμινγκ, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Λεάνδρος Μπόλαρης, Πάνος Παπανικολάου

Ζάκυνθος 21/6

Εργατικό Κέντρο 7μμ
Ομιλητές/τριες: Τόνια Λαχανιώτη, Γιάννης Αγγελόπουλος

Λάρισα 21/6

Πλατεία Ταχυδρομείου 8μμ
Ομιλητές/τριες: Τάσος Τσιούνης,

Ν. Ιωνία 22/6

Πλατεία Σημηριώτη, 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Γιώργος Ράγκος,

Κυψέλη 22/6

Θεατράκι Φωκίωνος Νέγρη Κυψέλη
Ομιλητές/τριες: Νίκη Αργύρη, Κική Μένου

Ν.Σμύρνη 22/6

Κεντρική Πλατεία 7.30μμ
Ομιλητές/τριες: Κατερίνα Σεβαστάκη, Μιχάλης Ρίζος

Σκύρος 23/6

7.30μμ

Η «μεγάλη ουκρανική αντεπίθεση» έχει, όπως όλα δείχνουν, ήδη αρχίσει –με ασήμαντα όμως μέχρι τώρα αποτελέσματα. Η μεγάλη είδηση από τον πόλεμο δεν ήρθε τις προηγούμενες ημέρες από κάποια επιτυχία του ουκρανικού στρατού, όπως έλπιζε η κυβέρνηση του Κιέβου και οι δυτικοί της σύμμαχοι, αλλά από την κατάρρευση του φράγματος της Νόβα Καχόβκα στις 6 Ιούνη. Εκατομμύρια τόνοι νερού πλημμύρισαν μέσα σε λίγες ώρες τις γύρω περιοχές προκαλώντας μια βιβλική καταστροφή.

Σενάρια

Το φράγμα είχε κατασκευαστεί τη δεκαετία του 1950. Ήταν το έκτο και τελευταίο ουκρανικό φράγμα του Δνείπερου ποταμού, πριν τα νερά του εκβάλουν στη Μαύρη Θάλασσα. Η «τεχνητή λίμνη» που δημιουργούσε είχε χωρητικότητα 18 κυβικών χιλιομέτρων (18 δισεκατομμυρίων τόνων). Ο απολογισμός της κατάρρευσης είναι τρομαχτικός: 40 τουλάχιστον χωριά και πόλεις πλημμύρισαν, δεκάδες άνθρωποι πνίγηκαν, σοδειές και κοπάδια αφανίστηκαν. Στο **Ολένσκι**, μια πόλη στην νοτιοανατολική όχθη του Δνείπερου, οι κάτοικοι αναγκάστηκαν να καταφύγουν στις στέγες των σπιτιών τους για να γλυτώσουν από τον βέβαιο πνιγμό. Ο επικεφαλής της **Ukrydroenergo**, της κρατικής ουκρανικής εταιρίας διαχείρισης των υδροηλεκτρικών εγκαταστάσεων, εκτίμησε ότι θα χρειαστούν πέντε χρόνια και ένα δισεκατομμύριο δολάρια για να αποκατασταθεί το φράγμα της Νόβα Καχόβκα.

Οι κυβερνήσεις της Ρωσίας και της Ουκρανίας έσπευσαν αμέσως να ρίξουν τις ευθύνες για την καταστροφή η μια στην άλλη.

Η Ουκρανία υποστηρίζει ότι το φράγμα ήταν σχεδιασμένο να αντέξει ακόμα και πυρηνική επίθεση. Μόνο μια εσωτερική έκρηξη θα μπορούσε να το καταστρέψει. Το φράγμα βρίσκεται μέσα στην κατειλημμένη από τη Ρωσία νοτιοανατολική επαρχία της **Χερσώνας** και ελέγχεται από τις ρωσικές δυνάμεις κατοχής. Όπερ έδει δείξει: το ανατίναν οι Ρώσοι «από τα μέσα» για να εμποδίσουν την προέλαση των ουκρανικών δυνάμεων που θα απελευθέρωναν τη Χερσώνα. Ο ρωσικός στρατός, άλλωστε, έχει πολλές φορές βάλει στο στόχαστρό του τις υποδομές της Ουκρανίας. Η δυτική προπαγάνδα έτρεξε, όπως ήταν αναμενόμενο, να υιοθετήσει την γραμμή της κυβέρνησης **Ζελένσκι**.

Η Ρωσία υποστηρίζει ότι το φράγμα καταστράφηκε εσκεμμένα από πυρά του Ουκρανικού στρατού, για να κρύψουν την αποτυχία της «μεγάλης αντεπίθεσης». Το φράγμα εξασφάλιζε την υδροδότηση όχι μόνο της νοτιοανατολικής Χερσώνας αλλά και της χερσονήσου της Κριμαίας (την οποία έχει καταλάβει και έχει

7/6, Η πλημμυρισμένη Χερσώνα μετά την καταστροφή του φράγματος Νόβα Καχόβκα. Φωτό: AP

Ο ΠΟΛΕΜΟΣ ΣΤΗΝ ΟΥΚΡΑΝΙΑ

ΝΑΤΟ και Πούτιν είναι εγκληματίες

προσαρτήσει η Ρωσία από το 2014) και του πυρηνικού σταθμού της **Ζαπορίζια**, που βρίσκεται και αυτό κάτω από τον έλεγχο της Ρωσίας. Ανάμεσα στα άλλα η πλημμύρα κατέστρεψε και ένα μεγάλο τμήμα των οχυρώσεων που έχουν χτίσει μέσα στους προηγούμενους μήνες οι Ρώσοι για να εμποδίσουν μια τυχόν ουκρανική αντεπίθεση. Η Ρωσία, λέει η ίδια η ρωσική προπαγάνδα, δεν είχε να κερδίσει τίποτα από την καταστροφή του φράγματος. Οι ΗΠΑ, άλλωστε, παραδέχονται τώρα πλέον, ότι η περσινή επίθεση στον αγωγό Nord Stream είχε οργανωθεί από τις ουκρανικές δυνάμεις –η αμερικανική εφημερίδα Washington Post αποκάλυψε πριν λίγες ημέρες ότι οι μυστικές αμερικανικές υπηρεσίες γνώριζαν τρεις μήνες ότι «μια εξαμελής ομάδα δυτών των ουκρανικών ειδικών δυνάμεων σχεδίαζε να ανατινάξει τον αγωγό». Άρα «αυτοί (οι Ουκρανοί) το έκαναν».

Στην πραγματικότητα, από στρατιωτική άποψη, τα οφέλη και οι ζημιές από την καταστροφή του φράγματος είναι και για την Ρωσία και για την Ουκρανία ανάμεικτα. Η κατάρρευσή του ούτε έχει παίξει, ούτε πρόκειται να παίξει κάποιο καθοριστικό ρόλο στην πορεία του πολέμου. Το φράγμα, από ότι φαίνεται, μάλλον κατέρρευσε από την αδιαφορία και την εγκατάλειψη παρά από κάποια βομβιστική επίθεση ή δολιοφθορά.

Η αδιαφορία των ρωσικών αρχών (που ελέγχουν από την αρχή σχεδόν του πολέμου την νοτιοανατολική Χερσώνα και το ίδιο το φράγμα) είναι φανερά «δια γυμνού οφθαλμού»: τον περασμένο Νοέμβρη η στάθμη του ταμειυτήρα της Νόβα Καχόβκα έπεσε στο κατώτατο σημείο των τελευταίων τριάντα χρόνων. Τον Μάιο ξεπέρασε όλα τα ρεκόρ – η στάθμη ανέβηκε πάνω από το ύψος του φράγματος, το νερό άρχισε να ξεχειλίζει και να νησιά που βρίσκονται μέσα στην τεχνητή λίμνη πλημμύρισαν.

Η κυβέρνηση του Ζελένσκι και οι δυτικοί του φίλοι μιλάνε τώρα για καταστροφή των υποδομών και εγκλημα κατά των αμάχων, αλλά οι ουκρανικές δυνάμεις έχουν βομβαρδίσει πολλές φορές μέσα στους 17 μήνες του πολέμου το φράγμα. Στις 11 Νοεμβρίου ο δρόμος που περνάει από πάνω του καταστράφηκε από ουκρανικά πυρά και η κυκλοφορία των οχημάτων διακόπηκε. Η δομική ακεραιότητα του φράγματος, έλεγαν (θριαμβευτικά) τότε οι Ρώσοι, όμως δεν επηρεάστηκε. Για φυσιολογικά επίπεδα στάθμης νερού, εννοείται.

Ο πόλεμος

Το ποιος ήταν ο άμεσος, φυσικός υπεύθυνος για την κατάρρευση του φράγματος αυτό μάλλον δεν θα το μάθουμε ποτέ. Ο πραγματικός υπεύθυνος, όμως, της βιβλικής κατα-

στροφής που σκόρπισαν αυτά τα δισεκατομμύρια των τόνων του νερού στην Χερσώνα είναι ο ίδιος ο πόλεμος. Και για τον πόλεμο αυτό, όπως έχουμε γράψει πολλές φορές στην Εργατική Αλληλεγγύη, την ευθύνη την έχουν και οι δυο πλευρές –και η Ρωσία του **Πούτιν** που εισέβαλλε τον Φεβρουάριο του 2022 στην Ουκρανία και η Δύση (που κρύβεται πίσω από την κυβέρνηση του Κιέβου) που περικυκλώνει συστηματικά εδώ και χρόνια την Ρωσία προσπαθώντας να μετατρέψει τη δεύτερη μεγαλύτερη πυρηνική υπερδύναμη του πλανήτη σε έναν στρατιωτικό και διπλωματικό «νάνο».

Η Ρωσία κατάφερε χάρη στην συντριπτική της στρατιωτική υπεροχή να καταλάβει με ευκολία την ανατολική Ουκρανία στους πρώτους μήνες του πολέμου. Μέσα στους μήνες που ακολούθησαν η Δύση ενίσχυσε με όπλα και πυρομαχικά αξίας δεκάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων την «άμυνα» της Ουκρανίας. Οι αρχικοί ενδοιασμοί –οι φόβοι ότι ο πόλεμος θα μπορούσε να ξεφύγει από τα σύνορα της Ουκρανίας και να μετατραπεί σε μια ανοιχτή, πυρηνική ίσως σύγκρουση ανάμεσα στο ΝΑΤΟ και τη Ρωσία– ξεπεράστηκαν γρήγορα και η Δύση άρχισε να τροφοδοτεί τον στρατό του Ζελένσκι με σύγχρονους ταנקς, πολεμικά αεροσκάφη και αντιβαλιστικούς πυραύλους.

Τυπικά ο στόχος της Δύσης παραμένει η «ειρήνη». «Μια επιτυχία της

(ουκρανικής) αντεπίθεσης», δήλωσε πριν από λίγες μέρες ο **Άντονι Μπλίνκεν**, ο υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, «θα μπορούσε να κάνει δύο πράγματα: να ενισχύσει τη θέση (της Ουκρανίας) στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και θα μπορούσε επίσης να οδηγήσει επιτέλους τον Πούτιν να διαπραγματευτεί το τέλος του πολέμου που εκείνος ξεκίνησε». Αλλά η ειρήνη αυτή, έσπευσε να συμπληρώσει, θα πρέπει να είναι μια ειρήνη «που δεν θα αφήνει τη Ρωσία να χαλαρώσει και να ξεκουραστεί, να οπλιστεί εκ νέου και να επιτεθεί ξανά σε έξι μήνες, έναν χρόνο ή δύο χρόνια μετά». Με άλλα λόγια, ο πόλεμος θα τελειώσει μόνο με την καταστροφή και την υποταγή της Ρωσίας. Αλλιώς δεν θα τελειώσει ποτέ. Και οι ΗΠΑ έχουν δείξει πολλές φορές στην ιστορία ότι το εννοούν όταν λένε «ο πόλεμος δεν θα τελειώσει ποτέ». Στο Αφγανιστάν έμειναν 20 ολόκληρα χρόνια – και δεν θα είχαν φύγει ακόμα αν δεν είχαν εξαναγκαστεί να φύγουν από την αντεπίθεση των Ταλιμπάν.

Παράνοια

Προς το παρόν, όμως, η «μεγάλη ουκρανική αντεπίθεση» δεν δείχνει κανένα σημάδι επιτυχίας. Το μόνο που έχει καταφέρει μέχρι τώρα ο Ουκρανικός στρατός είναι να ανακαταλάβει τρία μικρά χωριά στην επαρχία του Ντονέτσκ. Η κυβέρνηση του Ζελένσκι κάνει λόγο για «απελευθέρωση», αλλά οι ίδιοι οι κάτοικοι της περιοχής μάλλον δεν συμφωνούν με τα λόγια αυτά. Η πλειοψηφία των κατοίκων της ανατολικής Ουκρανίας είναι ρωσόφωνη. Πολλοί αισθάνονται και δηλώνουν «Ρώσοι», πολλές οικογένειες είναι μεικτές και ένα πολύ μεγάλο κομμάτι του πληθυσμού θεωρεί ότι ο πόλεμος είναι μια σκέτη παράνοια και μια αναίτια καταστροφή.

«Ο Μπλίνκεν», γράφει η Καθημερινή, «δήλωσε ακόμη ότι οι ΗΠΑ είναι αποφασισμένες να μεγιστοποιήσουν την υποστήριξή τους προς την Ουκρανία ώστε να μπορέσει να πετύχει στο πεδίο της μάχης. Δήλωσε επίσης ότι μπορεί να αναμένεται από το ΝΑΤΟ ένα ισχυρό πακέτο πολιτικής και έμπρακτης υποστήριξης για την Ουκρανία κατά τη διάρκεια της συνόδου κορυφής της Βορειοατλαντικής Συμμαχίας στο Βίλνιους τον Ιούλιο».

Πρέπει να την σταματήσουμε αυτή την παράνοια πριν είναι πολύ αργά. Και η μόνη δύναμη που μπορεί να την σταματήσει είναι ένα δυνατό εργατικό, αντιπολεμικό κίνημα όχι μόνο στην Ουάσιγκτον, τη Μόσχα και το Κίεβο αλλά και το Λονδίνο και το Βερολίνο και το Παρίσι και τις Βρυξέλλες και την Άγκυρα και την Αθήνα – παντού.

Σωτήρης Κοντογιάννης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

Όχι αναστολή του αγώνα

Ανεστάλη η απεργία των εργαζόμενων του δήμου Κερατσινίου-Δραπετσώνας που είχε προγραμματιστεί για τις 13/6. Η απεργία διεκδικούσε από τη δημοτική αρχή να πάρει πίσω την έφεση ενάντια στους συμβασιούχους που είχαν κερδίσει πρωτόδικα την παραμονή τους στη δουλειά, μόνιμη και σταθερή δουλειά για όλους καθώς και την κατάργηση του νόμου Βορίδη.

Η απόφαση της αναστολής έγινε από την πλειοψηφία του ΔΣ του σωματείου εργαζομένων, προεξοφλώντας την αποτυχία της απεργίας και ταυτόχρονα με τον εφησυχασμό λόγω δεσμεύσεων του Δημάρχου για “νομικές φόρμουλες” και της ΠΟΕ-ΟΤΑ ότι θα ανοίξει τη μάχη πανελλαδικά το επόμενο διάστημα.

«Η αναστολή της απεργίας είναι λάθος. Απεργιακή κλιμάκωση, ο μόνος δρόμος για να νικήσουμε», τονίζουν στην ανακοίνωσή τους οι εργαζόμενοι ΟΤΑ της Εργατικής Αλληλεγγύης. Όπως εξηγούν, η απεργία μπορούσε να έχει μεγάλη συμμετοχή αν οργα-

νωνόταν από το σωματείο, όπως είχε και η προηγούμενη απεργία στη 1/6, παρά την κήρυξη της μόλις μια μέρα πριν. Δεύτερον, επισημαίνουν ότι δεν αποτελούν εγγύηση οι προεκλογικές δεσμεύσεις για να μην χάσουν ψήφους, αντίθετα η δημοτική αρχή αναγκάστηκε σε κάποιες υποχωρήσεις μόνο λόγω των κινητοποιήσεων. Και τέλος, θυμίζουν ότι η ΠΟΕ-ΟΤΑ έχει υποσχεθεί κλιμάκωση για τη μονιμοποίηση των συμβασιούχων μετά τη μεγάλη απεργία στις 10 Απριλίου, αλλά δεν έχει προχωρήσει δύο μήνες μετά.

«Με απεργιακή κλιμάκωση εδώ και τώρα θα μπορούσαμε να συντονιστούμε και με τους υπόλοιπους εργαζόμενους στους δήμους και συνολικά με τον δημόσιο τομέα που παντού εργάζονται συμβασιούχοι... Καλούμε όσους εργαζόμενους θέλουν να συνεχίσουμε την προσπάθεια για κλιμάκωση του απεργιακού αγώνα μέχρι τη νίκη, να οργανωθούν μαζί για να δώσουμε αυτή τη μάχη», καταλήγουν.

ΠΕΙΡΑΪΚΗ

Όχι λιμάνι κρουαζιέρας

Την Τετάρτη 7 Ιουνίου πραγματοποιήθηκε συγκέντρωση κατοίκων της Πειραιϊκής στον όρμο της Αφροδίτης με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος. Κεντρική ομιλήτρια ήταν η Δήμητρα Βήνη του κινήματος “Όχι λιμάνι στην Πειραιϊκή”.

Συζητήσαμε τις αρνητικές συνέπειες της ενδεχόμενης υλοποίησης του σχεδίου για λιμάνι κρουαζιέρας στην περιοχή. Όλοι συμφώνησαν ότι ένα τέτοιο έργο στόχο έχει την αύξηση των κερδών των εφοπλιστών και του κεφαλαίου και σίγουρα δεν είναι προς όφελος των κατοίκων της περιοχής. Επισημάνθηκαν τα ολέθρια αποτελέσματα που θα επιφέρει ένα τέτοιο έργο από την καταστροφική γηση του θαλάσσιου χώρου και περιβάλλοντος μέχρι την επίδραση στην υγεία των κατοίκων μακροπρόθεσμα λόγω των ρύπων.

Μίλησε επίσης ο Βασίλης Τσελέντης κατηγητής στο ΠΑΠΕΙ, Θαλάσσιου Περιβάλ-

λοντος, επικεφαλής Εργαστηρίου Θαλασσίων Επιστημών που τόνισε την καταστροφή που έρχεται σε όλη την περιοχή του Πειραιά από την επέκταση του λιμανιού. Ακολούθησε δέντρο σήμανση σε όλα τα δέντρα κατά μήκος του πεζοδρομίου της Πειραιϊκής τα οποία σκοπεύει ο δήμος να κόψει.

Από την πλευρά μας από την τοπική ΑΝΤΑΡΣΥΑ Α΄ Πειραιά και από την δημοτική κίνηση Ανταρσία στο Λιμάνι συμμετείχαμε στην συγκέντρωση όπως κάθε φορά, μιλήσαμε με τους κατοίκους, δηλώσαμε την στήριξη μας σε αυτό τον αγώνα και τους καλέσαμε στην εκδήλωση της ΑΝΤΑΡΣΥΑ στην πλατεία Κοραή. Η ανταπόκριση ήταν πολύ θετική και γεμίσαμε με τα υλικά μας όλη την περιοχή της Πειραιϊκής.

Ιφιγένεια Αδριανού
υποψήφια βουλευτρια ΑΝΤΑΡΣΥΑ
Α΄ ΠΕΙΡΑΙΑ

Αντιρατσιστικό φεστιβάλ στη Θεσσαλονίκη

Το 24ο Αντιρατσιστικό Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης με τίτλο, «Σύνορα δεν έχουν οι αγώνες μας, ούτε το γέλιο μας πατρίδα», θα λάβει χώρα στο Πάρκο Ξαρχάκου [ΧΑΝΘ] στις 15, 16 και 17 Ιουνίου. Στο πλαίσιο του φεστιβάλ θα γίνουν συζητήσεις πάνω στις πολιτικές εξελίξεις, πολιτιστικά δρώμενα, εκθέσεις καθώς θα υπάρχει και πρόγραμμα για παιδιά. Η ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης θα συμμετάσχει στις δύο παρακάτω συζητήσεις.

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 16|6 στις 19:00

Κανονικοποίηση των ρατσιστικών πολιτικών και επιλεκτικός ανθρωπισμός
Ιάσωνας Αποστολόπουλος, διασώστης-ακτιβιστής
Αθηνά Καλογρίδη, δικηγόρος Equal Legal Aid (ELA)
Δήμητρα Κομνιανού, συντονίστρια ΚΕΕΡΦΑ Θεσσαλονίκης
Αλέξης Τριανταφυλλίδης, κοινωνικός λειτουργός

ΣΑΒΒΑΤΟ 16|6 στις 19:00

Η πάλη ενάντια στη φασιστική απειλή σήμερα
Μαρία Ερμείδου, μέλος του ΔΣ του Σωματείου Μισθωτών Τεχνικών
Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος, συνήγορος υποστήριξης της κατηγορίας στη δίκη της Χ.Α.
Πολυχρόνης Καραμπέλας, πολιτικός επιστήμονας
Μπάμπης Νανακούδης, μέλος της Κίνησης Πολιτών Χορτιάτη, εκδότης της εφημερίδας Χορτιάτης 570
Κική Σταματόγιαννη, συντάκτρια του περιοδικού «Η Κόκκινη»

Αντίσταση στην ΕΕ-φρούριο

Συνέχεια από τη σελ.2

Με μια σειρά από άλλα μέτρα διευκολύνονται ακόμη περισσότερο οι απελάσεις. Πλέον η απόφαση για το πως ορίζεται «ασφαλής» η χώρα στην οποία θα «επιστρέφονται» οι πρόσφυγες που απορρίφθηκε το αίτημα ασύλου τους, δεν θα αφορά το σύνολο της ΕΕ αλλά την κάθε χώρα ξεχωριστά. Η ελληνική ή η ιταλική κυβέρνηση θα μπορεί, χωρίς δεσμεύσεις από την ΕΕ να απελάσει ένα πρόσφυγα σε μια χώρα εισόδου ή σε τρίτη χώρα αν βρεθεί μια «σύνδεση» με αυτή, με ασαφή κριτήρια, αν υπάρχει εκεί κάποιος συγγενής ή αν έχουν μείνει για ένα διάστημα σε αυτήν. Έτσι ένας πρόσφυγας από την υποσαχάρια Αφρική θα μπορεί να απελαυνεται στην Τυνησία ή την Τουρκία, αφού αναγκαστικά έμεινε εκεί περιμένοντας να περάσει τα σύνορα.

«Με αυτό το σύμφωνο, οι Ευρωπαίοι ηγέτες θα καθιερώσουν διαδικασίες στα ευρωπαϊκά σύνορα που θα προκαλούν συνειδητά πόνο, συμπεριλαμβανομένης της κράτησης ανθρώπων σε κλειστές εγκαταστάσεις στα σύνορα για μήνες. Οι αρχές θα μπορούν να στέλνουν τους ανθρώπους που αναζητούν ασφάλεια σε οποιαδήποτε χώρα θεωρούν ασφαλή. Με αυτή τη συμφωνία, η αλληλεγγύη παραμένει μια κενή έννοια. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο πρέπει

να χρησιμοποιήσει τις επικείμενες συζητήσεις για να αποτρέψει την εδραίωση αυτής της συμφωνίας» δήλωσε η **Eve Geddie**, Διευθύντρια του Γραφείου της Διεθνούς Αμνηστίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Φυσικά αυτά ισχύουν για την περίπτωση που οι πρόσφυγες θα καταφέρνουν να κάνουν αίτηση στα σύνορα και δεν θα επαναπροωθούνται παράνομα. Η συμφωνία δεν έχει ούτε μια αναφορά στα πουσμπάκ που συστηματικά κάνουν το ελληνικό και ιταλικό κράτος και θα συνεχίσουν ανενόχλητα εμποδίζοντας τους πρόσφυγες ακόμη και να υποβάλουν αιτήσεις ασύλου. Ούτε μια αναφορά στον φράχτη που η ελληνική κυβέρνηση συνεχίζει να επεκτείνει μπροστά από τις νησίδες του Έβρου.

Η ρατσιστική πολιτική της ΕΕ που την περασμένη χρονιά μεταφράστηκε σε 2.500 θανάτους στα σύνορα της ΕΕ, ενώ 160.000 άνθρωποι καταφέρνουν να περάσουν τα σύνορα και μισό εκατομμύριο υπολογίζεται ότι «απωθήθηκαν», θα κλιμακωθεί. Η απάντηση που οφείλει να δώσει η Αριστερά στην Ελλάδα και σε όλη την Ευρώπη είναι κλιμάκωση της δράσης για να σταματήσει το ρατσιστικό αυτό έγκλημα, να ανοίξουν τα σύνορα και να δοθεί άσυλο στους πρόσφυγες.

Γιώργος Πίπτας

7/6, Συγκέντρωση κατοίκων της Πειραιϊκής για την Παγκόσμια Ημέρα Περιβάλλοντος.
Φωτό: Παντελής Παναγιωτακόπουλος

Αξίζει να είμαστε όλοι/ες εκεί!

Οι εκλογές του Μαΐου έχουν πυροδοτήσει μια έντονη συζήτηση σε όλη την Αριστερά. Η άρχουσα τάξη, η Δεξιά και τα ΜΜΕ κάνουν μια τεράστια προσπάθεια να χρησιμοποιήσουν το αποτέλεσμα για να ισχυριστούν ότι εκφράζει την οριστική ήττα της Αριστεράς μετά από μια δεκαετία πρωτοφανών συγκρούσεων και μαζικών κινημάτων. Ταυτόχρονα, μέσα στην Αριστερά εμφανίζονται φωνές απελπισίας αλλά και προσπάθειες να δικαιολογηθεί μια ακόμη πιο δεξιά προσαρμογή.

Γι' αυτό, η Αριστερά και τα μαζικά κινήματα έχουν ανάγκη όσο ποτέ τη συλλογική συζήτηση και την αναζήτηση απαντήσεων που υπηρετούν την προοπτική της αντικαπιταλιστικής προοπτικής. Ο Μαρξισμός, από το 1988 που ξεκίνησε μέχρι και σήμερα, αποτελεί ένα σημείο σταθμό για την αριστερά στην Ελλάδα.

Οι συζητήσεις για την επικαιρότητα, τη στρατηγική του εργατικού κινήματος, την πάλη απέναντι στο φασισμό, το ρατσισμό και τον σεξισμό, το χτίσιμο του επαναστατικού κόμματος αποτελούν πάντα μεγάλο σχολείο για εκατοντάδες αγωνιστές. Εξίσου όμως σημαντικές είναι και οι συζητήσεις για την ιστορία από τα κάτω, την τέχνη και την επιστήμη.

Είναι μεγάλη μου χαρά που θα συμμετάσχω στον Μαρξισμό – μαζί με όσους άλλους αναζητούν απαντήσεις και έμπνευση!

Κώστας Βλασόπουλος,
ιστορικός Πανεπιστήμιο Κρήτης

ΜΑΡΞΙΣΜΟΣ 2023

7,8,9 ΙΟΥΛΗ ΑΘΗΝΑ

ΝΟΜΙΚΗ

Φεστιβάλ επαναστατικών ιδεών

Για να αλλάξουμε τον κόσμο

Οργανώνεται από το

Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα

www.sekonline.gr • sek@otenet.gr • τηλ. 2105221509

Τα εκλογικά αποτελέσματα, με την άνοδο της Νέας Δημοκρατίας και την καθαρή ήττα του ΣΥΡΙΖΑ, θέτουν με οξύτητα όλα τα ζητήματα στρατηγικής και τακτικής για το εργατικό κίνημα και την αριστερά. Η κυρίαρχη τάξη και το πολιτικό και μιντιακό της προσωπικό επιθυμούν διακαώς να κλείσει ο πολιτικός κύκλος που άνοιξε το 2010 με τα μνημόνια και την εισβολή του λαϊκού παράγοντα στο πολιτικό προσκήνιο.

Ταυτόχρονα, η άκρα δεξιά επιχειρεί να ανασυνταχτεί είτε με την επανεμφάνιση των θραυσμάτων της Χρυσής Αυγής (μόρφωμα Κασιδιάρη) είτε με νέες μορφές που αναλαμβάνουν να σερβίρουν ανοιχτά ρατσιστικές, σεξιστικές και ομοφοβικές πολιτικές χωρίς το άγος της ποινικής καταδίκης.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες, το τριήμερο συζητήσεων του Μαρξισμού που οργανώνει το Σοσιαλιστικό Εργατικό Κόμμα στη Νομική Σχολή στις 7-9 Ιούλη, μπορεί να είναι μια σημαντική στιγμή κριτικού αναστοχασμού, ιδεολογικού ξεκαθαρίσματος και σχεδιασμού της αντιμετώπισης του δικού μας στρατοπέδου. Είναι, δηλαδή, μια συζήτηση που οι αγωνιστριες και οι αγωνιστές της αριστεράς και των κινημάτων χρειαζόμαστε επειγόντως. Γι' αυτό και αξίζει η παρουσία και η συμμετοχή όλων μας.

Θανάσης Καμπαγιάννης, δικηγόρος

Σε λίγες μέρες κυκλοφορεί το 16σέλιδο ωρολόγιο πρόγραμμα του φεστιβάλ

Το τριήμερο Μαρξισμός 2023 όπως και κάθε χρόνο έχει καθιερωθεί σαν μια από τις πιο σημαντικές εκδηλώσεις της Αριστεράς.

Θεωρητικά και πρακτικά θέματα συζητούνται σε γεμάτα αμφιθέατρα με παρεμβάσεις, ερωτήσεις και τοποθετήσεις των φίλων και συντρόφων οι οποίοι συμμετέχουν που μας βοηθάνε να καταλάβουμε καλύτερα, χρησιμοποιώντας το εργαλείο της μαρξιστικής θεωρίας και πρακτικής, αυτό που συμβαίνει γύρω μας και να πράξουμε ανάλογα.

Καλή επιτυχία στις εργασίες και καλή συμμετοχή σε όσες και όσους θα το παρακολουθήσουν. Σίγουρα θα είναι ενδιαφέρον και, κυρίως, πολιτικά χρήσιμο.

Νίκος Θεοχαράκης,
οικονομολόγος, καθηγητής ΝΟΠΕ

Για πολύ κόσμο το αποτέλεσμα των εκλογών της 21ης Μαΐου υπήρξε ένα μεγάλο σοκ. Σε αυτό το πλαίσιο η συζήτηση για την επόμενη μέρα των αγώνων ενάντια στις ιδιωτικοποιήσεις είναι πιο κρίσιμη από ποτέ για δύο λόγους.

Ο πρώτος είναι προφανής - το εκλογικό αποτέλεσμα της ΝΔ θα μεταφραστεί από την πλευρά της σε ακόμα πιο σκληρές επιθέσεις. Χρειάζεται λοιπόν να είμαστε έτοιμοι. Επιπλέον, όμως, είναι απαραίτητο να μην αφήσουμε την απογοήτευση να λειτουργήσει παραλυτικά. Να υπενθυμίσουμε ότι υπάρχει και μια άλλη πλευρά: η απεργία για το έγκλημα στα Τέμπη στις 8 Μάρτη, η συναυλία ενάντια στο ξεπούλημα του νερού στις 2 Απριλίου έδειξαν τη δύναμη που μπορεί πραγματικά να γκρεμίσει την κυβέρνηση. Σας καλώ στον Μαρξισμό για να βρούμε τρόπους να αναδείξουμε αυτή τη δύναμη.

Γιάννης Μήτζιας, γραμματέας του Σωματίου Εργαζομένων της ΕΥΑΘ

